

സാരംഗിത്യവില്പാസം

കെ. സി. കേരവവിള്ള

പ്രകാശകൾ,

മനക്കംട്ട് വി. നാരായണവിള്ള.

മനക്കംട്ട് അധികാർഥിയിൽനം ദേവതിൽ ഒഴിപ്പും മഹയിലിജ്ഞം.

എ

സാഹിത്യവിലാസം.

കെ. സി. കേരവപിള്ള അവർക്കുർ
ഉണ്ടകിയത്.

ഗമകത്വവിനാൽ എഴുതപ്പെട്ട ടിപ്പണിക്കാടം,
പി. പത്മാഭവിഷ്ണ, ബി. എ. അവർക്കുർ
എഴുതിയ മവവുരുജാടം,

സി. പി. കൈതുരാമൻ അവർക്കുർ എഴുതിയ
ഗമകത്വവിനം ശ്രീമധ്ബനിത്രാത്മാ

ക്രിയത്.

പ്രകാശകൾ
മണക്കം പി. നാരായണപിള്ള.

ഒന്നാം ക്ലോഡിയം ഗമകത്വവിനം ദായിപ്പം തന്ന
ചുമ്പുകൾ പ്രാജനിക്കിയമാക്കാം.

திருவந்தூர்

மனசாங்கி பி. நாராயணபிலைலூவன்னி
ஒழுவேபெறும் மாநாடுகளை கவுனி வகு கோட்டுப்புக்கும்
எஞ்சிகளின் அஞ்சிக்கு
1.00 பதிப்பு—கங்பி 1000.

1087

മുപ്പറ

സഹിഷ്ണു സമ്മതങ്ങളായ അന്വേഷകത്തികൾ എഴുതി ഒരു പ്രത്യോഗം കീഴ്ത്തി സ്വന്ധാദിച്ചിട്ടുള്ള കേ. സി. കേഡേവപിള്ള അംഗർക്കർ “സുഭാഷി തരത്താകരം” എന്ന ഗ്രന്ഥം തയ്യാറാക്കണമെന്നായി, അപ്പുഴപ്പും ഉണ്ടാക്കിട്ടുള്ള വിവിധവിഷയങ്ങളായ ദ്രോക്കങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് എഴുതിയ കാലത്ത്, സാധാരണ ഫിസ്റ്റായ്മികൾക്ക് അതു അതവല്ലുക്കങ്ങളുണ്ടായി എത്താൻ ദ്രോക്കങ്ങളെ അതിൽനിന്നും ഒഴിച്ച് ആത്മകം സംഗ്രഹിച്ചിരുന്നതു് തൊൻ കഴിക്കൽ കാണുകയും, അവിടവിടെ വായിച്ചേനാക്കുക, യും ചെയ്യുക, അരപ്പോർമ്മ, അരവയും ഒരു പുസ്തകത്തിലെ പ്ര. സി. ബലപ്പുട്ടേന്താജ്ഞത് അത്രാവശ്യകമാണെന്ന് എനിക്കു തൊന്തി അഭിപ്രായം തൊൻ ഗ്രന്ഥകത്താവിനോട് പ്രസ്താവിക്കും ണായി, ദ്രോക്കങ്ങളിൽ ചിലതു വഴിരക്കാലും മാർപ്പേയും ചില തു് കാരാക്കത്തുടെ നിർവ്വ്വസ്യതാലും എഴുതിട്ടുള്ളതാക്കാൽ അതുകളിൽ കാവുംഗൾ വിമുള്ളമായെ ഇരക്കുയുള്ള എന്നാണ് അദ്ദേഹം എന്നോട് മറ്റൊരി പാഠത്തു്. കുലഭേദം രക്കണ്ടും മറ്റും കവിയ്യും ഭാഷയ്യും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള പ്രത്രാസം തിരിച്ചറിയുന്നതിന് അതു ദ്രോക്കപരി ആവശ്യാഗ്രഹപ്പുട്ടന്താക്കാൽ എല്ലാംതു ടി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിൽ ഒരു ഉദാസിനത വന്നതുടാ എന്ന തൊൻ വീണ്ടും പരഞ്ഞതിനുണ്ട്. എന്ന് ഗ്രന്ഥകത്താവു് കാരാ പുതിയ കുതികൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽ ഒഴിം വൈദ്യത്സ്വാത ഇതി ലേജ്ഞാവി തുനിന്നതില്ല. അങ്ങനെയിരിക്കേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചില കുതികളുടെ ‘പ്രകാശക’നായ മിസ്റ്റർ മണക്കാട്ടുവി. നാരായണപിള്ള ഇതിലേജ്ഞാവി ഉട്ടുകുകയും, ഗ്രന്ഥകത്താവിന്റെ സ്വയാർ നോക്കി ഇം മാതിരിയിലുള്ള എത്താൻ ദ്രോക്കപരി തുടി എഴുതി എടക്കുകയും, എല്ലാം തുടി ക്രമപ്പെട്ടതിനു ഒരു ടിപ്പനം ഒഴുതുന്ന ജോലി ഗ്രന്ഥകത്താവിനെക്കൊണ്ടു തന്നെ വഹിപ്പി

கையும் சென்று. வசூலிகளில் களை யேறாகண்டும் இல்லவினங் பகுதியாக பூர்வகளினில் ஸுமார்தாலயிகாம் வலிப்பும் வகுமை நீலூட்டிகளில் அபுகாம் சென்றிருப்புங்கள், ஸெங்கண்டிப்புங்கள் பகும் ரீஷ்டிலூட்டிவ ஹனிவெங்கிள்காம் புஸிலுப்புங்களாமென்ன என் அருகாமைகள் அதுவோடிசிறிதிகளாதங்கள் காலனான். இப்புதூரம் ஏற்றங்கர பூராதாவாமாவும் மிருஷர் நாலாவுள்ளவிழையிடங்கள் பரிசுமொவும் கொங்கான் ‘கேஞ்சிவகவிகேஸரி’ இங் ஸுமித்ர யிலாஸ்பாரா வீள்ளு பூத்திரங்களி புஸங்காங்கிரமாய ஸெஷு கொங்க கவிதாவியுடைய ஸுமாமதையை உழைத்தில் வேலாஷு பூங்கள் ஜூட்டங்களும்:

இங் குறைத்தில், கவி, மஹாஜூதிகளாரம், ஓங்காரோஷி ஸி முதலாய புதுங்காயும், காரோக்கத்தைக் காரபேக்குயா ஷும் மாநும் ஏழுகுபேசை ஏழு கொல்லுப்பாக இங்கே தூட்டி ஏழு தீட்டிலூட்டு ஸும ஸ்ரூபுநிலங்களும், ஓங்காரங்களும், சித்ரபுற்றுங்களும், நாவஜூ அராபுகவிக்கும் ஏழுதீட்டிலூட்டு இதுதங்களும், ஸபததுதி கரம் முதலாய புலமாதிரி யேறாகண்டுள்ளன் அந்தியிரிக்க ளார். ஸமஸ்கிருத நாலாவாபாத்திலுமூல் உலர்ளாவிக்காங்கு, ஸபததுதிக்கூல் ‘ஸப’ ஏற்கு அடக்கமாகும்கொங்கு ஸ்ரூபிலூட்டு கூளை. ‘கிருபத்துங்கும்’ ஏற்குத் தூங்கீயு தஜ்ஜமயும், கோஷ முலூட்டு ஸங்கூதப்புத்துங்குத் தஜ்ஜமயும் அதுகளை. அராபுகவிக் கூடை யேறாகண்டும் சேஷ்ணிவங்கிலூட்டு லாஸங்கில் அவுக்கை பேருக்கருத்து ஏழுதீட்டிலூட்டு. ஹதித் தஜ்ஜமயைக்காரம் அரியிக் கூடைத் துறைத் திக்குதை யேறாகண்டுள்ளன்.

யேறாக்குதையை நிதித்தை ரெரிசுாயி ராசஷ்புங்குத்துநை தின த்தை ஏழுதீட்டிலூட்டுத் தை அராக்காஸுங்கு நாயேறாகண்டுக்கு அராபுரியூதை தஜ்ஜமய ஹதித் தாந்தீட்டிலூட்டு

“நாவேஙு கிகித்து ஏதாயுமாகுகாம்;

நாவேங்கைவொற்றுத்;

ஸ்ரூப் நாக பிளைங்கி; காந்துப்புத்துஷு

பீங்குதை நாட்டு, வேவேறு;

കಿಂ ವಣ್ಣಾ ಅರವಿ ಸಂತಿ ಗಂಥಿ?; ಲಾಹವಾ;
ಕಿಂ ಏತರಲಂ, ತಪಂ ಹಂತೋ?;
ಯಸ್ಯಾಡೆವ ವೋ?; ಗ್ನಾತೋಸಿ ಶಗಿನಿ?;
ತೆಗೆಗಬ ಮಾಂ ಲಾಷಣೆ.”

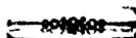
ಈ ದ್ಯುಂಹಂಕಾರಿಗೆ ಇತಿಹ ಕೊಡತಿಕ್ತಜ್ಞ ತಣ್ಣಿ ತಾನು ಅ
ತಿಗಳ ಮತ್ತಿಯಾಯ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ. ‘ಕೇರಳಪ್ರಾಸ’ ಇಂತ್ರಿ ದ್ಯು
ಹಂಕಾರಂ ಇತಿಹ ಯಾರಾಷ್ಟಂ ಉಣಿ. ಸಾಯಾಂಗಣಮಾಹಿ ದ್ರಿತವಿಷಿಂ
ಖಿತಪ್ರಾತಿದ್ಯುಂಹಂಕಣಾಷಿಹ ಯಮಹಂ ವಹತ್ತಾಗಾತ್ರ ನಾಲಾಂಪಾಡ
ತಿಹ ಮಾತ್ರಮಾಹಿರಿಹೇ, ಇತಿಹೆಲೆ ‘ಕೇರಳವಾಷ್ಪಕ’ತಿಹ ನಾಲ್ಪ
ಪಾಂತಾಷಿಲ್ಪಂ ಯಮಹಂ ವಹತ್ತಾಹಿರಿಹಣಾತ್ರಂ, ‘ಶಿವಽಂಹಕ’ತಿಹ ನಾಲ್ಪ
ಪ್ರಿತೀಯತ್ರಾತ್ರಿಹ ಚತುರ್ಮಾಹಿಂಣಾಷಾಪಂ ಎಣಿಕಾಪ್ರಾಪ್ರಾತಾಂತ್ರಿಕಿ
ಪ್ರಾಸಂ ಪ್ರಾಣಾಗಿಶ್ಚಿಕ್ತಜ್ಞಾತ್ರಂ, ‘ರಾಗಾಂತ್ರಾಪಾಷಾಂಹ’ತಿಹ ಅಂಂ
ಣ, ಕಾಣಂ ಇತಲಾಯ ಥಿಂತಣಾಷಾಯ ರಾಗಣಾಮಣಾಷೈ ಪ್ರಂತಾ
ಅಂತಿಹ ಯೋಜಿಪ್ರಿಶ್ವಿರಿಹಣಾತ್ರಂ ಮಾರ್ಧಂ ಕವಿಷಾದ ವಸ್ತ್ರವಚ
ಸ್ವಂಪಣಾ ನಾಲ್ಪವಣ್ಣಾ ಬಹಿಷಿಪ್ರಾಪ್ತಾತ್ರಂ. ಪೀರಿಂಶಾಹಿಂಪ್ರಾಸ
ಶಿಹಿ ತ್ರಂದಾತೆ ಮಾರ್ಧಾಷಿ ಪ್ರಾಸಣಪಂ ಕೊಣಾ ತಾನು ಪ್ರಾಪ್ತಣಪಂ
ಹಂ ಇಂಗಿ ವಹತ್ತಾಮಣಾ ತೆಜಾಷಿಹಿಹಣಾ ದ್ಯುಂಹಂಕಣಾಷಿಂ ಇತಿಹ ಯಾ
ರಾಷ್ಟಂ ಉಣಿ. ನಂತರ ಅಮಾತೇತಾಷಂ, ನಂತರಾಂ ಅಮಾತೇತಾಷಂ, ನಂತರಾಂ
ತೆತಯಂ ಮಾರ್ಧಂ ದ್ಯುಂಹಣಾಪಂ ಅತ ಶ್ವಿತಾತಿಹ ಪೆಟ್ವಾಣಿ. ಇ
ಣಾಗಣ ಎಣಿತ್ತಾತ್ರಂ ಪರಾಯತಹಣಾ ವಿಷಣ್ಣಾಷಾಪಂ ಇಗ್ನಿಯಂ ಇತಿಹ ಉ
ಣಾಷಾಪಿಲ್ಪಂ ವಿಸ್ಯಾಂಘಾತಾಪಂ ಪ್ರಾಷಣಾ.

ಕವಿಷಾದ ಧಂಡಾ ಅಂಂಹಾಣಾವರಾಯಾಷಿ ಜೀವಚರಿತ್ರಂ ಈ ನಾಲ್ಪ
ಗಢ್ರಾಮಣಾತ್ರಂ ಹಾರಣಂ ಸಪ್ತಾಂಗಾಮಾಯ ಮಜ್ಜಾಂತ ಸೀ. ವಿ. ಕಾಣಾ
ರಾಮಾರ್ ಅಧಿವರ್ಕಪಂ ಎಣಿಕ್ತಾಷಣಾಷಿಹಣಾ. ಮಿಗ್ನಾರ್ ನಾರಾಹಣಾಪಿ
ಷಿಂ ಯಾಹಾ ನೋಹಿ ದ್ಯುಂಹಣಾಪಂ ವಹತ್ತಾತಿಹ ಸಾಂತಿಹಿ ಜೀಗಾ
ಚರಿತ್ರಾತಿಗಾವಸ್ತ್ರಾಷಿ ಸಂಗತಿಹಿಹಾಷ್ಟಿ ಕರಿಶ್ವಾಂತಾತ್ರಂ ಕಣಾತ್ರಂ
ರಾಮಾರ್ ಅಧಿವರ್ಕಪಂಹಾಷಿಪ್ತಂ ಇಂತಾಷಾರಾಯಾಷಿ ಜೀವಚರಿತ್ರಂ ಎಣಿ
ತಾಷಂ ವಹತ್ತಾ ಕವಿಷಾದ ಹಾಯಾಪದತ್ತಾಂತಾಂತ್ರಿಕಾ ಹಾಣಿಹಿಹಣಾ
ತ್ರಂ ಈ ಪ್ರಾಣಾಹಣಿಗಾ ವಹತ್ತಾರ ಉಪಿತಮಾಯ ಈ ಶ್ರೋಗಾ.ಮಾಸಿಕ್ತಾ
ಣಿ ಕೇರಳವಾಪಿಷಿ ಅಧಿವರ್ಕಪಾಷಾಂಪಾಲ ಇಂತ್ರಿ ಈ ಕವಿಷಾದ

ଜୀବଚରିତର ଏହିତେଣେ ଅନୁଵାନ୍ୟକତାରେଷ୍ଟାରି ଏତାଙ୍କ ବିଶେ
ହୋଇ ପ୍ରଗ୍ରାମିକେଣେତିଲ୍ଲେଖି.

ଆମେକରିତିହିତ ଏହିତରେଷ୍ଟାରିକ୍ତିଲ୍ଲେଖ ବିଧିଯବିଶ୍ୱାସ
କ୍ରାନ୍ତିକାନ୍ତିକାରୀ, ଆମ୍ବାଜୀଁ କାହିଁ କିମ୍ବାକାହିଁ, ଗ୍ରହକତାବି
ଳାଗ ଜୀବଚରିତରୁଥିବା, ହାତାପଦବ୍ୟାଂ ଆମନ୍ତିହିରିକଣା ହୁଏ ଏ
ନ୍ତିକାରୀ ନିମ୍ନତାରକାରୀରୁ ଛାତ୍ରାଭିମାନିକାରୀରୁ ନିର୍ମାଣମାତ୍ର
ଆମେମେବିନାନ୍ତିର ପାତ୍ରୀରେବିକ୍ଷେମନାହୁଲ୍ଲ ପୁଣିବିଶ୍ୱାସରେତା
କିମ୍ବା, ହୁତିଲେଜ୍ଜୀରୀ ଏତାଙ୍କ ଅନ୍ତରୀଂ ଚରଣିକଣ ପ୍ରାଣୀହଙ୍କାର
ଏବାନ୍ତିର ପ୍ରତୀକ୍ଷାହିଲ୍ଲ କ୍ରତୁତଲାହି ହୁଫ୍ରାର୍ମ ହେଲିଛୁକଣ୍ଠରୁ
କୋଣାହୁଲ୍ଲ କୃତାନ୍ତମତରେଣାହୁଲ୍ଲ କ୍ରତି ହୁଏ କୁବରୁରେଯ ଆମ୍ବାଜୀ
ପ୍ରିଯରକାହୁଲ୍ଲାନ୍ତି.

ପବର,
ମୁଦ୍ରଣ କରିବାରେ ପାଠୀ ପାଠୀ ପାଠୀ ପାଠୀ ପାଠୀ

ക്രിസ്തീയത്തിൽ

ജീവചരിത്രത്തിൽ.

വണ്ണ	വരി	അവബലം	സുന്ധാശം
ര'	രം	രോമണി	രോമിനി
ഹ	ഹരി	ഹരിട്ട്	ഹരിട്ടു
രം	രം	ഹരളന	ഹരളന
രം	രം	ജാതി	രാജി
രം	ഹരി	മറേതു	മറേ
രം	ഹരി	അതുക്കട്ടെ	അതുക്കട
"	"	അതുക്കത	അതുക്കമ
രം	നൂ	മെടലും	മെയലും
"	നൂ	പോഷണി	പോഷിനി
രം	ഹർ	മിൻഡ	മിസിൽ
	ഹർ	കുചുട്ടത്തു	കുചുട്ടത്തു
രം	രം	സവിസ്താരം	സവിസ്താരം

സാഹിത്യവിലാസത്തിൽ

ൾ	ഹരി	കത്തുകിടന	കത്തുകിടന
ര	രം	മഹാസിമാരയും	മഹാസിമാരയും
ര	ഹന	കണ്ണിങ്ങ	കണ്ണിങ്ങ
ഹം	ഹ	നായരിച്ച	“നായരി”ച്ച
	ഹരി	നാട്ടാരൽ	നാട്ടാരൽ
	രം	ന കാരണ്ണ	നാ കാരണ്ണ
ഹം	ഹൻ	മാകന	മാകനി
ഹൻ	ന	നിസ്പാന	നിഖപാന
	പ	കംഭീറ്റ	പഞ്ചാസ്ത്ര
രം	രം	ചേന	ചേന്ന

വശം	വരി	കൊന്നാലിം	സുന്നാലിം
പം	പ	നന്ദമോട്ട	നിന്ദമോട്ട
"	ന	നന്നനല്ലും	നന്നിനനല്ലും
"	മന	തത്പ്രിലെൻ	തത്പ്രിലേൻ
"	എ	ത്തിയത	ത്തിയതി
"	പം	മെയ്യുവിട	മെയ്യിവിട
നൽ	മ്പ	പിളിൻ	പിളിൻ
നം	മ	നണ്ണ	നണ്ണചുഡം
"	ന	ലത വിതാനം	ലതാവിതാനം
നം	പം	വിലുപാവിലേഡ	വിലുപാവീഡേ
"	പ-പ	പ്രിഷണം	പ്രിഷണം
പന്ന	പന	മൊങ്കവാ	മൊങ്കവോ
മെ	പ-എ	രതിയിൻ	രതിയിൽ
മെ	എ	ഴുക്ക്	ഴുപ്പ്
മെ	മെ	സജ്ജനമതിൽ	സജ്ജനകതിൽ
മെൻ	പ-മ	ഉപക്കോണം	ഉപക്കോണക്ക്
നും	പ-പ	ഇരുന്ന	ഇരുന്ന
നും	മർ	മാലേറിട്ടന്ന	മാലേറിട്ടന്നി
നും	മെ	രാട്ടിൽ	രാട്ടിൻ
മു	പ	യതിധാ	യദിധാ
"	മന	മാമിത	മാമിതി

എവർ.ഡം ഫ്രോക്കത്തിന്റെ ഭൂനാംവാദത്തിനു “ശക്തയെ മുഴുവാക്കാൻഞാക്കരിയ സാദുപസ്വനമാട്ടൽവലം” എന്ന പാരാഗതമാണ്.

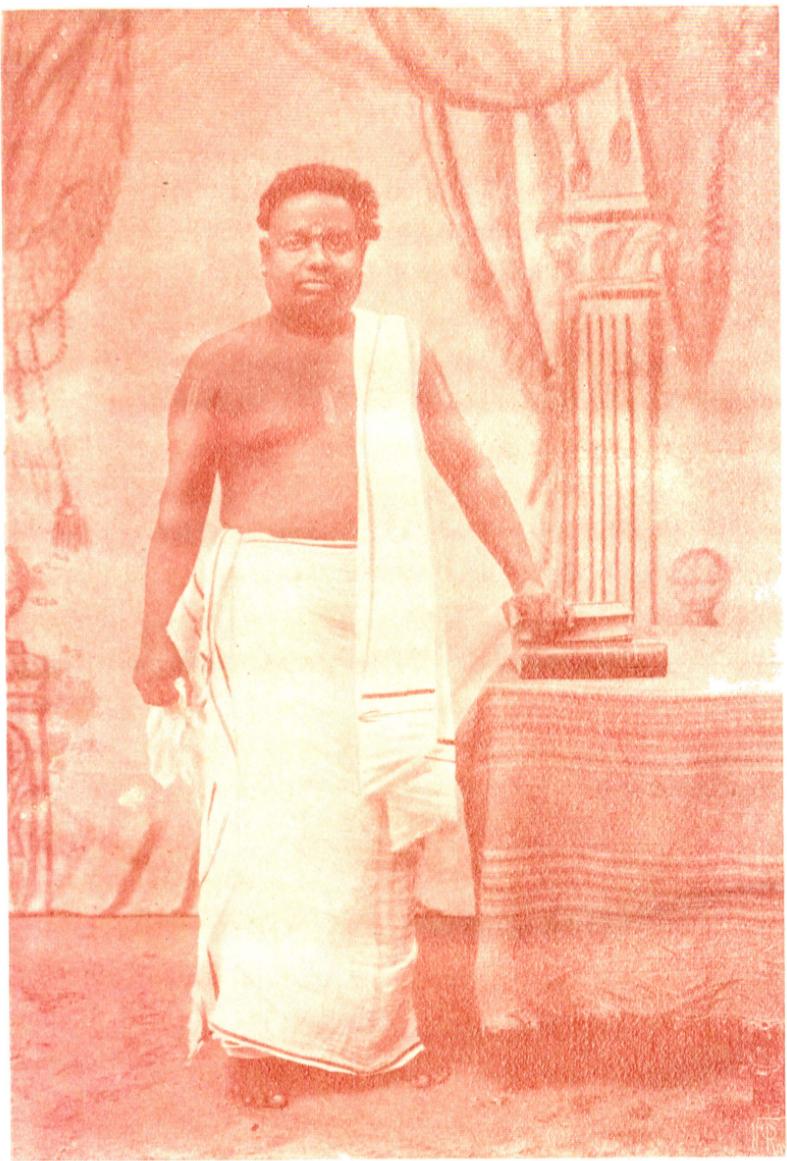
സാഹിത്യവില്പാസം

വിഷയാശ്രൂമണി

വിഷയം	വർഷം
ജീവചരിത്രം	i
ഗണപതി	ii
സമസ്പതി	"
പാംബതി	ii
വിജ്ഞ	"
അനീംഗമൻ	ii
സൂതികൾ	ii
സൂത്രൻ	"
അനീകുഞ്ചൻ	iii
കേരാവാധ്യകം ...	iv
രാഗമുദ്രാഘർഷകം (ഭോവിസ്ത്വി)	v
ഗിവിശകം	vi
വാത്താളി	vii
അരന്നാപദ്മശാഖാർഥം	viii
അരവത്രാണ്ണിധം	ix
അരപ്പട്ടിതിരക്കാർഥം-സപ്ത്രാഹാമഃസം	x
ക്രി വിലാപം	xi
കരുകലീല	xii
കവിത	xiii
കവിസ്ത്വി	xiv
ചിഞ്ചവി	xv
കാലവിശ്വന്നന് } { സൂര്യാദയം	xvi
	സൂര്യാസൂമയം
	ചാന്ദ്രാദയം
	വഷാകാലം

ವಿಷಯಂ	ವರದ
ಕೃಷ್ಣ ಸಹಿತ	೨೫
ಚಾತ್ರಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂ ಉತ್ತರಣಾತ್ಮಿಂ	೨೯
ಚಾತ್ರಸ್ವಾಮಿಗಳ ತಿಳಿಗಳಿಂ ಸಪ್ತಾರೋಹಣಂ	೩೪
ತಾತಪಾಣೆ-ಶಿಲೀ ಮಂಗಳಿಂ	೩೮
ಶಾಂತಿಂ	೩೯
ವಿಷ್ಣುವೀರಿ	೩೯
ಕ್ರಿಕಾ	೩೯
ವೈಶ್ವಾರ	೩೯
ಶಾರಣಾವಿಲಾವಂ	೯
ಶ್ರುತಿಗಳಾಕಣಾರೂ	೩೯
ಸಾಮಾನ್ಯಗಳಿಗಿರಿ	೭೨
ವಿವಿಧವಿಷಯಾಣಾರೂ	೩೦
ಸಂಪೂರ್ಣಾಕಣಾರೂ	೩೦
ಡಿಪ್ಪಣಂ	೩೦

കെ. സി. കേരളവച്ചിത്ര അവർക്കളുടെ

ജീവചരിത്രം

ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന പത്രവിഭാഗം മന്ദിപ്പാലിനെ ദൗഖ്യം കു അടുക്കുന്ന മഹാപ്രസർ ‘ചതു പത്രവിഭാഗം മന്ദിപ്പം വാദി തന്റെ പാരിച്ച ദാവിക്കുന്നമെന്ന തന്നെയാണ് പ്രതിയും ദി സ്ഥാനിയമം. ഈ നിയമത്തിലെ ലിക്കാവിധികളെ മഹാപ്രസർ എത്തികൾ ധാരാളം ഇപ്പോൾ അരംബിച്ച കഴിഞ്ഞിട്ടിരിക്കുന്ന കൂടിലേണ്ണ ‘കെ. സി. പി.’ മതലാൽ ലാ റോപ്പാർട്ടുകൾ “അം അംട്ടി” കൂടിം. ഈ ലിക്കാനിയമത്തിൽ നിന്നു രക്ഷകിട്ടുന്ന മെന്ന വിചാരിച്ചു യഥാകാലം “വൈജ്ഞാനിക്കോലാറികൾ നാഴിക കും ഏപ്പോം കണക്കിന തുല്യമാക്കി” വെള്ളാൻ അമിക്കന്നവർ ഒരാവലിക്കൂദായിക്കൊണ്ട് തന്നെയും സകലത്തിനും സങ്കോച വികാസങ്ങൾ വരുത്താൻ ആളുമാരായ വാമനനംബിൽ നിന്നു പീഡയുണ്ടാകയില്ലെന്ന് എന്നാണ് ; നിശ്ചയം കണ്ണിക്കാമ്പുവ മൊയ്യാലും വില താഴീക്കിട്ടിയാൽ കൊള്ളേണ്ണു് ശാന്തായനാ യ സപകാൽപ്പാം മോധിക്കുന്ന പാറവരവുകാരനാർ കൂടിത്താ പുക്കാട്ടി നാനാവിധമായി ഉച്ചയാഗിച്ചു കണക്കു വിണ്ണക്കാൻ ഉസാമിക്കുന്നതു പതിവാണല്ലോ. പങ്കു കെ. സി. കേരളവ വിശ്വ അവർക്കളുടെ മനിപ്പുവാളിവുംവാരെന്തെ സുക്കിച്ചു പ ചിംഗാധിപ്പിട്ടിള്ളു പലകം അതിലുള്ള മനിക്കളെ മദ്ധ്യവച്ചു അടുന്ന കണക്കുകൾ തിട്ടപ്പെട്ടതാണ് റിക്കാർഡ്യാൺിട്ടും. “സം സംഗാധകകവിമനി” എന്ന കവിസാധാരണമനിൽ നിന്നു കല്പിച്ചു കിട്ടിയ സ്ഥാനപ്പുമിന്ന് അക്കംപ്രതി അംഗായ കേര പവിഷ്ട അവർക്കളുടെ മനിപ്പുവാളിവുംവാരെന്തത്തിൽ എ

ಎಂಗ ಸಪರಿನಾಯಕ್ ಮುಖಕೊಳ್ಳು ಮಹಿಳೆಯಿಂದೆ ಉಪಯೋಗಿಕಾಗ ತೆ ಮೇತ್ಯಾಗಿಕೆ ಒಡಪ್ಪಂಬಣೆಗಳಿಗಾಗಿಹಣ್ಣುತನ್ನೆನ್ನು ಅಪ್ಪುದಿ ಪ್ರಶ್ನು ವಿಚ್ಯುತಿಕಾಗಿಂತ ವಾಟಣವಿಯಾಗಿಲ್ಲಾಯಾಗಿ ತನ್ನೆನ್ನು ಅಂತಹನ್ನು ಎಂಬಣ ನೂ ಹೋಸ್ತುಂಬಣೆಗಳನ್ನು ಏಯಂತ್ರಿಪ್ಪಣಿಕಾಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಫಂಡ್.ಎಮಾಣಿಡಿಪ್ಪು, ಅಂತಹ ಮಲ್ಹಾಗ್ನಿಮಗ್ನಾರಮಾಯಿಗಳ ಯ ಗ್ರಾಹಿಪರಾಹಿಗಾಗೆ. ಎಪ್ರಿ. ವರ್ದಭೀಸ್ವಮಾಪ್ಪಿಹೈ ಅಂತಹರ್ಕರಿಗೆ ಹೇ ಐವಾವಿಷ್ಣು ಅಂತಹರ್ಕಳಿಗಳ ಜೀವಚರಿತ್ರೆ ಮಗ್ನಾರಮಹಿಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಕರಿಕಾಗಾಷಿ ಎಂಬಂತಿ ಅರಹಿಷ್ಠಿಕಾಂಕಣಣಂತಹನ್ನು ಎಂಬಣಾಂತಾಯ ಶ್ರೀಪ್ರತಿ. ಅಂತಹಾಣಾರಿಪ್ಪು ರಣಂಭತಿ ಅರಯಿಷ್ಟುಕ್ಕಾಗೆ, ಅಂತಿಗೆ ದೂಸ್ತುದಿ ವಿಷ್ಣುವಿಷ್ಣು ಅನುಭೂತಿಪ್ಪಾತನ್ನೆ ಎಂಬಂತಿತನೇಂತಹಿಗೆತ್ತು, ಅಂತಿಗೆ ಇತ್ತು. ಪಕ್ಕೆ ಅಂತಿಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಕರಿಕಾಗಳ ಹ್ರಾಸಾಯಿಲ್ಪಾ. ಅಂತಿತ್ತ ಅತ್ಯಾರ್ಥಿಷ್ಣು ನೇರಗತಿಕರಿಗೆ ಮಾತ್ರಂ ಅಂವಿಡವಿಗೆ ಚರಿತ್ರು ಬಣ್ಣಂ ಬಣ್ಣಂ ಮಾಡುತ್ತುಪ್ಪಾಂತಹಿಷ್ಣು ಸಾಭವಣಿತ್ಯಾಯಿಂ ತ್ರುದಿ ಅಮಾಸಾಗಂತ್ ತ್ರುಕಿತ್ಯಾ ಅಂತಿಮಂ ಎಂಬಂತ್ರಾತಾಗಾಗೆ ಇಲ್ಲ ಜೀವಚರಿತ್ರೆಸಂಕ್ಷೇಪಂ.

ಜೀವಿತ್ವಿರಿಕಣ ರಂತಿಗಳ ಚರಿತ್ರೆ ತಯಾರಿಗಣಾರಾಯಿ ಜೀವಿತ್ವಿರಿಕಣೆ ಶತಭೀಕಾರಿತ್ವಪ್ಪ ಅಯಿಕಂ ರಸಿಪ್ಪಿಕಣಾತ್ ಇ ತಿನು ಕಾರಣಂ ಅಂತಹಿಗೆ ಜೀವಚರಿತ್ರಾತಿಯ ನಿನು ತನ್ನೆ ಅರಿ ಯೇಣಂ ಸಂಗತಿಕರಿಗೆ ವಸ್ತುರಣ್ಣಾಪ್ಪಾಗ್ರಾಂ ಉತ್ತರಾಯಿರಿಕಾಂ. ಎಂ ಗಾಂ ಸಮಾಂತಾರ್ಥಿಗಣಾತ್ಯಾ ಚರಿತ್ರಾರ್ಥಣಾತಿಯ ಕೆಂತ್ತಿಕ, ದೃತಿವಜಂ ಅರಣೋಹಣಾತ್. ಇತಿಂದ ಕಾರಣಂ ಅಂತಹಿಗೆ ಸಮಾಂತಾ ಲಿಗಣಾತ್ಯಾ ಉತ್ತರಾಯಿತ್ತಾತಿ ಅರಣಾತ್ಯಾಕಿಂಣಿಗಣಾತ್ ಉತ್ಪಾದ ತಾತಾಯಿರಿಕಾಂ. ಎಂಂದಾಗ ವಾಯಿಜಣಾಲ್ಪಾ ಇತರಣಾತ್ಯಾ ನಾಣುಗ ಯಾತ್ಯಾರ್ಥಣಾ ಅರಣು ಯಾತ್ಯಾರ್ಥಣಾ ಅರಣಿತ್ತಾರ್ಥಣಾ ಸಂಪರ್ಯಾತಿಪಣಾ ಸಂಪರ್ಯಾತಿಪಣಾ ತೆ ವರಾಹಾರ್ಥಣಾ ಸಾಸಾರಾವಿತಪಣಾ ಸಂಪರ್ಯಾತಿಪ್ಪಾರ್ಥಣಾ ಕರಿಪ್ಪಾರ್ಥಣಾ ಏತ ಹ ವಿಸರಣಮಾರ್ಹಾ ಜೀವಚರಿತ್ರೆ ಎಂಬ್ಪೂರವಂತಾ ರಜಪೋವರ ರಸಕರ ಮಾತಿ ವರಾಗೆ ವಹಿಯಿತ್ತು ಎಂಬಣಾಗೆ ಎಂಬಂ ವಿಶ್ವಾಸಂ. ಅರ ಣಾಣಾಂತ್ರಾ ಅಂತ್ರೂಪ್, ಮಿಲ ಮಹಾಕವಿಹಾಸಿಯ ಕರಾಲ್ಪಾಯ ಕೆ. ಸಿ. ಕೋವಚಪಿತ್ರಾ ಅಂತಹರ್ಕಳಿಗಳ ಜೀವಚರಿತ್ರಾತಿಣಾಗಂ ಕಿರಿ ಸಂಗ್ರಹಣಾಗಾರ ಮಹಾಕಾಗಣ ಎಲ್ಲಾಗೆ ಉಪ್ಪೂರ್ಧಾರ್ಪಾ ಮಹಾಜಣಸಮಕ್ಷಾ ಸಮಪ್ಪಿಕಾಗಂ ಈ ವಿಷಣಾತ್. ಜೀವಿತ್ವಿರಿಕಣ ರಂತಿಗಳ ಚರಿತ್ರೆ ಜೀವಚರಿತ್ರಾ

കഴക്കുന്ന സംശയിക്കുന്നവക്കുണ്ടെങ്കിൽ അവർ കേൾവപിള്ളു
അവർക്കുള്ളടക്കാ ശൈത്യത്തിൽ ഒരു പദ്ധതിയുമുള്ള ചരിത്രബണ്ടു
മാഡി ഇതിനു വിചാരിച്ചുനാണോ എന്ന് മതി.

ഈ ജീവചരിത്രം എഴുതാൻ എന്നേ പ്രേമിപ്പിച്ച കാരണം
ഈപിം ഒന്നു രണ്ടുപ്പാഠം. അതുപോലെ പുസ്തകങ്ങളിൽ
കൂടുതലായി പറിഗ്രഹിക്കുന്നതായി ലഭ്യമായ പാഠ്രാസവ
ലംകാണ്ടം ഇത്തരംതരം തുടർപ്പുതരണങ്ങളായ സ്പശിച്ചുതിരിക്കുന്ന
കൂട്ടായ “വാസനാസമുച്ചരജിം അന്ത്രാസകോണ്ട കവിതയും
എത്രമാറ്റം ദ്രോജ്ഞത വരുത്തു” എന്നും, വിനൃത്യുതത്തടി ഉചണ്ടു
കിൽ സ്പദശിഷ്ടം സ്പടകാഷ്ടം എത്രമാറ്റം ഇന്നും ചെങ്കു
മെന്നും നുഖാ ക്രഷ്ണത്വപ്രകടത്തിനുണ്ടിവിക്കുന്ന കേണലവപിള്ളു
അവർക്കുള്ളടക്കാ ആചാരത്തു തുല്യമാർക്കുന്നില്ലെന്ന്
അഭ്യർത്ഥനയും അഭ്യർത്ഥനയും ഇപ്പോൾ വിശ്വാസത്തിൽ അഭ്യർത്ഥന
നേതൃത്വവും പ്രാണാധിപ്പിക്കുന്നതുമായും മോഹമാ
ണ് എന്ന ഇതഴുതുന്നതിലേപ്പും അതുപോലെ ആപ്പും ആപ്പേപ്പും.
സ്പദശിഷ്ടമാനും സ്പദശിഷ്ടനും രാജ്ഞിട ചരിത്രം എഴുതു
നാതിൽ എല്ലാവരെയും പ്രാണാധിപ്പിക്കുന്നതുമായും മോഹമാ
ണ് എന്ന പ്രേരിപ്പിച്ച കാരണങ്ങളിൽ ഭാഗാക്കി എന്നാൽ അതിനെ ച
രംകുല്പിക്കുന്നതു. ധാരാബാധാലം ആരാധനാ ഉണ്ടാവിക്കാരിനിനു സ
പ്രാചമാഡിക്കുന്ന ഒരു അനുസ്വാരപ്രഭാവ കവിക്കാലിനു ഒരു
പുണ്ണക്കുടിക്കുണ്ട് അപുണ്ണന്മ.ക്രിതിന്ത്രകാണ്ട് ഉച്ചലോക
അതിൽ നിന്നു നിപ്പിക്കുന്നതുരാധി വൈഘ്നീം വൈജ്ഞാനിക്കുപി
പ്പുണ്ട്, കൂദാശ ചൈദ്യർ, ഭത്യാംവരാപ്പുാലൈ “കനാതേര
മഹാ മടിശാഖാതിലും കാത്തിജേഖ്” എന്ന തന്നെന്നാൽ ഒക്കാ
രിക്കുന്നതിൽ കൂതാത്മക ഭാവികാത്ത സാക്ഷാത് കവികൾ
സേജാംബന്നാരാധിക്കനാൽ ഭാഷ്യം തന്മുചം ജനസദാഭ
അതിനും എത്രമാറ്റം ഇന്നും ചെങ്കുണ്ട് കവിയുമെന്നുള്ളതിലേപ്പും
ഈ കവിയുടെ ചരിത്രം ഒരു നേപ്പു ക്രഷ്ണകമാക്കായും “കവിജാ
റിക്ക് പ്രാഞ്ചകിച്ചും അസുലമൊഡും” കവിക്കാപ്രാതമിക്കളാൽ
അരാക്കം ഉമായും ഉള്ളെങ്കിൽ ക്രാങ്കും ഇം ചരിത്രത്തിൽ നിന്നും

ശരവക്ക് ഗ്രഹിക്കാമെന്നാലുള്ളത് എന്നു ഈ പ്രസ്തിരു വേണ്ട്
വോക്കു ഉസ്സാധിപ്പിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾതന്നെന്ന “നിലനിഷ്ടനാ
കാഡ് കവിപ്രതിഷ്ഠാഭ ലഭിച്ചിട്ടാണെന്ന്” ഇപ്പറമ്പതിനും ജീവ
ചരിത്രം എപ്പോഴുങ്കിലും കേരളീയക്കും ജിജ്ഞാസാജ്ഞാക്കമായി ഒ
പ്പംക്കാമെന്നാലുള്ളതു നിശ്ചയം തന്നെ. അങ്ങനെ ജിജ്ഞാസ ഇനി
കാര്യനാ ഭാവിസൂന്തരിക്കപ്പെട്ടു അക്കികമകളും ബഹുതിമഹ്യങ്ങളും
അനുമാനങ്ങളും കൊണ്ട് ബുദ്ധിച്ഛടാതെയും, ചിന്താമന്തിമന്ത്രം
വും ഭേദവി കൊടുത്തു പഴവും പഴങ്കിൾ.നും തൊലിയും കൊണ്ട്
തുപ്പരാക്കാതെയും ഇരിക്കാൻ വാസ്തവചരിത്രത്തേ എഴുതി വെ
ണ്ണേണ്ണത് “ഇപ്പോൾ മുഖ്യവാദം ചുമതലയും ആണെപ്പോ. അതു
കൊണ്ടാണ “കേശവകവിശ്രൂതം” എന്നജീവചരിത്രത്തിൽഎനി
ക്കവിയാവുന്നിട്ടേണ്ടതും സംഗതിക്കുക ഇ വിധം കരിച്ചവെ
ണ്ണാമെന്ന നിശ്ചയിലുത്.

കെ. സി. കേശവപിള്ള അവർക്കളുടെ സ്വരംഭവം ഇന
ക്കുവാം നന്ദമലവും കൊണ്ടും വരവും അകന്ന. ഇട്ടു
അനന്നം മഞ്ചിൾ.നും കടംവും ശൈലി.നും ചെന്നുകുളം എ
ഡാവായ എന്നു സ്വയിക്കാനുള്ളാണെട അനന്തരായ അ
തിപ്രസിദ്ധിജീവ സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള ‘വാഴവിള’ വീടാകന്ന. വാ
ഴവിള വീട്ടുകാം “കനാഡ്”? എന്നു, “ചെന്നുകരാമൻ”? എന്നു
നാം ഒന്ന് സ്ഥാനപ്പെട്ടുകൂടം ഉണ്ടാക്കുന്ന പരിഞ്ഞാർത്തെന്നു ഇ
തും ഒരു തൃക്കുപ്പു കടംവുമാണെന്നു് എപ്പോക്കും ഉംഗിക്കാമ
പ്പോ. ഇം കടംവുത്തിൽ ഫോറ്റോമാണു ലക്ഷ്മീമഹ എന്നൊരു
സ്ത്രീ ഇനിച്ചു. സുഗീലഭായ ഇം അഭ്യരിയ വരവും വലിയ വെ
ളിച്ചതു വീട്ടിൽ ഒക്കുംപിള്ള എന്നും ഫോറ്റോമാണിൽ
വിവാഹം ചെയ്തു. ഇം രാമാൻപിള്ള അവർക്കും നല്ല ബുദ്ധികൂ
ണം ധന്തുത്തിലും അതു കരാളായിരുന്നു. ഇപ്പറമ്പതിനു ക
രേക്കാഡം വാവ് തും ദിതവായ ജോലിക്കും ഉണ്ടാവിരുന്നു. ഇപ്പ
ദിവസിനും പരിതീശ്വരത്രന്നു കെ. സി. കേശവപിള്ള അ
വർക്കും ഫോറ്റോമാണു മുക്കുണ്ടും ടു.ഓതിങ്കു അംഗവന്നീ
നക്കത്തിൽ ഇനിച്ചു.

അംഗു വരയ്ക്കിൽ വിസ്താരം ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ എന്നുള്ളിട്ടുണ്ടോ എന്ന നടപ്പിനെ പ്രകാശിച്ച് കേൾവലിച്ചി
എത്തും ഒരു അവർക്കുള്ള അംഗുമത്തെ വരയ്ക്കിൽ പറവും
സക്കാർ മലയാം പജ്ഞിക്കുട്ടിനിൽ വിസ്താരം ചെയ്തിട്ടുണ്ടും ഇപ്പോൾ സിലിച്ചിരിക്കുന്ന ശ്രേഷ്ഠയ്ക്കാവില്ലെന്ന് അപ്പോരു അംഗുചും
ശ്രേഷ്ഠസ്ഥിട്ടുണ്ടും എങ്കാലും വിസ്താരാം സത്തിനും ഇന്ത്യൻ
വഞ്ചൈക്കുക്കും അനുഭവിക്കുന്ന പിന്നവിനും അംഗോപചനം
കൊണ്ടും സ്പാഡാവികമായ ബുലിഡക്കതിക്കാണ്ടും കുചിരേന്നും മു
ക്കുന്നുകുടുരുത്തിനും പാത്രമായിവീകരിക്കുന്നുവെന്നും ഇം
ബാലൻ വിസ്താരിൽ വലിച്ചുവന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു ബാലൻ
പ്രായം എപ്പോൾ കൂദാശക്കൂലേയും പ്രമാണമാനം വലിച്ചുവന്നു
തിരാക്കരിച്ചു അഉഖ്യംപുട്ടാനിപ്പേജ്യോ. പലേതാ വത്തിനൊന്നോ
വയസ്സുബരം ബാലുകാലവിസ്താരാസത്തിൽ സക്കാർ പാംശാല
യിൽക്കിച്ചുകൂടിയശേഷം കുമമായി യാതൊരു ഇരുവിനേരിയും
ശിക്ഷയിലപ്പാരെ സ്പാംരാക്കായി ഗ്രാമങ്ങളിൽ പരിശീലി
ചെയ്യുന്നു. കൈതിയും കവിതാവാസനയും കരിച്ചുായ സിക്കത്പ
രും തൃടിയുള്ള ഒരു മിനുസബാലനും ഓദയത്തെ ഇരു കാലമാ
യി ദാക്ഷക്ഷിക്കുന്നു ഒരു ഗ്രാമം രാമാധനവോലെ വേരെക്കനി
പ്പി. വിശേഷിച്ചും, സംഗ്രീതത്തിൽത്തുടി അപ്പോൾ വാസനയില്ലവ
ഈ കൈക്കലും ചീച്ചവെങ്കാൻ മനസ്സുവരാത്രവെന്നും ഭിഡമായ
രേ പ്രതിപത്തി ഇം ഗ്രാമങ്ങളിൽച്ചു തോന്തിപ്പോകുന്നതുമാ
ണ്. ഇരു ഉൾക്കൂഴ്മായ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ തുള്ളാട്ട പരി
ശീലിച്ചതിനും മലം ഇട്ടുമത്തിനും താമസിയംതെ തന്നെ
ലഭിച്ചു. സംഗ്രീതത്തിലുള്ള സമജവാസനയും, അതിൽ അംഗു
മഹായി ലഭിച്ചു അല്ലമായ പരിചയവും, ബാലുകാലത്തിലെ ഒ
രു ഉസ്സാമവുംതുടി ഇം ബാലനെ കമ്പാളിക്കുന്നതാകിത്തും
ഈ. ഇക്കാലത്തെ നാടകഭ്രതരാത്തക്കരിച്ചും അംഗു ഒരു വാസിക്കു
ണ്ണ ഇംധംവേംകും ഇപ്പോൾക്കുന്നുണ്ടോ. ഏന്നാൽ കഴിയുന്ന ദി
ക്കിലെല്ലാക്കു കണ്ടു സിക്കാനും വാട്ടുകേട്ടു പാംക്കാനും

ಮಹಿ ಈ ಕಡಕ ತ್ವಿಭಾಗ ಬಾಲ್ಯಕಾಲಿನಿಂದ ಇರ್ಕುಹರಣತ ಹಾಡಿಕ್ಕು
ಗ್ರಂಥಿ. ಏಕಹಿತ ಕ್ರಿಯಾ ಅರ್ಥಕ್ಕಡಕ ತ್ವಿಭಾಗ ವಾಸಿಶ್ವರು
ಎಂಬೆಂದು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಅದ್ದಿಗೆ ಸಹಿತಾಗಿ ಪಾ
ಕಿಲ್ಪಾತ್ಮಾಭಾಷಿ. ಸಿಳಿಗ್ರಹಿತಿಗಾಗಿ ಶಯಂಪೊಳ್ಳು ಇಲ್ಲ. ಎಂಬೆಂದು
ಹಿಂದು ಅರ್ಥಕ್ಕಡಕ ತ್ವಿಭಾಗ ಎಂಬ ನಿರ್ಣಯಿಸುತ್ತು. ಅರಹಾ
ಅವಾಗಿ “ನಾಡಕಾಪ್ರಾ ಹವಿತಪಂ” ಅಧಿತಾಂಕಾಂಪ್ಲಾ. ಇತಿಹಾಸ.

“ಹಲ್ಮಿಡಿಂಗಾಂಯಿ ನಿಂಜಿರಾಗಾಪಯವರಂ

ತಿಳಂಗಿತಿರಂತಾಂ

ಸಪಕಿಂಪ್ಲಾಕಾಯಿವಾಂಬುಸಾಂವಿಸ್ತಾಂ

ಕಾಂತಾಗ್ರಂಜಂ ರಂಗಂ ನಿಂಜ

ಕಿಂಪ್ಲಾಂಗಾಂಗಿಕಹ್ಯಾಂ ವಿಂ ಕರ್ಣಂ

ಕಿಂಪ್ಲಾಸಮಾಂ ಅಂ

ಸಪಕಿಂಪ್ಲಾಂ ಸುಖಂ ಮಾಂ ವಾಗಿತ್ತು.

.....”

ಎಂಬ ಗ್ರಂಥಿ “ಪ್ರಮೆಶ್ವರವಿತಾಂ” ಎಂಬ ಪೋದ್ವರ್ತಿ ರೋಕ್ತ
ಕಡಕ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥಿತಿತ್ತು ಅನ್ನಿ. ಮನ್ಯಾಮಂತ್ರ ವಿಂಪ್ಲಾಂ ಕೇವಲಂ ವಾಸ:
ಂ ಏಕಾಂತ ಇತಿಹಾಸ ಹವಿತ ಗ್ರಂಥಿಯ ಬಾಲ್ಯಾಗಿ “ಹಾಂಗಿವಾಗಾ
ರಾಂಗಾಂತ್ರಾತಿರಿ”ಯಾಹಿಮಂತ್ರ ಈ ನಿಂಪ್ಲಾ ದೀರ್ಘಂತರಿಕಂ. ಅರಂಂ
ಉಂಟಿಕಾಮಾಯಿತಾನು. ಎಗ್ಗಾಂತ ಮೇತ ಕಂಣಿತ್ತ ದ್ಯುಕತಿಂದಿಲೆ
‘ನಿಂಜ’ ‘ಅರ್ಥ’ ಮತಲಾಯ ಪ್ರಯೋಗಣಾತ್ಮ ಕಂಡಾಯ ಸಿಳಿಗ್ರಹಿತಂ
ಪೋಲ್ಯಂ ಅರಿವಿತ್ತಾತ್ತಿಕಾತತ ಇಲ್ಲ ಬಾಲಗಣಾತ್ಮಿತ್ತ ಅರಂಂ ಅರ್ಥ
ಅನಿಹಾಸ ಉಂಟಿಕಾತಿತಾನುತ ಕರಾಮಲ್ಲ. ಎಂಕಿಲ್ಪಂ ಎಂಬ ಈ ಅರ್ಥ
ಅನಿಹಾಸ ಸಪಕಿಂಪ್ಲಾ ಅರಂಂ ಈ ವಿಂ ಪಾಗಂ ಇಲ್ಲ ಪ್ರಮೆಶ್ವರವಿ
ರಿತಾತತ ಕಂಡಾ ಈ ದೀರ್ಘಂತರಂ ಪರಾಕ್ರಿಯಾಯಿ ಎಂಬ
ವಿಂ ಪ್ರಸ್ತಾವಿತಾನು ಸಂಗತಿಯಿಂ ನಿಂಪ್ಲಾ ವಾಯಣಾಕಾಂತ ಅ
ಹಿಂಕಾರ್ವಾಂತಾಂಗಂ.

ಪ್ರಮೆಶ್ವರವಿತಾ ಅರ್ಥಕ್ಕಡಕ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥಿತಿಂತಿಂಗಾಗಿ ಪರಿ

ಂಂಯಿಂಪ್ಲಾಂಕಾಂಯಿ ಪ್ರಸಿಲಿಂಬಿತಾಂ

ಸಂಪ್ರಾಂತ್ರಾಸಂಪ್ರಾಂ

ಯ ಪರಿಪ್ರೇಕೆ ವಿಂ ವಾಯಣಾಂ ಅರವರ್ಕಂ

ಹಿಂ ದೀರ್ಘಂತರಂ

ದೆ ಅರಂಂ ಅರಂಂ ವಾಯಣಾಂ ವಿಂ

ಸಂಲಂಗಿಂಪ್ಲಾ ಅರವರ್ಕಂ ವಾಯಣಾಂ

ಹಿಂಕಾಂ ಇತಿಹಾಸ ಹವಿತ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥಿತಿಂಗಾಯಿ ಅರಂಂ ವಾಯಣಾಂ

വള്ളേര സദാചിക്കും കണ്ടു അല്ലെന്നില്ലോ നന്നാഡിരിക്കുമെന്നും, അപ്പോൾ ഈ കവിതയെ സ്വഭാവം പരിശോധിക്കുന്നതിനും ശക്തനായിരുന്നീരുമെന്നും ഉപാടിക്കും ചെയ്യും. പിംഗനും ഈ ദ്രോം കുറേ നാൽ കവിതയിൽ ഉപ്പും അതനും തന്ത്രങ്ങളിൽ. അതു കണ്ടു മാറ്റാരാണോ “കേൾക്കുന്ന കവിതക്കാരനാക്കണമെന്നാലുമുണ്ടോ”. പശ്ചാത്യത്തിന് പാഠിച്ചുകൂടിലേ കുള്ള്” എന്ന പരിഹാസമായി ചാകയുണ്ടായി. ഇങ്ങനെ ക്രമാശാഖാശം പാഠി മാസവും മനസ്സാശാഖാശം ഉപദേശവും തുടിച്ചേരുന്നുപോൾ ബുദ്ധനായ ഈ കവി സാസ്ത്രത്താലും ഇന്നു തങ്കച്ചന്നായി വേബിച്ചു. ഏ ചാത്താമൺ മാനുഷാതു കേശവനാശം അവർക്കുള്ള മുദ്രയായി വരിച്ചു. മേലും സുരഖാ, മാംസം, നാനാശയം, ശാകന്ത്രാം, കിവല യാനാം ഇത്രും സാമീത്രുഗ്രഹങ്ങളിൽ നേപ്പു പാണ്ടിത്രു സന്ധാരിച്ചു. തന്നെയും പാഠിനാംതേ വഞ്ച്ചിനകംമേഘാശത്തു പ്രഹ്ളിഡചക്രത്തെത്തുപാശം പരിച്ഛുരിച്ചു “മിരണ്ണാസുരവ യം” എന്ന പ്രേരണാട്ടിടി അപ്പടിക്കാനാണി തിരുവനന്തപുരത്തു അഭ്യാസം. അരുളിട്ടു് അവിടെ ഇംഗ്ലീഷ് പാഠിച്ചുവെക്കാണി കാന ചൊപ്പൻ നാണ്സ്കുളിഇ. ബി. എ. അവർക്കും ഈ കുതിശ്ശു സ്വരൂപം മുൻപാണി രംജണപു ബി. എ. അവർക്കുള്ള കാണി ക്കും, അദ്ദേഹം അതിനാം വായിച്ചുനോശ സദാചിഷ്ടാതിശയ തെരുതുവും കാണിക്കാനു വാചകങ്ങളും ഫേബപ്പുട്ടത്തുകയും ചെയ്യും.

“I think the author of this book will one day be able to astonish us with excellent poetry, if he busily works in the field of such compositions. The little of this, I have gone through, has very favourably impressed me.”

താഴ്വര

“ഈ വസ്തുക്കൾക്കാവും ഇപ്പോൾക്കും കവിതകളിൽ മേം നല്കവല്ലോ പരിഹരിച്ചു കാണണമെന്നും ഒരിക്കൽ എംബും തുറസ്തമായ കാലി തക്കാണ്ടു നാഞ്ചി വിനൃച്ചിപ്പുകുന്നതിനും ശക്തനായി വേബിക്കുമെന്നും കണ്ണാം വിഭാഗങ്ങൾ. ഇതിനു സപ്രലോഡം നോൺ വായിച്ചുനേരു കിയക്കിൽ അതും മുന്നിൽ വരുമ്പരം മുഖ്യമായിരുന്നിന്നിരിക്കുന്നും.”

ഹലുകാരം സർവ്വസമതനായ രാമക്ഷേപ്യവർക്കളാൽ ഒരു തലോപ്പുട പ്രിംഗൾക്കാം ഇപ്പോൾ എത്ര സാര്ഥകമാണി എ വിച്ഛിരിക്കുന്ന എന്ന് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മാസ്തതമങ്ങളാണ് തുടി ക്രഷി വാഴിയിട്ടുള്ളവക്ക് സ്വാജ്ഞാമാണി അവിജ്ഞാവുന്നതാണ്. അതു കുടജ്ഞാനാക്കിയ ചില ചെറിയ തുടികളുടെ വിവരം ഇദ്ദേഹ അഭിശാസിക്കുന്ന കവിതകളിൽ മുഖ്യവിക്ഷാനതാണ്

കേരവനാശാൻ അവർക്കളുടെ അട്ടക്കലുള്ള പറിത്തം നി
 ഇത്തിവ ശേഷം കുറേ നാം ഒരു വായ്പാട്
 ഇംഗ്ലീഷ് പിണ്ണവും
 സംസ്കാരത്തിൽ ഉപയി
 രൂപപഠാനിയായും
 സംഗ്രഹാത്മാസവും
 ആംഗ്ലീഷ് പിണ്ണവും
 സംസ്കാരത്തിൽ ഉപയി
 രൂപപഠാനിയായും
 സംഗ്രഹാത്മാസവും
 അതു പോരാ എന്ന നിശ്ചയി
 ശ്വ' കാക്കാലം കഴിഞ്ഞ മരറരായ വായ്പാടെ വെച്ച ദിവസം
 ആതി ഒരു മൺകുളിൽ വീതം ഇംഗ്ലീഷ് പറിച്ചുവന്നു. ഇപ്പോഴിം ഇം
 ഗ്ലീഷ്പുസ്ക്രിപ്പുക്കളാൽ പതിവായി പരിശീലനം ചെയ്യുകാണുന്നിരി
 കാണുന്നുണ്ട്. സംസ്കാരാഭ ഒരു വിഭ്രതമിയുടെ നിലയിൽ അതു
 സ്ഥിച്ചത് കേരവനാശാൻ അവർക്കളുടായിക്കൊരു ഏകിലും

‘അവം എൻ പാം മാം കരൈ
 പാം ശിഷ്ടഃ സപമേധയം
 പാം സമ്പ്രഥം വാത്രഃ
 പാം കാവനുമേണ തു’

എന്നുള്ള ശത്രൂവാക്രമനസ്ഥിച്ചുണ്ട് കേരവപിള്ള അവർക്കിം
 സംസ്കാരാഭാസവും ചെയ്യുകാണുന്നതും ഇരിക്കുന്നതും.
 എല്ലാം രാജരാജവർമ്മ (കണ്ഠകാരം) തന്മാരാൻ തികമറ്റല്ലോ
 ലേ അട്ടക്കയെ നിന്നു ചില ഉചരിത്രാഡങ്ങൾ തുടി ഇദ്ദേഹം വാ
 യിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ തന്മാരാൻ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഞ്ചയുടെ ഷ്ട്രീസ്
 അക്കിയുടെ ഭന്നാവായിക്കൊത്ത് ഇതിനേന്നായ നല്ല സൗകര്യമാ
 സ്ഥിതിയുടെ ചെയ്യും. ഇതു കൊണ്ടും ഇദ്ദേഹം മുഖ്യനാക്കാതെ

കൊല്ലും വൈദാന്തക്കാരിൽ മാർഗ്ഗിഷാഹിരിക്കുന്നവാൻ ഒരു ശാസ്ത്രിക ജീവിട്ടുള്ള അടക്കാർ പിബാംഗാപുത്രി ഒരു മന്മാളിയും വീതം സംസ്കാരം പറിച്ച വന്നു. തിങ്കവാനാക്കുറയ്ക്ക് താമസം നാശത്തിൽ പിന്നെ കേരളപാണിനി മതലായ പണ്ഡിതാഗ്രഹം സരമാരാട്ടുള്ള നി ത്രം സമഖ്യാസത്താൽ സാന്നിധ്യാഭാഷ മിക്കവാറും മാറ്റഭാഷവോ ലെ തന്നെ ഇട്ടുമത്തിനു സ്പാധിനമാഖിട്ടുണ്ട്. മലയാളഭാഷ യില്ലെങ്കിലും വൈദാന്തത്തെ ഇട്ടുമത്തിവരുൾ കൃതികൾ തന്നെ പ്രതിപാദിച്ചു കൊള്ളുന്നതാണ്. സംഗീതം ശാഖേസിപ്പുത് കെരള ത്രുക്ക മുഴപിന്നാൽ അടക്കാർ നിന്നുല്ല. ഒരു വലിയ'ഓഗവത' രാധിട്ടില്ലെങ്കിലും ചില ഓഗവത്താഥകൾ പതിപ്പുള്ള ശോജിക്ക ക്ഷേത്രം കൂടംകൂടം ദോഗ്രമാക്കാൻകുഞ്ഞുമായി പാടാൻ തക്ക വൈവാഹം ഓപ്പേഴ്ശപ്പേരും ശായി പല ഫോറ്മുലാരാഡു ഗുരുക്കുന്നാക്കുടു അടക്കാർ നിന്നും ഇട്ടുമാം കുറേറ്റു സന്ധാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുതകേംയിത്തന്നുണ്ടാൽ തി മുന്നും കൊണ്ടു ഒരു വലിയ സദസ്സിൽ വെച്ച് ഇട്ടുമത്തി ഒൻറ പാട്ടകേട്ട് താഴപ്പൂരായുംപ്രകാരം അരയുള്ളിച്ചുഡ്യുണ്ടായി;

"ഒരു സംഗതിയേണ്ടിച്ചു ഉണ്ടാകുന്ന കേൾവിക്കിൽ അനുകൂലം അവസ്ഥ ഇന്ന സ്ഥിതിയിലെന്ന് ഉംഗിക്കു പതിവാണും. പിന്നീട് അഞ്ചു മുപ്പുക്കുണ്ടിൽ വരുത്തേണ്ടും മുൻവിൽ വിഖാനിച്ചിരുന്നിട്ടെന്നും ഇല്ലേ കുറിക്കുന്ന സ്വപ്നം, അതുപും ഒരുന്നും. വിവാതിച്ചുപോലെ അനുകൂലം സ നോക്കുന്നാകും. വിവാതിച്ചുപോം അധികാരം തിരുന്നാൽ അനുകൂലം കുന്നും, ഇതിൽ മുന്നാമത്തെ സ്ഥിരിയാണു ചേരുവപിഞ്ഞയുടെ വംട്ടു കേട കുറിക്കുന്നതും തുല്യവും അല്ലെങ്കിലും മുന്നാം കാണുന്നാണും."

ഒരു വലിയ സാശ്രിതമന്ത്രങ്ങായ ഇം തന്മാരാജരു അരഭി മുായത്തിനു പലവരുംബാധകാർ (സംഗതിക്കാനെന്നുള്ളിട്ട്) ഇ ദ്രോമത്തിനു സംഗീതത്തിലും ഗണ്മായ വൈദാന്തം ഉണ്ടെന്നു തന്നെ തിന്തുചരാഘാവുന്നതാണ്. ഇന്നി തൊന്തരം പരിശീലനം ചോക്കുന്നത്, ഒരു നല്ല രക്കായുമാണ്. എങ്കിലും എങ്കിൽ പാ റാതെക്കണ്ട നിവൃത്തി ഉണ്ടും. ഓഗിയായി അക്കുവിന്നും ചെ ഞ്ഞനതിനു വിദ്യാനൂരിഡും അരംഗകൾ അരപ്പുരുഷാരാഖി കാണാണുണ്ട്. എന്നാൽ ഇട്ടുമത്തിവരുൾ അക്കുവിന്നും അതി മുള്ളു അതുനുമംഗാ കൊണ്ടു അക്കം കാണുന്നത് കൊന്തനകൾ ആണ്.

നിപുണനാ മാതിരിയാണെന്നു നിസ്സാരയോ പാശാധനം താൻ.

ഇദ്ദേഹം കവിത അർഹംമിപ്പുക് ഫറ്റംതേ വഴഗ്ഗിലും എന്നു മുൻപേ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടോ. അഹാമചരിതം തിരി വാലുകവി ദീലക്ഷണിൽ ഇരിക്കുന്നും തന്നെ ഇദ്ദേഹം ഒരു സ്ത്രീ സ്വഭംവാം കവടിക്കിപ്പുകു്, പുഠാസുരവ തുംബ യം വരെപ്പുറ്റു്, പാമ്പിസ്വയംബരം അരമ്മാന പ്പുറ്റു്, ഇങ്ങനെ ചില ചെറിയ കുതികളും, വിശേഷിച്ചുായ ഇ സാമ്പം കാണുന്നില്ലോ ചില കുറ ദ്രോക്കങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിട്ടു ണോ. പാരിപ്പൂനം ഇല്ലാതിരഞ്ഞിട്ടും ബാല്യകാലത്തിലെ കവി യഥഃപ്രായ്മിത്രം വിസൂചിക്കുന്നതു തന്നെ. ഇങ്ങനെ വളി പ്പുറ്റു് തുളിപ്പുറ്റും കൊണ്ടുള്ള ബാലലിലഡാൾ അവളുടെചി റഹിം ‘വാനീദേവത മഹ്യാജ വദിമാൻ കണ്ണാർഥ കന കു’ ഇദ്ദേഹത്തെ ഏറ്റപ്പുറ്റും ശരംവരത്തിച്ചു തുടങ്ങിയതിനേൻ അത്തു നാപുടാനിപ്പിസ്സും. ഈ കവിയുടെ ബാല്യകവിതകൾ ഏ നാളു വിശേഷം തുടാത, ഇപ്പുരാ നല്ല വികാസത്തെ പ്രാധി ത്രിരിക്കുന്ന സാസത്തുടട സങ്കച്ചിതാദിജ്ഞായ ചില മുകളിങ്ങളും ഇം പാടകളിൽ അവിട ചിടു കാണുന്നും ഹിരന്നുണ്ടവ യാ അട്ടക്കമാഡിഡിജ്ഞ മുൻപേ താനു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടോ. പിന്നെത്തു കവിത ‘സംഭവിയി’ പാന ഏജന്റാക ചെറിയ ഗ്രന്ഥരാഖാൻ’. ഇത് അഞ്ചുംഗപ്പറയത്തിൽ കൈ ഭാഗത്തിനും തശ്ജിഉം കുഞ്ഞും. ഇതിനെ അപ്പടിപ്പിക്കും ചെളിട്ടുണ്ടോ. ഇ തോട്ടുടക്കി ഇദ്ദേഹത്തിനാശം ബാല്യകവിതകൾ തീനും.

ഇദ്ദേഹത്തിനും പ്രൗഢ്യത്തികളിൽ പ്രമമമായിട്ടുണ്ടും ത് ‘നാരായണനാമമാഹാത്മ്യം’ കിളിപ്പുറ്റാകനും. ഇതിലെ കമ പ്രസിദ്ധമായ അജാഹിള ചമിതം അതാൻ. നാലധ്യായ പ്രസിദ്ധമായ അജാഹിള ഇ കിളിപ്പുറ്റു്, കിളിപ്പുറ്റ തീതിയിലും കുതികൾ കവിത ഏഴിതുന്നതിനു് ഇദ്ദേഹത്തിനു വേണ്ടിവോളിം ചെവെവേശാണും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതുന്നാണെങ്കിലും അതിനാശം ശ്രദ്ധാസ്ത്രം താങ്കളുണ്ടുള്ള പ്രചാരം ഇനിയും അതിനു സിലി.

ഈടിന്ത്യുമാണ് ദാനംഗം. ‘ദാനംഗത്വിയ’ ഉം ഫേറ്റാകൾ പാട്ടും ‘രൂപവാ
ദാനംഗദയം’, ‘പ്രീഥിമുഖിജും’ മും രഹാട്ടകൾ പഠിക്കിം അതും.
നാ പിന്നീടും കഴിഞ്ഞി ഉം ചിത്രാംബം. അതുക്കമെന്നാൽ പലവികളിലും
ഭൂമാ അരുടിജീവാംഗം എല്ലാം വിനൃഷിപ്പിക്കുന്ന പദ ഏതുവാദിലും
ഇന്നും..

“നശനംനന്നാൽ നശനംനാനാശനനന്നാനന്ന നന
നാന നാശനാന്നാനോഡാനാശനാനാശന. നശനനാശി..”

ഈ ഒരു പത്രമാണും വച്ചും അതുക്കമെല്ലാം ഒരു ദ്രോക്കരാക്കനും,
ഈ തന്നെ എല്ലാക്കാർത്തിൽ ഒരു പത്രും മുൻവന്നാശനാൽ എല്ലാം
കവികർക്കാൾ അരുടു എല്ലാം പത്രും സിധിക്കുന്നു. ഒരു കാഞ്ചമല്ല.
ഈ വാ സവിത്രക്കിം മാറ്റും വച്ചു തന്നിപ്പിക്കുന്നതിനു സംസ്കാരം
കവികൾക്കും ജീവവിശ്വാസിക്കനും. യമഹാഐഹിയും അദേശരോഹി
ക്കുന്നിമാം ഉള്ളിവാശയും മുദ്രാമത്തിന്തുരം വാ വദ്ധമാ വാ
ഡേഡം. ഉണ്ട്. ഇപ്പോൾ ഇങ്ങനെ മൊടിവിപ്പുണ്ടിൽ ഉള്ള ഭഗവം എം എം
അം സംശയം. കവിതകാംഗും തന്നെ സംശയം ഉണ്ടാണെന്നും ഒരില്ലെന്നും
ഈവാദവചിപ്പും. അദ്വർക്കാർ. ഉത്സവമിച്ചുവരുന്നത്
അതുക്കമെല്ലാം മുന്നാം ‘അംവാദം വേണ്ടുമെന്നും തോന്ത്രാശസ്ത്രം,
ചീല ഭേദഗതികളും’ എന്ന ദ്വാരവും മുണ്ടാണും തുടർന്നിൽ ‘മുഴുവന്തി’
രണ്ട് ദിവസാന്തര അത്രുക്കമെല്ലാം എന്ന ചുന്നുകൾക്കും ചേരുന്നി
ട്ടുന്നും..

കവിതയിൽ നേരു പരാക്കാ വന്നതിനുംനാം ശേഖശാനും സു
ജിവംജാവലിജും വാതാവവിജും സംഗീതമജാവിജും എല്ലാതു
സംശയം മജാവിജും യാതാവവിജും അവാ തരിക്കുവലക്കിലും വാജിപ്പും;
സംഗീതമജാവിജും ഇജുവജും അഭിജാവുന്നതുണ്ടും. ഇതിനാക്കാം.
ജു വലിയ കോക്കിത്തനുംരാം തിക്കമനസ്സുംകാണ്ടും താഴെ വരു
ന്നപ്രകാരം എല്ലാതിരിക്കുന്നും—

“സംശയം നാമാഭന്നിജുംജും അംഗൈക്കുതിക്കും വിവാഹിപ്പിന്നും
അം വിപ്പരാജിപ്പുംജും ഇപ്പോൾ തന്നെന്ന വച്ചിപ്പിക്കുന്നും അക്കാമിയാം വരു
വും ഒക്കെവ പിജിയും. ഉണ്ടുക്കുപ്പുട്ടും ‘സുവരണാവബി’ ‘സംഗീതമജാവി’
ഈ ചുന്നുകൾക്കും കൊണ്ടും വാജിപ്പുംനോക്കി. ദാക്കയിലും സംസ്കാരക്കുലമായി
ശുപാതികിന്നും. മഹാരാജാവിജാജും തുംബുള്ളുക്കും മാം കീര്ത്തനാജും

നാരായണിഖത്തകൾിൽ മനിപ്രവർദ്ധിഷ്ഠിട “നാട് കാരിലുമ്പുള്ളം നാട്ടാട്” പ്രസിദ്ധഗായ ചരിത്രമനോൻ അവർക്കരം എഴുതിട്ടിട്ടിള്ളത് ഇങ്ങനൊന്നാണ്:—

“നാരായണിഖത്തകൾ വിഹാരം ദുഃഖങ്ങളാഥ വെള്ളു വാൺഡു: അക്കരി മനിപ്രവർദ്ധകവാന്നിൽ ഒരു മഹാകവിശാഖാനാ പരാജ്ഞനാർജിൽ അംഗൻ കട്ടം മരിശന്നില്ല. റഞ്ചമ അരിവിശേഷം അരിക്കുന്ന. താക്കരി എറാൻറു കയ ഗോധികന്നാണെന്ന വിവരംനിന്നും കവിതയെപ്പറ്റി സു വിശ്വനാഭനാനു വിഹാരിപ്പുന്നു. വാസുദേവമായി തഞ്ചക അരിമനേം അരുംഗാമിക്കുന്ന. അദ്ദേഹം അബ്ദങ്കിൽ സുതിപ്പാൻ എനിക്ക മനസ്സു വരുന്നുണ്ടു്.”

നാരായണിഖം പ്രസിദ്ധപ്രച്ഛന്നിട്ടും ഇപ്പോൾ ഇരുപതു കൊല്ലും കഴിഞ്ഞതിരിക്കുന്ന. അതുപോരുതു പതിപ്പു മാറ്റവാൻ ചെല്ല വായിക്കുരിഞ്ഞതിട്ട് കാലം വളരുമാറു എങ്കാലും ചില ദേശ തിക്കരിച്ചു ചെയ്യുന്നും അതുപോരുതു പതിപ്പു മാറ്റാൻ ചെന്ന കവിക്കുള്ള മോഹംകാണ്ട് ഇന്നത്തെ അച്ചി ശാശ്വതിപ്പും അതുപോരുതു പതിപ്പു ചില ദേശത്തിക്കരിച്ചു ശരതിൽ വരുത്തി മാറിയെഴുതുന്ന ജോലി ഇപ്പോൾ നടത്തിക്കാണിരിക്കുന്നുണ്ടു്.

അനന്തരം കോട്ടയത്രു കവിസമാജത്തിലോള്ളു പോയ പ്പോൾ വഴിലും മറ്റും ഉണ്ടായ വിശേഷങ്ങളാൽ വിവരിക്കാനുതം യാ ‘കവിസമാജാന്തരകൾ’ എന്നായ കൂതിയണ്ണാക്കിയതിനു മാറ്റാരുമായി അതുപുറിപ്പിക്കും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നാഗ മാജു, നാഡി, ഏ. അവർക്കുടെ അവശ്യപ്രകാരം അതുപുറിയും തന്ന കൂക്കാലും “പ്രാർഥനവുന്നും” എന്നായ ചെറിയ മനിപ്രവാളത്തിയണ്ണാക്കി.

ഇങ്ങനെ കാരാക്കത്തകട അവരുപ്പുകാരും മറ്റും ദാസപ്രമാണികാരാ കാരാക്ക കവിതരം എഴുതി പ്രസിദ്ധി സന്ദേശിച്ചു കൊണ്ണിക്കുംപു പം കേരളം കട്ടക്കുന്ന നാടകക്കവൈത്തതു, നാടകാദിന യവും കലാദശാഖിത്തിനും, “കേരവവിശ്വ എന്നും അംഗാശാഖകനു കക്കവൈത്തുന്നും?” എന്നും കാരാക്കുന്നത് അംഗാശാഖകുള്ളത്തിനിൽ ഇങ്ങനെ ഇംഗ്ലീഷ് കവിഷം നാടകക്കാഴ്ചം ആകുന്നും പ്രസിദ്ധ

കരയ “രാമാനുകരണം” കമ്പനേ “രാഖലസുഹിയവം” എന്നും പ്രേരണകൾ

ആധിവക്ഷം ആട്ടി അരഞ്ഞുക്കുപറ്റി ഉള്ളിട്ടു കൊ നാട്കക്കരുക്കി നെ നു
 യവച്ചും തു. സംസ്കൃതവാഗ്മിത്വാങ്ഗങ്ങൾ, ന കക്കലക്കുണ്ണ
 ലഭ്യുക്ക് പ്രവാദം പ്രശ്നസംബന്ധിച്ചു എഴുതാസ്ത്രതാന്ത്രാ നാണ്ഡാ
 ശ്രാവണവും കമ്പജന സ്രൂപിഥിശാലും അതു തുമനായ ദ.വി
 അചാത്രാനും കൊണ്ടു “നിംഫമോന്റിനവിനാടകകാഖടം പ്ര
 ക്കതാവിനാടകം” എന്നാണ്ടു കേരളുപാണിനിയുടെ അഭിപ്രായ
 ക്കത ഇന്ന നാടകം സ. തമ്കമാക്കി അതിക്ഷാഖാം. ഫോറിയ ചി നു
 ചിപ്പങ്ങാട അഭിപ്രായം പ്രാഠാം ഇതിൽ സദ. ചിത്രാം ഇം എ
 റാനാ ശാന്താം തുട്ടി എഴുതിപ്പേക്കും, രണ്ടാം വരുപ്പിനു
 “സാഗ്രിതരാംപദമാധ്യവം” എന്നും പേര് കൊട്ടക്കും ഒച തുട്ടി
 അം. അ ചാത്രം ഭാഷാപോഷിണിവകാശാം അതുടക്കും കാശ
 ക്കു ചാസ്പുകാം “ലാക്ഷ്മീച. ലഭ്യനാം” എ ന പ്രേരാഭക്കുടി ഒര
 അഭ്യി. താം. മാം. ദാം. ദ. വും ഇതുവും എഴുതിത്തീരു. ഇതിലു കമ
 വന്നുവാ വിദ്യാശഭാഗിക്കി എല്ലക്കും സംബന്ധാം അം വിക
 ക്കതാശ ഒര വിദ്യാശഭാഗം ഇതിനാം. അരാക്ക, ദാം ചാരണാം ഇ
 യു അഭാസ ദി. ദ. പരാസം താഴ്ത്തു ഇന്ന നാടകക്കരിയ വക്കര സംമ
 തമ്രത്വാം തുട്ടി വണ്ണിച്ചു പച പ്രിഞ്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിരാ ഭാഷാ
 പോഷിണി ദാഖ്യാപുശം സാപത്രം ബോധനാം ഉണ്ട്. മനവി
 അം എ ദി രാജാം തിരുമാസ്ത്രാം ഇതിനാ സംസ്കൃത
 അഭിയ താജ്ജമ ഒച തുട്ടിക്കണ്ണ. സംസ്കൃതത്തിൽ നിന്ന മലാം
 ഇതാം ലഭ്യലും, ഏതു ലഭ്യാജിത്താം ന നു സംസ്കൃതത്തിം ലഭ്യ
 ഒ ആതിയും അഭജമ ചെയ്യാട്ടുട്ടിട്ടുണ്ടാം .. ദാ ചില്ലു. ലഭ്യാ
 ഇതുതി. അഭിയ വ. നു മാറു അഭജ, കും ലു രാജ്ഞാം ഏ യു നീട്ടിട്ടിട്ടി
 ഇം വാശി ഇന്തുലേബാ, മയ്യാസുരാം, ലഭ്യി. പല്ല. നും എന്ന
 മുന്ന ഗ്രാമം ജാസ്തും മാറു സംഘാസ്തു ഗ്രാമം. ജാസ്തും എ എ
 എന്നിക്ക നിശ്ചയമില്ലു. മിസ്സർ വദഗാസുരാം ഇം അം പ്രാ
 യപ്രകാം സവിചതകമേം ഉചശാശിക. വുന വിയന്തിയ
 “ഈംപാണ്ണുറും” എന്ന ഒര ചെറിയ ശാറ തുതിശേഖം തുടി
 അം അം മാം. ഇന ക.വി തവന്ന അതുവരം ഇം മ

ബാല്പും നൃത്തികളേയും അതിശയിക്കുന്ന അനുസന്ധാനങ്ങൾ ചിന്താം തകം എന്ന ട്രോഫുല്ലമായ നൃത്തിക്കു ഉണ്ടാക്കി ഭാഷാപോഷിക്കാൻ സഭിയിൽനിന്നും കന്നാമത്തെ സമ്മാനം വാങ്ങിയത്. “ഹും കൂർ വിയുടെ യശസ്സിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപട്ടികളും പാലി അല്പമായ ഒത്തക്കത്തിനേരു അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടതി ചെറി സ്വീരം സാതതികൾ ഫോഷിക്കും” എന്നുള്ള കേരളമിത്രത്തിന്റെ വിശ്വാസം പഞ്ചപാതംരകാണ്ടാഡായതെല്ലാംഉള്ളത് നിജേഷാതാനു. “ഭാഷാപോഷിക്കി സഭാഭ്യാസത്തിന്റെ കന്നാം സമാധാനത്തിന് അർധമായതുണ്ട്” ഈ ഒത്തകം എന്നു കേരളക്കാരുടുകൊണ്ടുള്ള ഇതിന്റെ പഠാംഗങ്ങളിലും യോഗ്യതയെങ്കിലും ഒരു അഭ്യന്തരം അല്ലെങ്കിലും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല.” ഈ കൂർത്തിയേപ്പുണ്ടാൻ, അതു ലിട്ടിപ്പും കേ. റാജേഷ്ണിപ്പിള്ളി, ബി. എ. അവർക്കളുടെ ഒരു ധിച്ചത്രത്തിൽ നടന്നവനു കേരളംപ്പെട്ടുനാത്തിൽ പത്രാധികാരി മുഖമായി താഴീക്കാണ്ടാപ്രകാരമാണ് എഴുതിയിരുന്നത്:—

“ഈ ചുന്നുകരനു ചരിത്രാധിക്കാനുകൂട്ടം രാവുംനിന്തി വായി ക്ഷാനിംഡാഡി ദിവി തന്ത്രങ്ങിലും തന്ത്രങ്ങാൾ അംഗമാരിക്കുന്നു. ഒരു രജമിത്രവാത ധിച്ചവും പാഞ്ചനലും ഒരു ഒത്തകം കന്നാം സമ്മാനത്തിന് ഒരാളും അഡിനിന്റെ വിശ്വാസം ഒരു ദിവി തന്ത്രം കുറഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ളൂണ്ട്. ‘നാം വീണ്ടും വീണ്ടും, വുഡി ആം റബാസ്പർക്കാം ബെന്തുന്ന ശതിയിൽ മാത്രമേ അധികമായ താവുപരം ഉള്ളി’ എന്ന കേംഭിനിയും ഒരു ദിവിയിൽ വെയ്യാറും വാഹി ലഭിച്ചുവരാം പ്രതിവാദിച്ചിട്ടുള്ളതു് ഈ ആദിയുടെ സംഗരിയിൽ ഒരു കാക്കവാസിഭാഗിരിക്കുന്നു.

ഈ ഒത്തകതിലെ മഹിലുംളിത്തി അനവിശയിത്താക്കിരിക്കുന്ന എന്ന തന്ത്രം റിസ്റ്റുംഡാഡായി അഭിപ്രായമെല്ലാം. ‘സമാസലുംസസ്വം സാമ്പാദം മാരുസജ്ജാതിശ്ചുംബാ, ഇതു വിഭ മാന്ത്രിക്കളിൽ അതിശയിക്ക നന്ദിയാ ഏന്നുള്ള എത്താളിട്ടുടെ സാഗരം നാനാമാഭാഗം തോന്തനില്ല. അം ചുവന്നു പാപം ചുവച്ചും കളിച്ചു വസ്ത്രിക്കവും വേദിയുംസ്വാംബിക്കു പെട്ടുവരുന്നുതകരീശും അന്നും സാധാരണമായ പാടവും ആണിക്കും. കാരണം വച്ചു മും റാജേ വിവാരജണമാരാക്കിണ്ടിക്കുന്നു. അവയിൽ ലഭി പാഡിച്ചിട്ടുള്ള സംഗ്രഹിക്കം എത്ര വാസ്തവമാണുഠിരിക്കുന്നു എന്നു റാം അഞ്ചു ദിവാച്ചതി അക്കിലുംപ്രേക്ഷണമാർ കൈഞ്ഞും കവിയെപ്പുറം സീമാരിഗ മാതൃ വാസ്തവാനും കാനിരപ്പാക്കുന്നു. രഘവാധിശശ്രദ്ധയാൽ ഇതിനു സ

പിചിക്കന്ന ശതകം ഇരുമായാണെന്നുവന്നുതന്നെയും വസ്തുവിശേഷങ്ങൾ ഒരു ഗ്രഹജന്മ ഗ്രഹമാവാണെ ശതകമില്ലെന്നുണ്ടോ. ഇരു കുതിച്ചിട്ടുള്ളവിശേഷങ്ങളെപ്പറ്റി എത്രതന്നെന്നുവന്നുവാദം അടു വീം പ്രശ്നപ്പണം അഭിജ്ഞിക്കയില്ല”

കുറച്ചതാക്കിത്താവായ മലാസി രൈഖ്യോക്തി വകീൽ ടി. എം. അധ്യേതന്ത്രജ്ഞൻ ബി. എ; ബി. എൽ. അവർക്കുടിട ഓ കിപ്രാഡം വിശേഷിച്ചും ആഗൂഡാഘുമാണ്.—

“അതുസന്ദരഭാവിന്താശതകം എനിക്കു അധികം ഔദ്യോഗിക്കണം. അതു സാന്നിദ്ധ്യം അഭിജ്ഞിക്കുന്നു. അതു സാന്നിദ്ധ്യം വായിച്ചു.

കാലാവസ്ഥമരക്കണ്ണ പുതിയ സാധനങ്ങളിലും പരിശോധനിക്കുമ്പോൾ മാറ്റുമെ അനുഭവിക്കുന്ന കുമം കാണാനുണ്ടോ. കവിതയുടെ കാഞ്ഞനിലും അല്ലെങ്കിലും രാതനെ. അതു അതു രാത്രിയും താനും പുരാണകമക്കരെ വിശകലാക്കി ചൊം പഴയ സാമ്പൂഢായായിരുന്നു ഉണ്ടാക്കുന്ന കവിതകരെ കവിതയുടെ മുഖം. കാമാനും വിധാനിച്ചാണു അനുഭവം ഇപ്പോൾ ഏതുവിളിച്ചുവോന്നും എന്നും കാട്ടക്കരുന്നു പരാമാർമ്മമാണെന്നും. അതു അതു കാണാനും ഇപ്പോൾ അന്തരീക്ഷിക്കുന്നതിനില്ലോ കവിക്കും കുമം കുമം കവിതകുടിടുക വിശകലാക്കി. ബിനിക്കും കുമം കുമം കവിതകുടിടുക എന്നും പബ്ലിക്കും അഭിജ്ഞിക്കും. ഇന്നുകാറം പരിജ്ഞാനപ്പെടുത്താമെന്നു സാന്നിദ്ധ്യം കാണുന്നിൽ കണ്ണാവച്ചിട്ടുള്ളതിനോടും “അതു അഭിജ്ഞിനു” വേണ്ട അടഞ്ഞിരിക്കയാൽ എനിക്കു അകിന്തയും ഇതു ആ പഞ്ചി ഉണ്ടായതായിരിക്കുന്നു.....”

പിന്നിട്ടണാക്കിയ ‘കേരളവന്മവിലാസം’ കു സാസ്ക്രാന്തവ സ്ഥാനവുമാക്കുന്നു. ഇതിൽ വലിയ കോഡിത്തന്ത്രവാൻ തിരക്കു നല്കിയും ജീവചരിത്രം സംഗ്രഹിച്ചു പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടോ. ഇതിനും ഇതേമാന്ത്രികനും ശിശ്രാന്നാരിൽ കുറാൻ ഇഡിലും കുടിയിടുക രൂപം വൃഥാനം എഴുതിട്ടും ഉണ്ടോ. കുതിരിമന്ത്രത്തിനുടക്കാതെ സംസ്കാരത്തിലും കവനംചെയ്യുന്നു ഇവ കവി ശക്തനാണെന്നും ഇവ ശതകം വായിച്ചിട്ടുള്ളൂ സാസ്ക്രാന്തവണ്ണിതന്നാൽ എക്കുണ്ടുന്ന സമയിൽ ചീരിക്കുന്നു. മാനവിക്രമപ്പെട്ടതന്ത്രവാൻ തിരക്കുനല്കിയും പ്രായമനസ്സിലും ‘ആനികാശിയാനു’ മനിപ്രായാളിവും, ചിഠംബാ മാധ്യാർ, ബി. എ. അവർക്കുടിട അവശ്യപ്രകാരം ‘ശാന്തി വിലാസം’ തജ്ജമാന്തും ഇതേമാനി ഉണ്ടാക്കി

ഈ കവിയുടെ പിന്നതേ തൃതിയായ “സംഭാഷിതമനാക്കം” അനുപാതമനാമായ ഒരു വിശേഷഭ്രഹ്മമാണ്. ടി. കെ.

സംഭാഷിക്കുന്നതിൽ ഒരു വിശേഷഭ്രഹ്മമാണ്. അവർക്കും ഇപ്പോൾക്കുതിന് എഴുതിവേണ്ടിട്ടില്ല. ഇംഗ്ലീഷ് ദിവസരഹിതം മലയാളംബന്ധപ്പെട്ടു. ഇങ്ങനെ ചൗക്കു അനുഭവം കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരുവശ്രൂക്തനും ഒരിഡിയായി പ്രതിപാദിപ്പിക്കുന്നു. സംസ്കാരം ഇംഗ്ലീഷ് മുതലായ ഭാഷകളിൽനിന്നു തണ്ണുമാ ചെയ്യും ഈ കവി അപൂർണ്ണമാം സംഗ്രഹിക്കുന്ന നിമ്മിച്ചും എഴുതിപ്പിക്കുന്നു. അതിമനോഹരങ്ങളിൽ പഠനയോഗ്യമായ ഒരു വകുറ പദ്ധതിപരി ഇംഗ്ലീഷാം അനുഭവത്തിൽ അടഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ നിന്നു ട്രോ പദ്ധതിപരി പ്രത്യേകം എടുത്തു “നീതിവാക്യങ്ങൾ” എന്ന രണ്ടാണ്ടുകളിൽ തിരുവിതാംകോട്ടെ പാംശാലക്ഷ്മിയിൽ പാംചുസ്തകമരക്കിടിയെന്നു. സംഭാഷിതമനാക്കരത്തിന് അച്ചിരേണു രണ്ടാം പതിപ്പിന്റെ ഒരു വശ്രംഗേരിട്ടുകൊണ്ടുതന്നെ അതിനോടു മലയാളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രതിചത്തിലെ സ്ഥാപ്തമാക്കാനുതാനും രണ്ടാംപതിപ്പിൽ, ഒരു പ്രാത്യേകിയ ഇപ്പോൾ ഏതാനം പദ്ധതിപരി തീടി ചെന്തിപ്പുണ്ട്. സംഭാഷിതപദ്ധതിയിൽ അധികവും ‘നീതിവാക്യങ്ങൾ’ എന്ന പേരിൽ ഭാഷാപോഷിക്കി മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നവയാണ്. ദാരം ചിങ്ങം ഓ.എ.ഡാക്ക-ഡിലെ മ.മനോരഥമായി സി. അനന്തപുരായി ബി. എ. അവർക്കും ഇപ്പുകാരം എഴുതിയിരുന്നു:—

“കഴിഞ്ഞ കർക്കടക്കത്തിലെ ടാങ്കാവോസിനികിയ ശ്രീമംഗല ടി. സി. എംവിപി സാവർക്കുട്ടിയുടെ ‘നീതിവാക്യങ്ങൾ’ നോൺ വായിംഖു. ടാംഗലു ബന്ധാഗകിൽ പ്രാസത്തിനു് ഒന്നുംയാകാണി ആധിക്യം കളിക്കാനും, പാരാജ്യാനാശം ചെണ്ടുന്ന മുഖ്യാന്വേഷണം കളിക്കാനും വായിംഖു. ടി. നീതിവാക്യങ്ങളുടെ ഒ.എ.—ഒ.എ.—ഒ.എ ഇംഗ്ലീഷ് മനോരഥി ഭാഗവീക്കിക്കുന്ന രൂപാംശങ്ങൾ വംകിച്ചുനാക്കുന്നു.”

സംഭാഷിതമനാക്കരം സകല മലയാളിക്കുലം സവിശേഷം ഫ്രോഡിക്കപ്പെട്ടിട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ഫ്രോഡുസ്തുതിയായാണ് അതിനെ കണ്ടിച്ച വകുറരഖാനും പരയേണ്ട ഒരുവശ്രം കാണുന്നില്ല. ഈ

କବିଙ୍କ ନନ୍ଦନ ଶୁଣୁଟାଳି ତିରଗାମ ମହାରାଜାରୁ ତିରମନ ଲ୍ଲିପିଲ ତୁଳାକଣ୍ଠିର ନିଃଶ୍ଵର ଯିରଭ୍ରଂଷବଳ ସମ୍ବାଦିପ୍ରକାଶକ ତନ ନୁତିଯାଣିରେତାଙ୍କ ପାଞ୍ଚତାଳ ହୁତିନେକଣ୍ଠିପ୍ରକାଶକ ପାଞ୍ଚାଳାନ୍ଧୁତ ଫ୍ଲୋଂ ପାଞ୍ଚତାଳକାନ୍ତିରେତାଙ୍କ “ଜୀବାକବିକଳ୍ପିତ ବୈପ୍ରେ ହୁତିଯାଂ ଉଚ୍ଚ ଏବଂ ତରତିଲ୍ଲିପ୍ରକାଶକ କାହାର ରାଜ୍ସାମନ୍ଦାନତିରେତାଙ୍କ କଣାମତାଖି ପାଞ୍ଚାମି ବୈପ୍ର କେବଲପିଲ୍ଲି ଅବରକରୁ ହୁତିରେତାଙ୍କ ଏହିଫ୍ଲୋଂ ପ୍ରକାଶକ ଯାଂ ଅରମ୍ଭନାନନ୍ଦାନ୍ଧୁତ ତିରେ ସଂରାଜମିଲ୍ଲି” ଏହିନ୍ଦୁ ମ. ମଣେ ରମ୍ଯନ ଅଭିପ୍ରାୟଂ ସାଂଶ୍ଚରମିତମାୟିଲ୍ଲିତ ତାଙ୍କ.

କେବଲପିଲ୍ଲି ଅବରକଳ୍ପିତ ରଣ୍ଟ ନାଟକଙ୍କାଳେ ବିବରଣ୍ଯ ଥିଲାପେ ପାଞ୍ଚତାଳକାନ୍ତିରେତାଙ୍କଫ୍ଲୋଂ ହୁତିଯାଂ ରଣ୍ଟ ନାଟକଙ୍କାଳେକଣ୍ଠିପ୍ରକାଶକ ପାଞ୍ଚାଳାନ୍ଧେତେ. ଅବର ରଣ୍ଟଂ ସଂଗୀତନାଟକଙ୍କାଳୀଣଙ୍କୁ “ସଂଗୀତାମାର”

“ସଂଗୀତାମାରିଯୁ... ଗାନ୍ଧାରିଯୁ... ବିନ୍ଦୁମାଯିରୀଯୁ... ବିନ୍ଦୁମାଯିରୀଯୁ... ହୁତିର ସଂଗ୍ରହତନାଟକରୀତି ବିକ୍ରେ ହୁଣ୍ଡୁମାଯୁ... ନାଟକରୀତି ଅନନ୍ଦାନ୍ତିରେତାଙ୍କ ଅନନ୍ଦରାଗବିଲାଗପରି ଚେତ୍ତିରି କେଣାତ୍. ତମିତେନାଟକକମାତ୍ରିର ନିଃଶ୍ଵର ଚିଲ ଦେଶତିକଳ୍ପିତ ପରିଣ୍ୟାରଣକ୍ରମ ହୁତିର ପରାତିର୍କଳ୍ପିତ. କିନ୍ତୁମାନ୍ତର ଅବିକ୍ରମ ତିରଗାମ କୋଣିତନ୍ତ୍ରରୀଳ ତିରମନଫ୍ଲୋରମାନ୍ତର ସଂଗୀତାମାରରେ କୌଣ୍ଠିପ୍ରେ ହୁତିରାନ୍ତିରେତାଙ୍କ ଅଭିପ୍ରାୟରେତେବେଳେ—

“ବିନ୍ଦୁମାଯିରୀଯୁ ତିରମନଫ୍ଲୋର ପିତ୍ରାଂ ଏହିନେବେଳେ କେବଲପିଲ୍ଲିରେ ସଂଗୀତାମାର” ପଣ୍ଡିତଙ୍କାଳ ଦୁରାଳ ପାଞ୍ଚମରାଜ ବରେଷ୍ଣିତର କାହେବେଳେ ସଂଗୀତାମାରିପ୍ରକାଶକ ନାହିଁ. ହୁତାଙ୍କ କହିତର୍ଯ୍ୟ ବେଳେ ହୁଣ୍ଟାଂ.”

ଅନ୍ତରୀଳରେ ପ୍ରଶ୍ନିଲାମାରାଯ ଶ୍ରାବନ୍କାରରକଣାଳେକାଳେ ପୋଲେ ପରିଷିଳାରଗେଯାଂ ପଣ୍ଡିତଙ୍କାରଗେଯାଂ କୋଣକ୍ରମି ହୁତି ଲେ ପାଞ୍ଚକରୁ ଯାନ୍ତିରେ ପାନ୍ଦିକଣାତ୍. ରେମଣେଟକି ଯକ୍ଷି କି ମହୁର୍ମାନ୍ତର ଶୋବିନ୍ଦ୍ରପ୍ରିଣ୍ଡ ବୀ. ଏହି; ବୀ. ଏହିତ. ଅବରକରୁ ସଂଗୀତାମାରିକ୍ଷିପ୍ରକାଶକ ଏହିତିରେ ଅଭିପ୍ରାୟଂ ପ୍ରମ୍ପାବଣ୍ୟାଶ୍ରୀ ରାଜାଙ୍କୁ—

“ଏହିନୀଙ୍କ ନିଃଶ୍ଵରଙ୍କ କୁତିକାନ୍ଦେନକିନ୍ତିରେତାଙ୍କ ଅନୁଭବ ମରାରେ ଏହାକାଳୀନ କୁତିକାନ୍ଦେନ ହେଲା. ପ୍ରମ୍ପାବଣ୍ୟାଶ୍ରୀ ରାଜାଙ୍କ ହୋମହିତରୁ ଯବିଲ କୋଣିତନ୍ତ୍ରରୀଳ ତିରମନଫ୍ଲୋରକଣାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରିକାନ୍ତିରେ

അ “സംസാരകക്കവി” എന്ന അദിയംഗം എന്തും സന്ന്യസ്തം കാണുന്നില്ലെന്ന്. നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ഒരു വിഭാഗത്തുമാണോ? ”

സദാരാമാനാടകത്തിന് അരയു പതിപ്പായിരിക്കുന്നു. അ നവധി നാടകസംഖ്യകാർ ഇതിനെ രംഗത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്; പ്രയോഗിച്ചു വരുന്നും ഉണ്ട്.

“വിക്രമാവശിഷം” കൂട്ടിംസകൃതിയുടെ അജ്ഞമഹാണം. തെക്കുന്നും പട്ടക്കുന്നും ഇട പട്ടക്കുന്നമായ മുന്ന കവികൾ ഈ നാടകത്തെ മലയാളത്തിൽ തജ്ജമ ചെയ്തിട്ടുണ്ട് പട്ടക്കുന്നും ഇടവ കുന്നും മുലകുതിച്ചില്ലോ പ്രഞ്ചത്തെച്ചാക്കേ ദാഷ്ടിലും പ്രിഞ്ചുള്ളാക്കുകയാണെന്നുതോ. ഈ കവിയാക്കുട് പ്രഞ്ചവള്ളു എപ്പോം പാട്ടകളായിട്ടാണ് തജ്ജമ ചെയ്യുന്നു. സദാരാമ, വിക്രമാവശിഷം ഇവ രണ്ടും സാഗീതനാടകങ്ങളാണെന്നും സദാരാമ യിൽ ഇടജ്ഞിടജ്ഞ പ്രിഞ്ചേരി തുടിയുണ്ട്. വിക്രമാവശിഷം സാഗീതമയംതന്നെ. ഇതിനെന്ന് അഭിനയത്തിൽ ഫോകം വേണ്ട മെന്ന തോന്നുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ നടന്നാക്ക് മാറ്റ തജ്ജമക്കുള്ള ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. ഈ തജ്ജമ കൊണ്ടു കവി പഴേരു തന്നെ സന്നദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളൂ “സംസാരകക്കവിത്വം” നിസ്സാധ്യമായണവെിപ്പാൻ നിരാഫ്രൈവായ അവകാശത്തെ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു.

പാമരനാക്കം തുടി റസിക്കാൻ ‘സദാരാമ’ എഴ്തിത്തീർത്ത ശ്രേഷ്ഠം പണ്ഡിതന്മാർക്ക് മാത്രം റസിക്കാനോ എന്ന തോന്നുവും ഒരു വണ്ണംവും ഓം ഈ കവി ‘ഷഷ്ഠിച്ചത്തിഷ്ഠി’ എന്നുണ്ടുമെന്നു ഒരു വണ്ണംവും വണ്ണക്കാവ്യം എഴുതി. കോരളിവമ്പ് വലിയ കോക്കിതനുരുരൻ തിരക്കന്ത്തും ഷഷ്ഠിച്ചത്തിശുശ്രാവിക്കുന്നുതും ഉദ്ഘതിച്ചും എഴുതിയ ഈ വണ്ണക്കാവ്യത്തിൽ നൂറു പല്ലുങ്ങളും ഉജ്ജി എക്കി ലും അറുവത്തും അറുവത്തും തന്നെയാണ്. ഇതിനേക്കണിച്ചു ‘കവിയമ്മൻമംജുത്തന്നുവര്’ ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രശംസകമിക്കു കണക്കില്ല. അവിക്കു ചിലതു താഴെ പകരുന്നു—

‘വലിയകോക്കിതനുരുരൻ തിരക്കന്ത്തും ഷഷ്ഠിച്ചതിശുശ്രാവിക്കുന്നുവും പലവും
“മുഖാനുഖാനം”സന്ദേശക്കാംയച്ചു കെരുവടി—

— “എന്നുക്കുള്ളം മൈവാദ് സരസങ്കേരിക്കും ഒരു പുണ്യനാമായി കരതുന്നവകരു തുടിയിൽ അനുമദ്ധാനിയും ലൗധാന്ത്യും കല്പിക്കുന്നവകരു ചവിതകളിൽ ശമ്പുക്കുന്നിയും വദ്ദ തെ കാവായിട്ടാണു കണ്ണുവയ്ക്കാൻ. ആ തുച്ഛപുസ്തകത്തിൽ ഉദ്ദിഷ്ടാല്ലെന്നുവാദം സാരാഭാവിലും സാഹിത്യവും പഠിക്കുന്നില്ല. ഇതിനുണ്ടാവിയും വഹിക്കുന്നതാണെന്ന് സ്ഥിരിക്കും, ഇതിനുണ്ടാവിയും വഹിക്കുന്നതാണെന്ന് തിക്കമന്ത്യും കാണുന്നതാണെന്ന് തന്നെ ‘മലയാളം കൂടും ചംതുഞ്ഞ വും അംഗക്കാർച്ചപുസ്തിയും വമക്കാർച്ചവും സഹൃദയരു പാട്ടുകൾക്കപ്പെട്ടും ഏ ന്നീക്കുള്ളതാണെന്ന് കാവിത ഇതിനു മറ്റൊരുക്കുകയും എല്ലാ വാസ്തവമായി വിക്കും. നല്ല ചവിതവാസനയും വും ചനിക്കപ്പെട്ടും വെണ്ണതുപോലെയുള്ള ബന്ധങ്ങൾ ഉണ്ടോക്കുന്നു എന്നുവാദിക്കും അവാക്കരു മനഃപുസ്തകം ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു ഈ തുടി ഇപ്പുക്കും ഓന്നാണും ചുണ്ണാഫീഡിവിക്കും. മലയാളമൊരുമില്ല”

മലയാളമനോരമ.

**മൈപ്പുറ സന്ദേശകലപരം കാഞ്ഞാനിക്ക്
മുഖംയുമയാം കവിയൈല്ലിതുപോലെവരും..**

കൊട്ടാരത്തിൽ ഒങ്ങണ്ണി

ഈ ഏറ്റവിക്കരിക്കുന്നതും രണ്ട് മഹാകാവ്യങ്ങളിൽ കുംഞ്ഞമാണ്. ഇവയിൽ കൂനു റംഗപ്രവേശം ചെയ്യുതും മരുളതു തിരുപ്പിലജ്ജിളിഞ്ഞിൽ ഇരിക്കുന്നതുമാകും. റംഗപ്രവേശ രംഗ മഹാ റം ചെയ്യ “അതുംഗവസാന്ത്രാജ്ഞ്” സംസ്കരിതിയിൽ നിന്നു തജ്ജമ ചെയ്യുതും, തിരുപ്പിലജ്ജിളിഞ്ഞിൽ ഇരിജ്ജു നും ‘കേരവിയു’ സ്വന്നതവുമാണ്. അതുംഗവസാന്ത്രാജ്ഞം തജ്ജമ ചെയ്യുന്ന തുടങ്ങിയതു കവി കൊണ്ടുതും താമസിക്കുന്നവാഴാണ് കകാച്ചി തുമ്മാം ശ്രീ രാമവൻ അപ്പുൾത്തന്മാരാം തിക്കമന്ത്യു കകാഞ്ചേം അവിട്ടുന്നേരും സമജമായ വാഗ്പിലും സംഭരണാട്ട തുടി ഇതിന് കംബതാരികയെഴുതിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിനേക്കരിച്ചും പ ആജുളം മറും പതിവുപോലെ പ്രഞ്ചസിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങപത്തി മുന്നു സർജ്ജിലുണ്ടി രണ്ടായിരണ്ണൊരും പദ്മാംബും ഉള്ള ഒരു സാധാരണന്മാസപ്പുതകാവുത്തിനെറ്റം തജ്ജമ തന്നെ അതു ഏഴു പ്രവൃത്തി ഒരു കാഞ്ഞമല്ല. “പരിഭ്രാംകവെറ്റം സ്വന്നതന്ത്രാജ്ഞിനു ത നസ്തം പരഞ്ഞുന്നതായ പല വൈഷ്ണവങ്ങളും ഇതിൽ പരിഗ സൗഖ്യവിജയിട്ടുണ്ട്. അതുവചനവന്നിതി മുതലായ സാങ്കര്യത്തിലും ബുദ്ധിഭാരം തജ്ജമ ചെയ്യുവോഴും അക്കബന്ധ പുത്തന്തിനു ചേന്നി

ജ്യോകിൽ പുഞ്ചം അക്കാമ്പ ചേരക്കൊടി വക്കേവാഴം” പരിശാശ കുന്ന നേരിട്ടാ വൈഷ്ണവപ്പേരി അവതാരിക്കയള്ളതിയ ഓപ്പുന്തന്മാർക്ക് താരമനസ്സിലെപ്പോലെ അത്രവോച്ചിക്കൊണ്ട് എന്നു പേരക്കായിരിക്കും? അതുതപാനത്തിൽ ലോചുപന്നാരായ ഒരുസുരനായാണോ പാലംഗിങ്കുടെ ശ്രൂം അഭ്രനാ ‘മനറ’ത്തി കുറഞ്ഞ ക്ഷേഖത്തെപ്പുറി ചിന്തിക്കാൻ പോകുന്നീ? ഈ തൃതിയെ പ്രശംസിച്ചിട്ടുള്ള ലക്ഷ്മീഭാരി മാസികയുടെ ശംഖിപ്രായം മാത്രം താഴെ പകരമുന്നായി.

‘.....താഴെമല്ലിംക്കിപ്പുംപ്പും വഹം അവധിനിൽ ചാട്ടന കു ഇംഗ്ലീഷ് സാധാരണമായിരിക്കുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് പറാബിൽക്കുണ്ടു കുടിക്കുന്ന കവിക്കാളുടെയിൽ വളരെക്കാലം നല്ലവല്ലും കുചുക്കുടി പദിന്ദരകെ നീവുണ്ടിക്കില്ല. ഇങ്ങനെ പദിന്ദരി ചെള്ളും മെഡ്യും ചോട്ടും മംഡാം കുചുവിനും ചില്ലും കേ.. സി.. കേശവപിള്ളി എന്നോ സംഗമിത്രുംസിക്ക സാരായ മഖാട്ടിക്കും കുടാടുക്കും അറിയാവുന്നതാണ്സൗംഖ്യമായ കൂടാരം വിടാതെയും, റാഷ്ട്രാദ്ധിക്രമം കംബാതെയും ചരിത്രാംശവസ്തു ഇംഗ്ലീഷ് മഹാകാംഘരണ മഹാകാംഘരണ കുടാടുക്കിയ കേശവപിള്ളി അവർക്കും കേശവപിള്ളിയും പ്രശ്നകൾ കുടാടുക്കും കുടാടുക്കും കുടാടുക്കും കുടാടുക്കും’

‘കേശവപിള്ളി’ സ്വർമ്മതകം കൂടാതെ അനുസ്ഥാനക്കി എഴുതി അതിന്ത്തിട്ടുള്ള ഒരു മഹാകാംഘരണക്കാണും. പുറത്തു വക്കേവാർപ്പം മണി പ്രവാളകാവ്യങ്ങളിൽ ഇതു സ്വർമ്മതകമായിരിക്കുമെന്നും കാവ്യര സിക്കന്നാക്കം ബോധപ്പുട്ടമെന്നും അണിയിരിക്കും തുടർന്നു വെച്ചു ചെയ്യുന്ന മിന്നംപണിക്കുള്ളേക്കുടിക്കുള്ളിലും വരുത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ടും മാത്രമേ ഇതിനേക്കാറില്ല തത്കാലം മായുന്നാണെ.

ഇതേവരെ പ്രസ്താവിച്ചുവ തുടക്കതെ പ്രസ്താവയോഗ്രാംമുഖ്യ തൃതികൾ ഇംഗ്ലീഷ് കവിയുടെ വകയായി വേരെയും പലതുണ്ഠും അവയെ എല്ലാം പ്രശ്നകൾ പ്രശ്നകൾ എടുത്തു പറഞ്ഞതിട്ടും അവയല്ലെങ്കണ്ണനും തോനന്നില്ല. ടെംബിൽ കാണാനും പട്ടികയിൽ എല്ലാറിന്നൊയും വിവരം പറക്കും ചെയ്യും.

കേശവപിള്ളി അവർക്കുള്ളെടുക്കുന്ന കവിതാരിതി അക്കംം വക്കു രേ ബോധിക്കുന്നതാണും. വെണ്ണണി നല്ലവിപ്പുംപ്രകിലെപ്പോലെ തുവിതാരിതി വലിയ മഹിതണ്ണക്കുണ്ണം ഇംഗ്ലീഷിക്കില്ലും എവിടെയും കുടിത്തിനുകുന്നതിനും നല്ലവിപ്പുംപ്രകി

പല്ലു തീരെ കൂസലിപ്പാത്ത ‘അരതും’ ‘ഇതും’ ഈ കവിക്ക് വള്ള എം ക്ലർക്കോയിൽത്തന്നുരാൻ തിരക്കുന്നു ചെവ കഴിഞ്ഞാൽ ശ്രദ്ധാത്മകി, വള്ളവിന്റൊസക്രമം ഇവയിൽ ഇ തു ഗിപ്പുവ്യംഖിളി കവികൾ വഴിരെ ഉണ്ടാക്കുന്ന തോന്തനിപ്പി. പ്രാസം വേണമെങ്കിൽ എത്രയെക്കിലും വാരിചെലുപാശന്നുതി നും ഒരു ലോദ്ദും ഇത്രേമത്തിനിപ്പി. പിതിയാക്കുരപ്പംസം ചെറി കരുപ്പുതോട് തുടി കീക്കിച്ചു വലിയ കോയിത്തന്നുരാൻ തിരക്കുന്നുവിലെ പ്രമുഖായും അതിക്രൂന്തായും അരക്കരിച്ചിട്ടുള്ളത് ഈ കവിയാണെന്നുള്ളതിലേപ്പും ഇത്രേമത്തിനേരു തുതികൾ സാ കുകളുണ്ട്. ഫാപ്പന മീനത്തിൽ നടന്ന തിരവന്നെടുവം കും തീജു മച്ചാളിസമാജവാഷിക്കേശവരിൽ ‘ഭാഷാകവിത്’ എ ണ പേരിൽ കേരബപിള്ള അവർകൾ ചെയ്ത ഒരു പ്രസംഗ അതിൽ പ്രാസവിഷയമായി ചുരുപ്പുടവിച്ചിരുന്ന ചില അംബി പ്രായങ്ങളെ വണ്ണിച്ചു അതുപരിക്കമലയാളികവികളിൽ പ്രമാ ശാഖാനീജങ്ങാരായുള്ളവരിൽ കരാളം ഉള്ളിൽ എസ്. പരമേഷ്ഠ മുഖവർകൾ ഒരു ലോവനമേഴ്തി. മലഖാളത്തിലെ ‘പ്രാസപ്പ യോഗനിയമ’ങ്ങളെ പറിച്ചു പ്രയോഗിച്ചും നിയമരാഘവക കാഴ്ചയിൽത്തീർന്ന ഈ രണ്ട് കവിക്കേജുന്നാർ തമ്മിൽ പിന്നെന്നു നന്ന വാദം,

‘എവന്നുവന്നതു വണ്ണിക്കണം
പിന്നുപ്പരമേശ്വരൻ മഹിപ്പിക്കണം’

എന്ന പാഠക മഴിൽ മലയാളത്തിലെ ഒരു ‘പ്രമാണംയ’ വൃഥ റാമായി പരിഞ്ഞിച്ചു. പ്രാസക്കുസിൽ അനന്തരാജാരായ ക കിവക്കിലുന്നാർ തുടി കുക്കിചേരുക നിമിത്തം വലിയ വാദിയും വഴക്കമായി. കാഞ്ഞം വിട്ട് ഏറ്റേം കൂറുന്നും ശക്കാരണങ്ങളം ശ്രദ്ധയു മായി. ടെവിൽ രണ്ട് കുക്കികൾക്കും കുതാക്കുത തോന്തന്തക്ക വള്ളു ഒരു കുക്കിയും അപ്പുറിൽകൊർട്ടവിധിയും ഉണ്ടായി; എങ്കി ലും അതിനേരു ചുട്ട് ഇതേവരെ അതിന്റെണ്ണം തോന്തനിപ്പി. ഈ വഴക്കിനേരു വലമായി ഒരു കുക്കിയിലുള്ള ‘ശക്തിമാനംരം’ ശക്തിവീനിന്നും മാറ്റൽപ്രാസത്തെ വരവുണ്ടും തെററാതെ സ്വയന്ത്രികമായി ചെയ്ക്കരുപ്പുതോട് തുടി സ്വീകരിച്ചു കവിത

കും ഇപ്പോൾ മന്ത്രവക്കണംണ്. മറൈക്കുക്കി ‘പ്രാസപ്രഞ്ചം ഗനിയമിത്തവൈശിച്ച നല്ലും കാഡ്യം ചമജ്ജിവതിനം’ ആമിച്ച വക്കണംണ്. ഒന്നു കുക്കികളുടെയും ആമത്തിൽ ഉച്ചയ്ക്ക് ശാപേ തസ്വഭവം എത്തു കുക്കിയിൽ നിന്നാണ് ലഭിക്കുന്നതെന്നാജീത് കാഡം തിച്ച്ചുംകുണ്ടുമാണ്. ഏടു വയ്ക്കുതു സ്വരൂപം വ സ്വാധിനാജം കവിതാകാമിനിയെ എടുത്തിന്റെ ഏടുക്കുന്നം സംവർഷാക്കാഡം പ്രാസപ്രവാഹത്തിലിട്ട് നീന്തിക്കുപ്പിച്ചു്, ഒ ബുദ്ധിവെത്തു തുള്ളംനേക്കായിലൊരുക്കിവെച്ച യഥേഷ്ടം കൈ കാഞ്ഞും ചെള്ളിവോരുന്ന കേരളവമ്പ് ദാലിയകോയിത്താനുരാൻ തിങ്ങന്നുപ്പിലെ ഒരുംസാദിഗതിലെ പ്രാസപ്രഞ്ചാഗം കണ്ണു്, മഹിലാടം കുണ്ട വാറ്റകോഴിക്കുള്ളപ്പുംലെ മറുള്ളവർ മതിവിഭ മം കാണിക്കുന്നതു സാമ്പസ്തമനു മാറുമെ പറയാനുജ്ഞി. വശ കുരക്കാലക്കു വഴിക്കുവും തിരക്കുവും കൊണ്ട് എത്തു മാതിരി പ്രാ സവും എത്ര വേണ്ടെങ്കിലും പ്രധാഗിക്കാൻ ശക്തനായ ഈ പ്രസിദ്ധകവി തുടിയും ശരന്നുകമ്പിയുമായ കേരളവമ്പ് പ്രം സത്തിക്കു ഭഗവംഖാജിയിൽ തുടി മാറും കൈന്റെ കവിതാവനിത ഒരു സഞ്ചരിപ്പിക്കുകയേക്കാം സുഗമകായ കറൈക്കു മംസ്തകു തുടി സപീകരിക്കാണു വേണ്ടെന്നു തിച്ച്ചുംകു പ്രവഞ്ചിക്കു നെത്തു കണ്ണാലുക്കിലും “താനം പാപ്പും ചിലവെതച്ചതിട്ട്” എ നൂളു കവികളുടെ ശുക്രം തിരേണ്ടാണ്. നിവാസമായ ഈ അംഗവിവർത്തം ഇനിയും ചൊട്ടുകുത്തപ്പോ, അനുബന്ധം ഇം വി ഷ്വം ഇണ്ണെന നിശ്ചിട്ടു.

മന്മിപ്രവാളുള്ളി ഭൂദ്രോഗത്തിന്റെ കവനങ്ങൾക്കു വേ ണ്ണവോളുണ്ടുണ്ടു്. പദ്മാദിപരം അധികവും ദ്രാക്ഷാംപാക്കത്തിലുള്ള വശാക്കനു. തീയുകവനത്തിൽ ശരസാധാരണമായ ചെവുവെമ്പ കണ്ണകിലും അതിൽ ക്രമം അശോച്യം കാണുന്നതും വളുക്കു അതു ശ്രാസക്രമായ ഒരു കാഞ്ഞുമാണ്. കേംടുയത്തു് ‘കവിസമാജി’ അതിൽ വെച്ച നടത്തിയ ‘ഇടക്കികാവിംശതി’ പരിക്കുയിൽ ഈ കവി നാല്പത്തെവു മിനിറബുകുണ്ടു് സ്രൂജബഹുത്തത്തിൽ സന്നാ ദ്രോഗംഘം ഇരുപതു ദ്രോഗംഘം തിരുത്തുകൊടുത്തു് ക്കൊടു

ശിയ സഹാനം വാദിയെന്ത് ‘സമസ്തതകവികിരിടമൺ’യായ കണ്ണതിക്കുറ്റത്തൊരു തിരക്കമന്ത്രിലേപ്പുവോലും വിസ്തൃഷ്ടം ഇ നിപുണിച്ച ഒരു കാഞ്ചമായിരുന്നു. പിന്നീടുണ്ടായ ‘കവിതാചാത്രം’ പരംഖാൻ, തിരവന്നൂർപ്പരാത്രവെച്ചു നടത്തിയ ‘കവിതാചാത്രം’ പരിക്ഷയാണും ഒരു കവി വിജയം സന്ദേശിച്ചു. ഇങ്ങ നീ പരിക്ഷകൾക്കു മാറ്റുമായി ഈ അതുകൂടുന്നവന്നാമത്രം നീ ഇരുദിവാം അടക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നതു വരുത്തു ഉചിതമായ ഒരു പ്രശ്നത്തിനുണ്ടാണ്. ഒരു വീപ്പിനും ഒരു നാടകകും തീക്കണ്ണാതുകൊണ്ട് ഓഷ്യൂം ഒരുപകാരവും ഉണ്ണാവിപ്പുമ്പോം. പ്രാചീനകവികളിൽ നാന്ദ്രാം ഒഴിച്ചുജീവിച്ചുവർ പ്രായണ ക്ഷേമാതിരി കവിതയിൽ തന്നെയാണ് ‘പ്രവർത്തിച്ചുടക്കാണിക്കുന്നത്’. കിളിപ്പാട്ടകാരനു കിളിപ്പാട്ടം അടക്കമെതക്കാരനും അടക്കാതെയും തന്നെ അയിരുന്നു ശരണം. നവീനകവികളിലും അധികം പ്രേരണയും അരങ്ങെ നേരുതന്നുണ്ടാണെന്നുവെന്നുതും. ഏന്നാൽ കേരവപിള്ള അവരുടെ കവിത, പല മാതിരി പാട്ടകൾ, അടക്കമകൾ, നാടകങ്ങൾ, മൺപ്രവാളപ്പരകാവ്യങ്ങൾ, തഞ്ചക്കൾ, സാസ്ത്രകാവ്യങ്ങൾ ഇങ്ങനെയുള്ള നാനാപാലതികളിൽ സ്ത്രിയാണു സംബന്ധിക്കുന്നത്. എന്തു കാതിരി കവിതയും എന്തുജും ഇംഗ്ലീഷ് കവിയും വന്നിരിക്കുന്നതിനും കാരണവും ഇതുതന്നെ അയിരിക്കാം.

കവികൾ’ പ്രായണ ഗദ്യമഴച്ചിരി നേരപ്പെട്ടും കഠിനത്വം റായിരിക്കം എന്നൊരു പക്ഷമുണ്ട്. ശാത്രവോലൈ തന്മുഴു നേരു സംസ്കാരപരിജ്ഞാനമുള്ളവർ പദ്ധതിമാനത്തിലും, ഇംഗ്ലീഷ് പരിപ്പുജീവിവരിക്കുമ്പോൾ കവിതയിൽ നാമ ത്രാംഭിക്കുവായിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു പക്ഷമുണ്ട്. ഈ രണ്ടിലും യാദുള്ളുവും സത്രാജിതക്കിലും പ്രത്യേകം ധാരാളമുണ്ട്. കേരവപിള്ള അവർക്കും ഇതേവരു ഏല്ലാംപ്രക്ക ഗദ്യങ്ങളിൽ ഒരു ഉണ്ടാക്കിപ്പെട്ടില്ലോ ഗദ്യരചനയിലും ഇങ്ങമത്തിനും പാഠാജയമില്ലോ ഇങ്ങമത്തിനും പാഠാജയമില്ലോ ഇങ്ങമാം ഗദ്യമഴച്ചിത്തുടങ്ങിയജ്ഞം

വലിയ കോയിത്തന്നുരാൻ തിങ്കമന്ത്രിലെ തീതിയെ അനുകരിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു. ഈ അറന്തകരണം എറുമാത്രം ഫലിച്ചു എന്നുള്ളതിനു ഒരു ദശാന്തം പറയാം. എത്താൻ കൊല്ലുങ്ങൾ ഒരു മുൻപേ ഞാൻ എഴുതിയ ‘മാലതിക്കേശവം’ നാടകത്തിനു ഇട്ടേം എഴുതിയ ഒരു മുഖ്യരംഗമാണ്, “ഈ യദ്ധേയം ഞാൻ കണ്ണികുന്നു, ഞാൻ തന്നെ എഴുതിയത്തുണ്ടോ എന്ന സംശയിക്കുമായിരുന്നു” എന്നു തിങ്കമന്ത്രിക്കാണ് ഒരു തിങ്കവഴിത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. പ്രത്തും സൊത്താമനായ ഒരു പുഞ്ചനാണുക്കിലും ഇട്ടേംതാൻ കുതിക്കാം ഒരു അഭ്യം വരലുമനുഡിയാൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളവയാണ്. ഗ്രൂപ്പിംഗ് നെതിലും ഉസാധിപ്പിക്കാൻ വലുവകും ഉണ്ടാക്കുമെങ്കിൽ നല്ല ശ്രദ്ധത്തിക്കാം വലുതും എഴുതാൻ ഇട്ടേം ഉസാധികാതിരിക്കുമ്പോൾ തോന്നും. ഈടേംതാൻ ഗ്രൂപ്പത്തികളുടെ വിവരം ഒരുവിൽ ചേക്കണാ പട്ടികയിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ഈ ടേംതാൻ കുടുംബം ‘ശൈനവിഹാസ’ തൈക്കരിച്ചു ഗ്രൂപ്പമഴ്ത്തിൽ നല്ല വൈവെച്ചുള്ള കരാർ എന്നു സമ്മതനായ രാവുവമഴ്ചറ വി. വേദ ബി. എ. അവർക്കാർ, “വാചകങ്ങൾ നിഃഭാഷണ ജായം, നിസ്ത്രേയാജ്ഞമായി മന്ത്രപ്രസ്താവനായും ഇരിക്കുന്നു” എന്നും, “കമ്പ്യൂട്ടു ട്രാഡേഷണൽ മാത്രം ശ്രദ്ധത്തായ ഈ ചെറിയ ലേവന്തതിൽ ഇതു അധികം സംഗതിക്കും അടക്കാനുത്തിനു കഴിയുന്നതു് പുസ്തകത്താവിക്കാൻ സാമ്പ്രദായിക്കും അനുഭവാനുത്തിനു എന്നും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഈ കവി കവനസംബന്ധമായി ഒരോ അത്രത്തേൾപ്പിൽ കൂടി നിന്നും മറ്റൊ അനേകമമാനാതിൽ നിന്നും അനേകസമാന ഔദ്യോഗിക്കണ്ണു. കോട്ടയത്തു വച്ചു നടന്ന പാരിഥം ‘പട്ടികാവിന്തി’ പരിക്ഷയും കാംമാന്തര സാഹിക്കാം മാനമായി സ്വന്നംകൊണ്ടുള്ള ഒരു മതിരാഡിമോ തിരുവും “കവിതാചാത്രം” പരിക്ഷയിലെ വിജയത്തിനു മോതി തത്തിനേൽ ഉപഭോഗിക്കാവുന്നതും മതിരാഡിയിൽ നിന്നു കൊ തതിച്ചുവരുത്തിയതുമായ ഒരു മെടബും സമ്മാനമായി ലഭിച്ചു. ഒരു പ്രാബല്യാധികാരിയായത്തിനു ഭാഷ്യപ്രാഥിനിസംഖ്യയിൽനിന്നും നാല്പത്തി

ആ ശ്രൂപായും, മഹാരാജാവുതിയമനസ്സിൽനിന്നും രതാവചിത്രമാണെങ്കിൽ അതുകൊണ്ടും സമാനമാണെന്ന് വാദം. തിരുവനന്തപുരത്തു വാഴുന്ന നടന്ന ‘കവിതാമാത്രാം’ പരീഷ്യൂമുഖം കണ്ണാമരത്തെ സമാനമാണെന്നും മാറി ശ്രൂപായും, ‘ആ സനാമരണം ചിന്താശതകം’ അതിനും കണ്ണാമരത്തെ സമാനമായി ചോദിച്ചുപോശണിസ്ഥഭ്യാസം വാണിജ്യം. മുതൽ കോയിത്തന്നുരാൻ തിരുമനസ്സുകാണ്ടേം റത്നാവചിത്രമായ ഒരു സ്വർഗ്ഗമാതിരും സമാനിച്ചിട്ടുണ്ടോ. സുംബി തരതാകരത്തിനു വീണ്ണും വലം കിട്ടിക്കുവിവരം മനവേ ആസ്താവി ശ്രൂപഭ്യം. മഹാരാജാവുതിയമനസ്സുകാണ്ടേം നാഡായണിയാത്തിനു നാടകിയവോലെ മാരാട്ട് സന്ദർഭത്തിലും രതാവചിത്രമായ ഒരു സ്വർഗ്ഗമാതിരും സമാനിച്ചിട്ടുണ്ടോ. അതുവാങ്ങൽ മുതൽതന്നുരാൻ തിരുമനസ്സുലെ പജ്ഞിക്കുന്നക്കാരിച്ചു, എഴുനിയു, തുള്ളിലുടു് തുള്ളയത്തന്നുരാൻ തിരുമനസ്സുലെ പജ്ഞിക്കുന്നിട്ടുണ്ടോ; ഒരു തുള്ളയക്കാരാൻ പറിച്ചു തുള്ളിയതിനുനു തുക്കണംപോതു മുതൽ, തന്നുരാൻ തിരുമനസ്സുകാണ്ടേം കവിക്കുവിച്ചവിട്ടിച്ചു ഒരു സുഖം, വായും, ആവിഭാഗതു. പരനായ രാമവർമ്മകോയിത്തന്നുരാൻ തിരുമനസ്സുകാണ്ടേം ഒരു കാസ്കാട്ടും സ്വാപ്തനായും സമാനിച്ചിട്ടുണ്ടോ. ആ തുക്കരം തുടാതെ വലിയ കോയിത്തന്നുരാൻ, നാടക്കീഡായി അഞ്ചു, റിംഗൽ മുതൽതന്നുരാൻ, ചീരുമെഴുളുംകാരിത്തന്നുരാൻ, കോ, ശിക്ഷകാട്ട പുതിയകോവിവകത്തു്, എടക്കാപ്പാട്ടതന്നുരാൻ; മാനവിക്രമാട്ടതന്നുരാൻ ഇങ്ങനെന്നായിരുന്നു അഭ്യന്തരം പേരിൽനിന്നും പലവല സമാനണ്ണഭ്യാസം ഇഴു ക.വി വാണിജ്യാട്ടോ. ഇരുപ്പു അതിനു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടും പാരിതോധിക്കണ്ണുകൂടി ചെട്ട് സ്വർഗ്ഗഭാഗികൾക്കും പേരുന്നിട്ടുണ്ടും ചെയ്യും. എന്നാൽ ക.വി.സാമ്പാദണക്കായ, പലിയു. കോയിത്തന്നുരാൻ തിരുമനസ്സുകാണ്ടേം അല്ലോ ‘സംസശായകകവി’ എന്നാം, പിന്നീട് ‘സംസശായകകവിമാനി’ എന്നാം കല്പിച്ചു നാൽക്കിട്ടുണ്ടും. സ്ഥാനപ്പുലിലെ ‘മനി’ അമൃവുമാനോം. കേശവപിശ്ച ആവർക്കളിട്ടുടക്ക, ‘സംഗ്രഹിതം മലിക്കുലാം’ തിരുമനസ്സുകാണ്ടേം ഇഴു സ്ഥാനപ്പുത്രം തുല്യം, പുംതിക്കാട്ടത്തും.

ബാശ്രമത്തിൽ ഇരുപ്പും അല്ലെന്നുവാഗ്ദാനട സഹായ തനിനായി കണ്ണോർ മലപ്പറമ്പിക്കാൻ എഴുതി ഒഞ്ചാവിട്ടും കൊണ്ടിരുന്നു. ഫെബ്രുവരി ۱۹۳۷-ാമാണ്ട് മുതൽ ഒരു സൂവ തസാക്കാലം കൊല്ലപ്പറമ്പിയും ഒരു വൈദികപ്പരമ്പരയും ഏപ്രിൽ 19 ടുടർന്ന് ഒരു സംഖ്യതസാക്കാലം ഒരു സംസ്കൃതചാബാഡാല സ്ഥാപിച്ചു നടത്തിവന്നു. ഫെബ്രുവരി ۱۹۳۷-ാമാണ്ട് മുതൽ സ്വപ്നഭരിത തന്നെ ഒരു വാദാലം സ്ഥാപിച്ചു സംസ്കാരം പാഠിച്ചിരുത്തുകയാണ്. ഇതിനും സഹാരിത കുന്നു ഗ്രാന്റും കൊടുത്തുവകാണ്ടിയെന്നു. ഫെബ്രുവരി ۱۹۳۷-ാമാണ്ടിൽ കൊല്ലപ്പം മലയാറ്റിലിരുത്തിൽ ഒരു ശാഖാപക്കാഡി നിശ്ചിക്കാപ്പെട്ടു. ഫെബ്രുവരി ۱۹۳۷-ാമാണ്ട് കൊല്ലപ്പം ഇന്ത്യൻ പ്രവാസിക്കുന്നിൽക്കൂടി, ഇന്ത്യൻ ഓല്ലക്കാലങ്ങൾക്കും സംസ്കൃതമുഖിയായും നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ശത്രുഗുണങ്ങൾ പരമേശ തസാഹിതായ കണ്ണതിക്കെട്ടുന്നതുവരുന്ന് തിക്കമനസ്സുകൊണ്ട് കുവിക്കു എഴുതി അഭ്യന്തര ഒരു പത്രപ്പാടു കവിയുടെ ഉത്സാഹശീലതയിൽനിന്നും ഉത്തമദുർഘ്ഗാന്തരം നിന്നും.

“ഒരുപ്പം രബാസ്സുള്ളിൽ കൂൺക്കിപ്പുണിയുടെ തിരം-

ക്കിനാമാസ്സം ഗുംഭേരക്കിൽ

കൊട്ടാം താരം വിശ്വാസനാടു വള്ളാക്കാരാം

അക്രമപ്രാശിമജ്ജം

മൊട്ടാനിം ദ്രീം തീവ്രിപ്പുകിാഡയിരിക്കാണി

വ എന്നും തന്ത്ര മട്ടിൽ

കിരയുണ്ടു് വാ പരാക്കാധാരം വിരാഗമിക്കാണി

ക്രാം താരക്കു വാരാം.

സപ്തസാമുദ്ധിയുടെ വാഹം ചായശ്ശും

ശ്രീസാമ്പാതി പാ സിംഹാശയിൽ

ചുമ്പും ലഭ്യമായും മട്ടിച്ചുമണ്ണി

ബാംഗ്രായാം ദാനിം ചായിക്കും ദക്ഷാം

കണ്ണതിക്കെട്ടുന്ന താമസാർ തിക്കമനസ്സുകൊണ്ട് “മട്ടിച്ചുമണ്ണിക്കാം കില്ലും ചിരാഗാം” എന്നുനു ഭാരതപ്പുര ദയ ശ്രദ്ധാസ്ഥാനിനു നീണ്ടിക്കുടാനുവാക്കാണ്ട് നടക്കവിജാമണ്ണും രജുക്കരമാസത്തിൽ കേരളവ്യാ

ഈ അവർക്ക് മന്ത്രിപ്പണി വിട്ട വട്ടശരി ശ്രീവലായുമാൻ തന്നി അവർക്കുടെ അധ്യാപകനാഡി തിരഞ്ഞെടുത്തു കൂടി. എന്ന ജോലിയുംതുടി വട്ടശരി ഗവർണ്ണറിൽ മന്ത്രി അവർക്കുടെയും വി. കുഞ്ചിത്തന്നി അവർക്കുടെയും ഒരു ധ്യാപകത്തും തുടി വഹിക്കുന്നുണ്ട്. വിശ്രമാശയങ്ങളിൽ പല ശിശ്രൂഷാരായും സംസ്ഥാനം പറിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. പങ്ക് “അതാനാം സംഘബന്ധത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചുണ്ട്” വിലാസങ്ങളുടെ ചിത്രംമുഴുവൻ ജോലിയിൽ ഏഴ്സ്റ്റ്രീമിക്കുന്ന കവികൾക്കു വിശ്രമം ഏവിടെ? അതുകൊണ്ട് വിശ്രമാശയാരംഭന്ന് തോന്ത് വെറുതെ പാഠങ്ങൾ കൂടാൻ കുറിച്ചാണുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു പത്രം പാഠം മാസികകൾ ഒരു ലേവന്നസമാഖ്യം ചെയ്യുന്നതുമുള്ളതും ഒരു പത്രിയായ ജോലിയാഡിക്കുന്നുണ്ട് “കാര്യമണ്ഡാർ” എന്നായ മാസികയുടെ പത്രാധിപത്യം ഇടയ്ക്കാലം വച്ചിരിക്കുന്നു. മിരിക്കുമ്പും പരീക്ഷയ്ക്കും ഒരിക്കൽ പരീക്ഷകാഡാഡം ഇംഗ്ലീഷ്ക്കും. ഇത് എല്ലാ ജോലിക്കൂട്ടുകളും ആകാവധനക്കാണ ഗ്രാമപാരിശോധനയും സർട്ടിഫിക്കറാംഗത്വത്തിലും. ഒരി മകരം മുതൽ ഇതുവരെ പരിശോധിച്ചു തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുണ്ടും അനുഭവാദിക്കും അനുഭവാദിക്കും കിട്ടുന്നതു ദോഷിയ്ക്കിൽ മുച്ചു ഉള്ളണ്ടെന്ന കാണുന്നു. മലയാളസാമിത്തുക്കിട്ടുന്ന വർണ്ണം ദോഷം! മലയാളിമടിയന്നനു ആരാധ പറഞ്ഞും. ഇവരും ഏറ്റവും കൂടിയിരിക്കുന്ന കാണുന്നതു കാണുന്നു. മലയാള പില വാസ്തവിക്കാണും അതുവിധിയാണോ? ചാഡി മലയാളാഭ്യാസങ്ങൾ സാഹസരിച്ചും കൂടായി ശാന്തിക്കുപ്പുടെനേരുന്ന ചീല വിശിഷ്ട മുതിക്കും ഇംഗ്ലീഷ് നാഡി തു ഉപരിപ്പറ്റിക്കുന്നുണ്ട്. അവരാണ ഭാഷാഭിമാനാംഗം, ഭാരവഭാഷ സംജ്ഞപ്പാരകാംഗം പരിശോധിച്ചു അനിൽ നിന്നു കൂതായ്ക്കുമ്പോൾ, മഞ്ചാതിൽ നിന്നു കൂതായ്ക്കുമ്പോൾ കുറഞ്ഞാണുള്ള ഉപാദ്വാനഃ ദാശാംഗാന് വെള്ളതാഴിപ്പനാലും വീഡി മാട്ടും കുറഞ്ഞുന്ന സംഭാവനാലീനിംഗാർഡിനു ഉണ്ടുകൂടുതലും പാഠം കുറഞ്ഞാണുണ്ടുവരുന്നതു സംഭാവനാ രഥാർബം കുമഞ്ചിച്ചിറിക്കുന്നതു നാ വേണ്ടും. കൂദാശ സ്വരംഭിച്ചുണ്ടുവരുന്നതു മുന്നാൽ വേണിയും പ

എ അമ്മദ്ദീം ചെങ്കുട്ടണ്ണ്. സ്വപ്നഗതി കൈ സൈ സ്ഥാപിച്ച ആനാംരാക്ക ഉപാതവിൽ അന്താനാംപില്ലെന്നും അരാനക വിഷയങ്ങളേക്കറിച്ചു പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തുകയും, അടക്കാനും ചുമ്പുകുറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും, ശ്രദ്ധാനം ഗ്രഹണം മുതലായ ചില ഗമാനങ്ങളായ വിഷയങ്ങളേക്കറിച്ചു ആനാംപിക്കാംയിരുന്ന അധികാരിയായാണു അഭിജ്ഞനം നൽകപ്പിക്കുന്നതിനു പത്രര ക്ഷേത്രിക്കും ചെങ്കുട്ടണ്ണ് ഇട്ടേഹത്തിനെന്നു പ്രസംഗചൂതുത്തുന്നതെന്നറിച്ചു യാലയം അംഗിനമിച്ചുകുട്ടണ്ണ്. ഉള്ളിൽ തോന്തരാ വിചാരണയെളു എപ്പിം നാലു ദേശിയായി പൂരത്തുന്നകാണ്ടുവരുമാർ ഇട്ടേഹത്തിനു അവന്നുവെയ്ക്കും ഒവഞ്ചേം ഉണ്ടാനുള്ളിടിനു ലേഡു പോലും സാംഗാമിപ്പു.

ഇതുവരെയും ദോർ എഴുതിയ ചരിത്രത്തിൽ ഇട്ടേഹത്തി കീവ അപ്പുന്ന പേരിൽ നണ്ണാഡിക്കുള്ളി വിജയങ്ങളേടേയും പ്രാതികളിലേടേയും സന്നാഹകരമായ കൈ വിവരണം മാറ്റുമെ അടക്കപ്പീട്ടുള്ളി. അവർലിയാന്നങ്ങളും ചില അവപത്തുന്നങ്ങളും ചില അവപത്തും ഇല്ല. അതിനിടയ്ക്കും ഇട്ടേഹത്തിനു നേരിട്ടിട്ടണ്ണ്. ഇട്ടേഹത്തിനെന്നും ഒപ്പും കുന്നിഞ്ഞാമായിരണ്ടു സംഘാടനങ്ങളായിരുന്നവയാണും അഹാരിയും വളരുന്ന ഒഴിവാശവരത്തിൽ തന്ത്രം ചരംഗതിക്കു പ്രാവിച്ചു. പിന്നുതു ദണ്ഡം സംഘാടനരിമാങ്ങം മാരാട്ടു ഇപ്പോൾ സുവന്നാധി ഭൂമിപ്പിരിക്കുന്നു. പിതാവായ രാമൻവിള്ളു അവർക്കും വാദിപ്പം ആര്യാല്പാനായും ക്ഷീണിത്തിംബലും ശ്രാവത്തിലും മനസ്സു-ചിത്തത്തിൽ ചരമഗതിക്കു പ്രാവിച്ചു. ഈ മംഗം ചന്തകളിച്ചു മുളുക്കു പത്തമനുപ്പുന്നിക്കുവരുകൾക്കും എഴുതിട്ടുള്ളു ചു രമപ്പുണ്ടായി ഇട്ടേഹത്തിനെന്നു സ്വകാവുപിത്രണാംബുദ്ധയും, ചു ത്രാട്ടുന്നാകടെ വാസ്തവിക്കിട്ടാനും വാസ്തവായി വല്ലിക്കാവാക്കയാൽ അവായ താഴു ഉദ്ദാഹിഷ്ടനു.

“എൻപുത്രൻ ചാവി ശായ നു ദൃഢവരജ

വിശപ്രസിദ്ധൻ, രൂപൻ-

തൻപുത്രന്ന അ ദിനോകൻ സുഖവനി-

ത്രംഗനങ്ങൾപ്പാശം

സവാതാസിയിരുന്നുകും ലൈശ്വരം-

തീടം വരുസ്സുനിശ്ച-

സ്ഥാപിച്ചേരു കേ. സി. കൈവല്യക്കാർ
വെളി ദിവാ റംഗുവാൻ.

സത്രം ശഭദികക്കൽ സംശയ സംശാ-

പരം വിവേകം സംശാ

ചുരുക്കുഡിവജ്ഞേല്പനിയിം-
മി റാമപിള്ളം ദിയൻ

പത്തിങ്ങൾക്കിടയിൽ ചെയ്യുവതിനാൽ-
നെത്രാറിക്ക് നിന്മാദ്ധാരം-

ചുത്രന്നമിക്കാമന്നറമവുമി-
നോക്കി പവിത്രാശയൻ.”

മംഗൾ-മെടത്തിലാണ് ഇദ്ദേഹം വിവാഹം ചെയ്ത്. ചില
പ്രസാദ കുറൈപ്പു കവിതകൾക്കുടി എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്ന വിദ്വാൻ
ധാരം ഒരു ശില്പത്തി മംഗൾ-ധനമാസത്തിൽ അകാലമണം
തെന്ന പ്രാവിഷ്ട. പിന്നീട് കരോളിൽത്തെയ്ക്കു ഇദ്ദേഹം ഉസാദ
ശ്രദ്ധാർക്കി കാണപ്പെട്ടു. മംഗൾ-മിട്ടാത്തിൽ ചുനവ്വിവാഹം
ചെയ്തു. ഈ വിവാഹത്തിൽ അരുടു സന്താനങ്ങൾ ഉണ്ടായി. ര
ണ്ടാം മരിച്ചപോയി. ഫേഖം നാലു കുഞ്ഞുങ്ങൾ ഉജ്ജിവരിൽ
രൂപം അരുണം കൗ ചെല്ലും അതുകൊണ്ട്. അരുണംകുട്ടികൾ രണ്ടുപേ
രി ഇംഗ്ലീഷാ ചെണ്ടുക്കുടി മലയാളവും പറിക്കൊണ്ട്. ഇക്കി
ങ്ങൾ മുന്നു വയസ്സു പ്രായമായിട്ടുള്ളേണ്ടി. ഭായ്യും കുഞ്ഞുങ്ങളും ഇക്കി
ങ്ങൾക്കാനില്ല തിരുവന്നെത്തുത്തു താമസിച്ചുവരുന്നു.

കേ. സി. കൈവല്യവിള്ളൽ അവർക്കെഴുക്കരിച്ച് തൽക്കാലം
എന്നിക്കു പറയാനുള്ളിട്ടെല്ലാം കരവിയം സംക്ഷേപിച്ചു പറഞ്ഞു
കഴിഞ്ഞിരിക്കൊണ്ട്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രം സവിസ്താരം ഏ
ഴുതാൻ വിചാരിക്കുന്നവക്ക് ഇത് ഉചകാരപ്പേട്ടാതിരിക്കായിണ്ടു
നാണ് എന്നെന്ന് വിശ്വാസം. മലയാളാശയും ഇതിലും ഉപരി
ധാര ശ്രദ്ധാന്വേഷിക്കുന്നതു കൈവല്ലും ഇം കവി ഇനിയും ദീ
ം കാലം അഭ്യാസം അഭ്യാസം ശബ്ദാന്വേഷിക്കായി ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന് ഇംഗ്ലീഷ്
അന്നറമിക്കുന്നു.

മുന്നാട്ട്

മംഗൾ-ധന-മരാൻ }

സി. വി. കുഞ്ഞുരാമൻ.

കേ. സി. കേരവപിള്ള അവർക്കുട്ടിട

ഇതേവരെയുള്ള തുതികുട്ടിട

പട്ടിക.

നി	സ്ഥാനം	വേദം ഇന്ധം
1	1057	പാമതിസപയംവരം അമ്മാന്പും
2	ടി	അമിസിസപയംവരം കമ്പടിക്കിപ്പും
3	ടി	പുകാരുചവയം വഞ്ചിപ്പും
4	1058	മിരണ്ണാസുരവയം അട്ടക്കമ
5	1059	സുരതവിധി വാന
6	1060	നാരയണനാകമാഹാത്മം കിളിപ്പും
7	1061	തജപഭവാധിനി ശ്രൂം ലക്ഷ്മണാപദ്മംവ്യാവ്യം
8	1062	ശാസ്ത്രീയ ഉണ്ടതാല്പും
9	ടി	സ്രൂപതമാസുരവയം അട്ടക്കമ
10	1063	ഗ്രീക്കുജീവിജയം ടി
11	ശി	പൂവരണാവലി ഇംഗ്രേജ്സോറുഗാനങ്ങൾ
12	1065	സംഗീതമജ്ജരി ടി
13	1067	കാഷാനാരാധനിയം പ്രത്യുത്തി
14	ടി	കവിസമാജയാത്രാശൈക്കം ടി
15	ടി	കൊല്ലംപ്രദശനവള്ളുനം ടി
16	ടി	രാഖവമാധവം നാടകം (2.ഒപ്പതിപ്പിൽ ശാന്തി
17	1068	ലക്ഷ്മീകല്യാണം നാടകം (ഒക്കുടി ചേത്തിട്ടിന്തേ.)
18	1069	ഇംഗ്രേജ്സോറും ശാന്തതി
19	1070	ആസന്നമരണചിന്താശതകം പദ്ധത്തി (കുതി
20	1071	കേരളവമ്പിലാസാ സംസ്കാരവിജ്ഞാനകംഘ്യം പദ്ധ
21	1072	ഗ്രീക്കാശിയാത്ര പദ്ധത്തി
22	1073	ശാന്തിവിലാസം ടി
23	ടി	ശാന്തമാലിക ഇംഗ്രേജ്സോറുഗാനങ്ങൾ (ശ്രീ
24	ടി	അക്കംബർ എന്ന അവ്യാക്കിയിട പ്രാദ്യുന്നം ഗ

നിന്ന്	പി	പേര്	വേദം ശ്ലാഘാ
25	1075	അനീതിജ്ഞി ചാരിതാ ദാംസർജ്ജം, ദാംസർജ്ജം, പരാതി തന്റെ ദാംതന്റെ മുത്തപ്പാഡിവായുടാട പ്രാപ്തി നോം ഗ്രാമം.	
26	ടി	സുഭാഷിതരാതാകം പദ്മത്വത്തി സാവധാന്യാനം	
27	ടി	അനീഗ്രഹമഹാരാജവിജയം ഗാന്ധക്കു	
28	1078	മാഗല്യം മാരണം തൃജിസ്ത്രം	
29	1079	സദാരം സംഗീതരാഥകം	
30	ടി	ആരംഗലസാമ്രാജ്യം പദ്മത്വത്തി	
31	1080	ഷാമ്പിച്ചുത്തിഷാമ്പി പദ്മത്വത്തി സാവധാന്യാനം	
32	1081	പദ്മാവക്ഷേത്രവണ്ണം തൃജിസ്ത്രം	
33	1082	മാനസോസ്ഥാനം പദ്മത്വത്തി (പാഠപരിപ്രേക്ഷ സാമ്പൂഢം)	
34	1083	വിക്രിക്കാഡിഷിം സംഗീതരാഥകം (പ്രാനം)	
35	1085	കല്പാശഗദപ്പം പദ്മത്വത്തി	
36	1086	ഗാനമാലിക രണ്ടാംബാഗം ഗാനക്കു	
37	ടി	അരഭിനയശാനമാലിക ടി	
38	ടി	കോഡവിക്കം പദ്മത്വത്തി	
39	1087	സംഗീതമാലിക	
40	ടി	സാമ്പിത്രവിലംസം പദ്മത്വത്തി സവധാന്യാനം.	

ശക്കാവിത്രാസം, മുരക്കെൽ, ഓഷ്യാവിലിപ്പാരം, വേദാ തോട്ടപ്രേരം, കോരളിച്ചണിനിയമണ്ണാം, ഇഞ്ചേരൻ, മാലതി, സാമ്പിത്രരക്ഷാം, ചില പ്രഭാഗങ്ങേങ്ങൾ, ഓഷ്യാകവിത, പ്രവിത്രിക്കാഡിപ്പാസം മുതലായ വല വണ്ണാഗ്രംങ്ങൾ.

സി. വി. കുമാരാമൻ.

സാഹിത്യവിലാസം

നുതകൾ

ഗണപതി.

കണക്കിക്കാർത്തുന്നലുാളിം കമരിയുമെന്നാട്ടം

കാട്ടിലുപറ്റുമുഖ പണ്ണ-

ക്കണ്ണേക്കാളിൽ കലിറ്റക്കുതിഞ്ചാട്ട കജ്ഞിഡാ..

ചുണ കാലുത്തിശാഖ:

കണക്കത്താരാത്രമാളിം കുറ തൊഞ്ചക്കി രാമാ..

കബുംതിരുസ്സപ്രുമ്പ

“കണക്കാരാമാരാദേശ ക്കുക്കവാടി !

കാര്ത്തിക്കാട്ടണം കോ”

സ ര സ പ രി

ചീഴുള്ളരക്കാഡ് നാഞ്ചവാ ആമാഡാ ജി..

ത്തിനേരു വിള്ളുംരാ സരസ പരാശ്വാ കമരേ!

തൈനാവിതല്ലള്ളുമെന്തി വണ്ണണിടന്ന

നിങ്ങനീയുള്ളവിഡം വാളുംടന്നാ മേ. (സ്വ) 2

സരസകാവ്യവിലാസകലാസമാ..

മരണവനെപുണി ഏകവക്കവാൻ സദാ

സരസിജ്ഞാരസിജ്ഞാങ്കചേ! വൈത്..

കയന ചേ “രണമേണവിലോട്ടനേ!”

3

മാലാകെ മണി മഹിതം മതിചെവഭവാ ഏ
കാലാന്തുപമിഷ്ലാസ്കളുവാണി! വാണി!
വാലാരവിന്ദളകോമഞ്ചലു ചനോസ്രീ-
ബീലാവജലാകലവദ്മക്ഷ, മേഴരാഡേ!

(സ്പ)

4

—:0:—

പാഠ തി

ഗരുഡ്യുംനടുലം
കരളിൽ നോയം നാലിച്ചുവെന്നാണം
ഹരക്കാറുമണ്ണമസാർ
പരശിലിതമിഴി! തുണ്ണു ശവ്യാണി! 5
കചകടില്ലതയും, ലതയും
തൊഴുടലും, ശൈലിചിത്രമുലയും മലയും,
പക്ഷജമിഴിയും മിചിയും,
വാപ്തി! വരുട തവാഹമാഴിയും മൊഴിയും. (സ്പ) 6
വിഷം കടിച്ചുകൂടി ശ്രൂലിഡിക്കാർ
യാതൊന്നു മുരുജു ചാവമേകി
അവഖ്യാത പാപ്തിയാകിയോര-
മഹാശയിക്കാം നിശം നമിക്കാം.

വി സ്റ്റ്

രാധാരാധത്തിനായ ലക്ഷ്മി
കുറ വെച്ചുനാ പോലുവെ
കെണ്ണുഭോപ്പസിയാം പരിഞ്ഞ.
പ്രഥയം തരണം ശ്രദ്ധം. 8
കമിക്കൽ സൃഷ്ടിക്കിൽ തത്തിക്കെന്നാലും
ഹമിക്കം ഹരിക്കാചരിക്കം നമന്നു
ഇരിപ്പുവന്നാഴം സഞ്ചാരിപ്പുവന്നാഴം ഒരു
“മതിക്കം വരെപ്പും സൃഷ്ടിക്കം യിക്കം.” 9

മന! രാഹ്യവയ്ക്കുള്ളരകാക-
പുനിനേവനമലതമായാറി
ചന്തമന്ത്രമവന്നെല്ലാങ്ങ ദ്വാരാ സ-
ചന്തളിർക്കലിണ്ണു നന്മാം.

10

പാരാക്ക പ്രതിയാംബുരാരികളിൽ മ-
അനീടന നാഞ്ചാരന-
അനീരാഗിക നിധാനമായ ശിശ്വാ-
യാ ശ്രദ്ധമേഡം വിധം
പോലിന്റിലമേൽ ശാഖിച്ച വിഴയാ-
ടീടന ലക്ഷ്മീം! നിന്മ.
പോളിന്പോകജണ്ണനിം
കേരളാ വന്നെന്നും എന്ന മ. (സ.പ.)

11

കാല്പിക്കാനായ കണ്ണാൽ കല്പാഷത്തി കളി
ഞ്ഞിടവാൻ കാണാവോര.
ശാലേ കാമന്ത്രേകിക്കനിവിനനാട് കട-
കണ്ണിനാൽ കാത്തു കാമം
കാലാഭ്യർഥി കളിക്കം കൂദതരകളിമാം
കാലുക്കണ്ണാപിക്കപ്പക്കം
കാല്പാഷം തിരുത്ത് “പാലാഴിയിലടിഡിയളി
പോറി മാം പോറിഡേണം”*

12

*ഈ സമാപ്പം രബാട്ട നെ ശരിച്ച സമാപ്പം, എന്നു വായ നുംവന്നു നീ
നന്നു തിരികെടുത്തു അയച്ച അനാരകന ദ്രോക്കണം:

“പാലാഴിയെന്നാളിതിനെല്ല പൂരണം
നാലാറു വട്ടാ വഴിപോലെ നോക്കി എന്ന മ;
ചെലേരെയുണ്ടെന്നതു തന്നായപ്പെടിയ
കൊലാഹലം തന്നു കക്കാരമെന്തും.

13

മേ കേരവാപ്രാജ്ഞിമാസ്ത്രവള്ളി-
മാക്കണമെന്നുള്ളിൽ മിന്നതപരമോത്തു

സപകാഞ്ചമായി കൈത്തിക്കിടന്നു
കകാരനീവണ്ണമെട്ടുതീപ്പാൻ?"

അംഗം മന്ത്രം

രഭേദന വരണ്ണര ദൈനന്ദിനരത്നൾ.

കോലാധരലം കേരംക്കവേ
ക്രുഷ്ണജീവന്തകാനതി കാലാജം
സ്ഥിതാക്കപ്പോലാസ്ഥലേ
പുഷ്ടിഗ്രീഷ്മകാനന്തരം സജുവം
ഒരിച്ചു കേരംബാശഭ്രം-
ക്രൈക്കോഡാശാന്തുക്കിട ഗാ രഘുവം..

ശ്രോദാതംഖാസ്തത! എതാറാം.

15

—

ഓ ഔ സ്ത (സ.)

ശ്രോദാതംഖാശക വർണ്ണപ്രാജ്ഞ വാസുദാഹാ
ശ്രോദാശക്രോഡമരിയ വാശനരാഞ്ഞാ ഭാരതീ!
ശ്രോദാതംഖം നിക്ഷാഖാരാം ദ്രുതിജീവരാജാ—
ഡാക്കന്ധപോലും ഭവാനുവാനാംടിടനോ ന്.
നിഖലപും യാ നിജവിപ്രഭുലുംകരംബരം കൊണ്ടാ—
ഞീരുളിയക്കരിയ ജാ പനാക്കടിടനോ എ?
നിജിപ്രഭാകരിലിങ്കരം കാശനകിമ പ്രാഞ്ചിലന്നു—
പ്രാഞ്ചിനുസ്തനരും ശത്രീഭാത്തിള

16

നിരാവി എ സം ശരാം എ നുംബായ്യ രാധനത്രു
ഡാരാളമായ സല്പിലം വിമലം എ ചാരിഞ്ഞതു
പാരാക്കയിഞ്ഞ രാഗിഠിക്രതമാക്കവാനും
പേരാന്ന നിന്നനു രജീകരം രേതുവണ്ണും.

17

ചൊല്ലാന്നിടന വേദാഗമവേളംഡാന്തി—
ക്ഷീണംമാട പതശാവലി വാഴിടനേബാൽ

18

കല്പ്രതപമിന്ത്യാനായമാറണ്ണയും വിഭേദം നിന്മ.

കല്പ്രാണകാന്തിരേകന്ത്വമന്ത്ര രമ്പഃ!

19

ചട്ടുജ്ഞ പൊന്നാവിൽ വിലപ്പുണ്ണായ കാന്തി തോലി.

പ്രേക്ഷിക്കുന്ന നശ്ചൂളി വിള്ളിനിന നിര ബിംബം

മട്ടുജ്ഞിന്തയുടിച്ചി ആമഹാഴിമാരയും വേർ.

പെട്ടുജില്ലിന്തമ പുക്ക തീടുത്തമന്നാർ

20

കംലാത്തു നഘ മുഖലപ്പെന്മാട വിള്ളും

ചേരേബാതതരഘ്രിനികരണ്ണപം ഭവാൻ ക്രമതാൽ

മേഖലത്തിട്ടംപൊഴിതു തുംബം ലഘുമല്ലം

മാലാത്തു മാരുതരാ കരാനാദ്ദാക്കാ.

21

പിന്നനക്രമേണ തവ ചുട്ട വിഭേദം! കരണ്ണതു

മുഖനക്കണക്ക മുഖവായ്വജമന്തിരിക്കൽ;

അരന്നേരമേറക്കുപശാന്തമർച്ചായായി.

ചുനോജ സ്ഥിംഗാമാധി തെ മരയും മഹാത്മ റ!

22

ഇന്നവാന്നുമാണ ഭവനേ മാംജഷ്ഠ ജൂൺ.

ഭാവംദാക്കിവായ ഏശാവവശ്യവരാന്തേപം

താവു ജരാ മുതിയുമത്തുവത്തന നിത്യം

വീ വാളുന്നിൽ റാന്ന ചാവുന്ന വിഭവകിക്കായും.

23

കാണു ചാ ചാരനാര ശോജു ഗണങ്ങിം വിശ്വാസിൽ

വാജാസ്ത്ര സ ചുട്ടു; വിശ്വാ! ഭവാനിശ്വാസം

ദേഹം റാഡ പ്രതിഭവതുശ്ശ ഹരാഡ്രിജാല.

മാനന ശ്രൂര പരമവയ്ക്കുമാഹോ! നിവാസ്ത്വിൽ

24

നി നാ കാരിവാനത്താര മഹര തപസ്വാന്വാനമം-

ത ! താരകാലുവമാർജ്ജലുഹാജ്ജ നില്പു

പ്രു പ്രകാരനാപിത്തര ഏജാടു സദാ റാഡ.

രം ചു നാ വാഴിവേരാലു വാനാദിട്ടണ്ണൻ.

25

കം ചാ അച്ചിച്ച വിഗ്രഹിലു കലൻ വാനിൽ.

മെഡാം! ഭവത ചുതി വിരന്താമായ മഴിച്ച

ചാലേ സുക്കമ്മരതനാലനിശം വസിപ്പാൻ
മാലേരുഖൈലണ്ണയാതെ തൃശ്നീഡേനം.

26

—
അം കു സ്ത്രീ എ

പീഡിശിത്ത വെടിനത്ര മാളനിക്കച്ചും.

പാംബാദവിനാസവം

ചെയ്യും മോദമൊടാ സപദിച്ചിടവതെ-

ന്താണന്ന ചിന്തിച്ചു താൻ

കൈയ്യാലൻപാനനാടാ അഭിപ്രാജമെട്.

ത്താസ്യാദവിനാത്തിർ ഏ.

ചൂജാ! താസമു സപദിച്ചുണ്ടാൻ ശിരു-

അംഗീരാവക്കെതാഴാം.

27

താണേ ശ്രദ്ധചാലേ മേ

സാലം സാരയമാനാല!

എന്നമായ! രസാലംസാ!

മേലേ ചാരത്രണ രാ! (സപ)

(അരംലോരപ്രതിലോമം)

പുളിപ്പേടുശാക്കി രാധയുടെയു—

ചുഡായ്വക്കാണട വെത്തവക്കാക്കത—

സാള്ളിൽ ചുവര്ക്കും ത സ്ത്രീമാന്ത്ര തിരയു—

നീനാന്നാനു തോനാവിയം

കൊള്ളിച്ചാഡതിനു നല്ലരാഹുചാ ഒഞ്ചാ

മരം തലോടിട്ടു—

ക്ഷുണ്ണുചുഡാചകിശാരകാർ കഗിച്ചബാടേ

കാമം കടാക്കിക്കണം.

28

‘ഉണ്ണി! ചൊല്ലുക്കണ്ണരു വെണ്ണായിമ നീ
മോശ്ചിച്ച തിനിച്ചപ്പാശ?—

നാശ്വരാജേക്ഷണമാം യദശാദ്ധയിക്കും

കോപിച്ച പ്രോതിക്കവേ

തിന്നും രാധികതാർക്ക് മാം, ഇരുളനം

കണ്ടിടവേ താൻ, ഗ്രഹി.

ശ്രീജാനിതുചത്രത്വവന്നാരുളുമ്.

കണ്ണൻ കുന്നാരത്തിടണം.

30

‘അരമേ! ഏപ്പക്കൊള്ള ഭരണ്ണവാനിവിഷനി-

ക്കാവില്ല പ്രോവില്ല എന്നാൻ;

‘ചെമേ ചൊഡ്സിടക്കു തു? ’ ‘ഗോപികൾ മഹാ

വദ്ദോജയ യേദഃക്രൂര

എന്നു തെക്കിയടച്ചുടിടനീ’ തി പില.

ക്കാട്ടം കമ്പിക്കന്ന വാ-

യിന്നേയ ഗോപികൾ ഒരു പൊതുവിശയാരിളു

ചെപ്പത്തുക്കുറ്റിടം.

31

‘അരുളു കുശവ! ഗോദ രാശമരിനാൽ

കുണ്ണി തു കാണുവതും.

യല്ലെൻപ്പുടിയ വാനു എന്നാർ, പതിതെങ്ങ.

ബൈക്കുക്കാഡക്കുംപ്പു ഭവാന?

ഇല്ലോത്ത ലാലുവലിപ്പുതറംതു-

പാതയുക്കര നീരെന്നനിയേ

നല്ലോരാഗ്രും’ എന്നു ഗോപിയാരുളം

ഗോ പ്രാം റാണാക്കന്നതാഴും.

32

കിംസാരഗാനദ്രുലം മഹാത്മാതി വിച്ചാ.

മിച്ചുാണ്ടിട്ട സുമഞ്ചു,

മിംസാ നീരുമാക്കു വംശനാശവും

നാന്ത്രജിക്കാതെ ഭക്ത്രു,

കംസാരാതാരമാന്ന എള്ളു പരമ ചുമാൻ.

താന്ത്രപ്രഥ തും ഭജക്കാൻ

സംസാരകാരഘേര രംബേയി ‘കരജാനവാൻ

തക്കതൊം രക്ഷമില്ലു?’

33

କେ ଶ ର ଏ ଷ୍ଟ କ ୦ (ସପ)

ଗୁଜରାଯୁଜିଯୁଗନକ୍ଷ! ଏହି
ବିଷଶବ୍ଦାମ! ଶବ୍ଦା ପତିଷ୍ଠାନଳା
ହୃଦୟମାଟରୁମା ରୁଦ୍ଧମୟୁମାନୀ-
ଯିହଙ୍ଗ ମୋପଣମୋତିତ! କାଣନୀ.

34

ଅବନମା ବନମାଲି ନଟତ୍ତୁମ-
ନୀହ ଦ୍ଵାଷଦ୍ଵାର! ନିନ୍ଦ୍ର ତାଙ୍କ
ଛିବନପାପକ! ପାତ୍ରପାତନରେ-
କୁଣମିତାଣମିତାଓରାଶ ମେ.
ଦୁରିତମୀରିତମୀର! ପ୍ରାଦତ୍ତ କା
ମହିତ! ମେ ମିତରମକଣାମେ ସବ୍ଦ
ବିମଲକୋମଲକୋଲତନୋ! ଭେତ-
ପତମିତା ପମିତାହିତ! ଏକରତାଫାଂ.

35

ଜଗତି ମେ ଶତି ମେଇ! ସମୟଙ୍କଂ
ତପ, ଲାଘେ ବଲାଶେଲାଖିପରା ଦୁର୍ଦ୍ଵାର;
ବିହିତରେ ପିରାମ ତିଲ୍ପତାକ ରାତ୍ର-
ତୁଳାଶିତାଣାହି ରାତ୍ରର ସାଥାମ!

36

ଜୁ କାହାକୁହାକୁହାକ! ରାଣୁଷାନିକ
ନୀରାଗିତା ପକାରାନାନା ଏ!
ମରନାକୁରଣନାକୁରାନ ତନିତ କି-
ନାପାରା ପରମ ରାଜନା ଏ.

37

ଆପ ଏହି ଅବାକେନିରାସିର୍ବ୍ୟ
ନାହିଁ ଉକ୍ତ ତମ ଏ! ସହା
ଅରହାତାପାତାପାତ! ତୁଳା ଲୁହ ଏ।
ଯକ୍ଷି ରା! ଏହି ଜୀତରେତାପାପାଶ!
ଅରହା! ରାମଲାତାତିର ପାଦ ରାତ୍ର
ସବ ସ୍ବାନରସାର୍ଦ୍ରପାତାପ ରେ ଫିର
ଲୁହର ମା ମହିମାନା! ଏହି ରାମା-

38

39

സമാധാനം ഉമാകെ ഏയാഴിക്കു മേ.
ജീവ രമാഹരം മാക്കിയ മേനിതൻ-
നമനമേ മനമേ! തവ വൈദിക;
നരക,കാരക,കാപമടങ്ങുവനാ
ത്രജ നിക്ഷാജ നിജാഗരണനാന്പിതം.

40

ര റ ഗ ദ ഭ റ റ ഷ റ റ ക റ (സ്പ)

ദേവീസൃതി

കോപേ'നാട്' മഹിഷുക്കാണ്ഡസുരര
ധപംസില്ല 'കല്യാശി!' നീ
താവം തീക്ക 'വരാളി' കംരാളഭരേ!
'സാരംഗ' ലോലേക്ഷണേ!
ആവപനാശിനി! 'ശക്രാഭരണ' മാ-
രീഞ്ചാ ശ്രൂഢി! 'ഒരേവി!'
'അനീ'പാദസൃതിയിൽക്കു മേ 'ഖവരസം'
ചേരന്തിട്ടവാനായ്ക്കത്താശം.

12

ചോട്ടിപ്പരിശൂരം നനാരിവി'യലാ-
ഡി'തതപാം സത്ത്രുചാ-
യാട്ടിഗ്രജ്ഞുള്ളഭാരുധാ'ര ലാറാ.'
സാധുജ്ഞാ സന്തതം
'പാട്ടി'പ്രൂഢ ചാണകംപി വിലസു-
സാണബംഗ്രൂര സഥമം-
'തതട്ടി'ം ദ താ' ന ന എന്നുശമിഡു-
ട്ടിംക്കേരവിലോക്കുനു എരാം.
ആനാനാരു ന'ചുരുറാസ' നിജാനാ-
ഡി'സുവസാരം ദിവാർ
ധ്യാനം ചാള്ളിട'വേ കട'ക്കണവിക്കരം
രൂക്ഷിത്തക്കീജാശശം

13

ମାନଂ ପୁଣ୍ୟ ଗାହରିଛୁ ମହିତେ!
ନିଷେଳା ଉଚ୍ଚାରଣାଙ୍କାର.
ଗମାନଂ ଚେତ୍ତାଲାମି' ଜେତିକିଲା' ତୁ ଏ
ଅଭ୍ରାଣୀ! ଭ୍ରାଵଦିଃ ।

୧୫

ବାନ୍ଦାରୁ କ'ମାଣ' କାନ୍ତି ପୁରା
କାକାକଣାଙ୍କ ଚିତ୍ତକାଳ୍ୟଂ
ନିରପାଦ କଟିଲାସୁର୍ରଦମନ' ଲା-
ତିନାଥ ନିରାଜ୍ଞାନାତେ;
ସୁଂଭାବ ପୁ' ଦୁରବାର' ଗାନ୍ଧିକା! ତବ
ସାରତଂ ବଲକାରିଲ-
ଗୁଣଭାଗାନ୍ତାନ୍ତିଯେ! 'ଗୁରୁଟ୍ବ' ତରଠିତ
କାନ୍ଦିଲ୍ଲୁସାରୋତତରଂ ।

୧୫

କେନ୍ତାର ବିନ୍ଦମରାତ୍ରି ବେଦମଂଦୀ! ସମ' ସା.
ବେରି' କ୍ଷେ ପାରିକଷମ-
ନାନ୍ଦାରାତର କାନ୍ତି ବହୁତିର୍ଥିତ.
ଆ' କା ପି' କାନ୍ଦିଲ୍ଲୁଗୀଯୁ;
ରୋକଂ ପିକାରିଙ୍କ ମର୍ଦ' ଲାଲପରି'-
ନାମଲୁଭୁତିଶରୀର୍ଯ୍ୟଂ
ହାତଂ ତୀର୍ପୁତ୍ର ନୀ ଭୟାନୀ! କାନ୍ଦିଲ୍ଲୁ-
ତ୍ରିଲୋକ' କମାରୀ' ଲ୍ଲୁଗିନାର.

୧୬

ତୁ' ଏମେ ତରି' ହିକଳ ପାସମିହ ଏ
ନାନ୍ଦାନା' ତେବି' ତ୍ରୀତିର୍ଥିତବାନ?
ପାରମାତମାନାତ! ପନ୍ଦାଲୁଲୁଚୁମ-
ନା' କା ନା' ନା' ନା' ନା' ନା' ନା'
ଶୋଭା' ନାଶବରାହୁ' ଶ୍ରାବିତିତ!
.ରୀତିରୀତିରଂ ମାମକଂ
ନୀ ଶାହାନ୍ତରିସଂ କଲାନ୍ତିବନ୍ଧିତ-
'ଭ୍ରାଵ' ପୁଣ୍ୟତମିକେ!

୧୭

ஷ வ ப ஸ க ட (ஸப)

வலயமாகி துபோ மதனையெடுக்கா.
கிலைமால் மதவும் மர! சேவமே!
அலைமால் விலையும் ஸிரிஜாதாயா.
நவல் யமாந்தக! பாலை மாம் ஸங்க.

48

ஞிதமாகை ஈசிப்புதிக்கு நிற.
உரிதமாமழுதாசியித் தண்டவா;
தபரிதமாயதிகாங்கயகம் குவா.
ஞிதமாய்வளை தவ மாந்தங்.

49

கமலமாவினியார்மளையுழுகா
ஶமலமாகையகாநுவராநாகரா!
அமலமாஞ்சுமாம் அப்புள்ளிடு
தபமலமாந்தகம் தீநீட்டுதைவநா.

50

அடியல்புதிதாநூதிகேஞ்சியும்
கடியலபருப்புதீஞ்சமங்கலியும்
மடியிலாபெட்டிதீஞ்சாய சுங்கியும்
ஏடியிலாபீஜிராங்க சாங்கா-இ யு,

51

விரவிலாந்த வொாம ஸாவத்தாதா-
வரவிலாமணமார நா ஸாங்கா;
வரவிலாஸாரிந்த நா ஸாங்காதா-
யா! விலாஸாரு ந எஃப் விழ்ளா! (ஏழாம்)

52

அஸிதமாய மூத்திப்புஜபலத்-
ஸூதமாட தித்தமாஸாபும் புஷ்டு!
எஸிதமாய நிலாவிழுமேராநு-
பூஸிதமாக்ளைமாநாத மாந்தங்.
யவைதாலை! நீ ஞிதனைப்பதா-
கிர வதாந்திகாய் வதிகாதமகி;

53

അവരാജിവിംബിത! നിന്റെയീ
വരവരാതിക്കളുടുടർന്നിരുന്നു.

54

അവനമാം തൊഴിലാണ് ദയാനാപിതാം
ക്രിവനമാകെ, വഹിച്ചുകളിം വിഭേം!
കവനമാകിന കമ്മതിൽ വോ-
നിവനമാന്തമൊഴിഞ്ഞു തുണ്ണുനും.

55

മരണമായ വിച്ചത്തിലിലെഴു സ-
ഞ്ഞാണമാണിയ ചെരുതു സവ്യം;
വരണമായളിവിന്തു സുഖം, ഭവ-
ചുരണമാക്കനമായതിനാഗ്രഹം.

56

മദനമാരക! നീ വഴിപാചല മർ-
ക്കദനമാരു ഹരിച്ചുകളിടനും;
വദനമാരെഴുമഞ്ചകനൊരുത്തു എന്നി
സദനമാക മനസ്സിന മേ സദാ.

57

അരതിക്കരുകം പ്രാസത്തിനർ-
ഗതിച്ചിലാഴ്വനമായ സുഹൃത്തിനാഭരം
മതായിൽ വള്ള ത്വാനില
സൃഷ്ടിച്ചിവണ്ണി വാമച്ചു ഏതാ സംശയം.

58

‘വാത്താ ശ്രീ’ എന്ന ദേവതാജുപ്പാറി സൃഷ്ടിച്ച്
പ്രാണി അംഗ സന്തരി പുണ്ണം.

വാത്താ താ അംഗാ ചപ്പരസ്സുട നാരകി
സപ്രത്യ താനുഖാനായ തൊ തിരക്കുണ്ടോ!
വാത്താ ! അഖിശുശ്രൂർ! നാം ഒരു പാടുമഹാമന്ത്രിൽ
‘പാതാ ദുരി തുപാക്കിവിന്നു പാമന്തു വണ്ണേ?’

59

അനുപാപകരണം

തെളിവാൽ മനിഖാലാത്തകാണിക്കും സിന്ധുവകില്ലോ
അതിൽ മട്ടോള്ളുമാരുള്ളേ വൈജ്ഞമന്ന നിന്നെങ്ങാലും.

60

രതാസഹൃദയമന്നാലുമല്ലെങ്കില്ലെല്ലും മറ്റും;
ചില മന്ത്രകളുംജോരു ശാഖയും മറവിഫലപ്പാർ.

61

താഴെയാക്കുന്ന രതം നീ തുനം ചുട്ടുനു മൊലിയിൽ;
സിന്ദോ! നിന്നുക്കരാൻ ഒരാൺ; രതം രതം, തുനം തുനം. 62
കാരംനിനാൽ തിരം ചൊഞ്ചുനു, ദീ ദീഞ്ചുനു ഫോമമായും;
വിന്തത്രിരേ നിനു പാരാഛുനു കൂടു തേടുനു വാചിയേ!

63

ഉഴഴിക്കുന്നു ദാരമാമാപിക്കുമെന്നും

മുഴഞ്ചിട്ടെന്നും തു മുംബാട്ടു

ഒരത്തെനും ദാരമാമാപിച്ചുടുത്തു തന്നു

സമ്പ്രദേശത്തിനു മുഴഞ്ചുനു?

64

വാരാഡി രതാംാരാഥനു ദീനാദി.

ഭൂമാരത സേവിച്ചു യാഗിച്ചും എന്നും;

കുറത്തു ചോട്ടു യന്നത്തു എന്നും;

മന്മാരംബു മുരിച്ചു കാഞ്ഞുമുട്ടു!

65

മുന്നാ മഹാഗ്രാഹിക്കും ശ്രമാഖണ്ഡന കൂട്ടി, പിന്നു-

ചുനാം ധാരാഡി രമധാനാട്ടത്തു സംശ്വം;

എന്നാലും വൃക്ഷങ്ങൾന്നുണ്ടുനു ഏതെല്ലം

തന്നുതു തുന്നുതിനാ സിന്ധുവിരാശാഖകം,

66

പ്രോഡുനു വാരത്തുരകളും ഒരംബുസ്സുമിലും

ചോറിക്കൽ നന്നാംകാഞ്ഞുമുള്ള തുടിനു;

എന്നാലുമമഹാകാരം താനു മഹിശർ ചുട്ടു

ചൊന്നിന്തകിട്ടാടതടമാനം വിജ്ഞാടനു.

67

മണ്ണുനു കിടക്കളിൽ, നല്ലും സൗഖ്യം ഏക-

ക്കാണ്ടിനു നീ പവനി! മനമനാശതിട്ടനു;

വേണ്ടന്നവക്കു തിരിച്ചു കൊട്ടപ്പുതിനു
വേണ്ടന്ന ഏലി തവ കേവലമില്ലെല്ലാ!

66

അങ്ങോ സവേ ചണ്ണസമീര! കഷ്ണം,
ചെങ്ങുവതോ ചെങ്ങുതു നീക്കിപ്പാനീം?
വഴംവലിൻവാഴിലമോ! പതിപ്പാൻ
ബാവിച്ചു നീത്തുള്ളി തട്ടുവല്ലോ!

69

നിന്നൊക്കോണ്ടു ഇന്നദിനുംകൈയിവിട..

ഞീവിച്ചിട്ടന്നെപ്പാഴും;
നിന്നൊക്കൈവെടിയുന്ന നേരമവില..
നാകം മരിക്കുന്നടോ!
എന്നുഛ്വേ പവക്കാൻ! നീ ശിവവദു..
പ്ല്ലുബന്ന്,ക്കില്ലും, സപീകരി..
ഈന്നൊന്നുള്ളതു നല്ലതാണ് മന്നവും
കുറ്റ്റന്നവും മന്ത! റീ.

70

വെള്ളത്തിലുണ്ടു ഇനന്നം, വന്നമാലിത്തൻകൈ..
ഈജീജീജീതു വാസമാർത്തി വെണ്ണ വച്ചപ്പുഡിലേവം
ചൊല്ലുന്ന സംഗ്രഹിന്നെന്നിയ ശംഖമേ! നി..
നാളിം മഹാക്കിലമന്നതു കഷ്ണമരു.

71

പുന്തിക്കല്ലിശൈട്ടിയാന്തിയംയ സൗഖ്യം.
മെള്ളുന്നവെന്നവിലുലോക,അമോഞ്ചിട്ടനു;
ചൊത്തിമിച്ചിക്കൊഴുമാക്കരുത പ്രണാ ചുടാക
വെന്തിട്ടമക്കാടിയ മുദ്രാശാരിന്നതു?

72

തരത്തിൽ വാഷ്പിപ്പോക വാഷ്പികാംജോ..
ധരത്തിൽ മാലിന്നുമനിന്നുമണ്ണു;
ശരത്തിൽ മിനം മുകിലിശ്ശും വെണ്ണ
വരത്തിട്ടണ്ണാകപയോഗമെന്തേ?
നീലാടു! നീത്തുള്ളിക്കൂടാക വലിപ്പും
ചുലേ നീന്മക്കൈയു സിന്ധുവിന്നു

78

മേലേറി നീ നിന്മലുന്നതോത്താൽ
മാവിന്നുമേരുന്ന വിനക്ക യോഗ്യം.

74

കിണ്ണും കൂട്ടവും പിന്നുകുടലും വേണ്ടതുണ്ടോ!
എന്നാലും മകിൽ താന്ത്രു വേഴാമ്പാശനാരാത്രും.

75

എന്തിനിന്നുണ്ടെന്ന ഭംഗമേ! സ്വത! മജ്-

സ്റ്റില്ലുതലും ബാലയായ്
ചന്തം ചെന്നാങ്ക മല്ലികാകലിക്കയ
ക്ഷേണ്ടപുട്ടത്തുന്ന നീ?
സംഭാഷണ തവ മന്ദാദാരി വഹി.

ചീടാൻ കരത്തുള്ള നൽ
ചുന്നതാർവളികൾ വേരായുള്ളതുകളിൽ
സ്പാന്തം രമിപ്പിക്കുന്നോ!

76

ഹംസം വെള്ളത്താൻ, എകവും വെള്ളത്താൻ;
വിശേഷമെന്തായവർത്തമു കൂട്ടു?
ക്കീരെത്തയും നീരിനനയും തിരിക്കം
നേരത്തു കാണാമവർത്തൻവിശേഷം.

77

പട്ടിയോ പൂപ്പയോ കേരിക്കാട്ടാരത്തിൽ നടക്കിലും
വെളിക്കു നിഃ്മാനിഡ്യു പിലാഡ്യു കരവേല്ലുമോ?

78

അരളിവര! കൈയ്യക, സാന്തുചവി.
മുളാകിലുമാളു കേതകീക്കുമം;
പൊളിയല്ലിമ ചു ലഭിച്ചാ,
വിള്ളുകയേയുള്ള നിന്മവം ചൊടിഞ്ഞാൽ.

79

മഹിചന്ദനമലർത്തന്നിലെ
മകരദശം ഓകൻ തുള്ളിക്കൊടെ
മരവുന്നോരളി മാലവർ
തിരുന്നതു നിന്മംകമനു നിവാസം.

80

ഉള്ളത്തിൽ വേണ്ടുകൾ മധുലുത! കേതകിത്താ-
ങളിൽ ധരിപ്പോക സും ലഭിയ്യുള്ളം;

- മുള്ളുള്ളതിന്റെലകൾ നിന്മതെ മേനിയിനേൽ
കൊള്ളാതെ പോവതിമ തെ വലുതായ ഭാഗ്യം 81
- പല പക്ഷികൾ തേനാവിന്തലമേൽ വിലസിടിലും
അതിന്താർമ്മധൂമാധൂങ്ഗമറിവോൻ കയിൽ മാത്രമേ. 82
- കയിൽ തൊൻ, കുകന്തേരു നീ, നിറവും സദ്ദം ഭാഗം;
കേവലും സ്പരശിപ്പാണാരിവോരസ്സേന്തം. 83
- എന്നാളുമനമാനാദമേകം നിന്മമാന്തിച്ചം
അന്നാർവ്വവരജ്ഞമിണ്ഡാതെ മരവീച്ചന കേരകിലും. 84
- എകൻ നീയിലും പിച്ചിനേ
കാകളിയരജ്ഞാതെ വാഴു, കോകിലമേ!
കുകന്താർ പരജാതിജ്ഞ—
നാശവന്നണണ്ണും കുറഞ്ചിച്ചു. 85
- രേം ചീവീടിന്തനിന്മമൊരിടം കുകുരവൻ—
ഒഡുരും ഓക്കുള്ളീകൂളുമാളുമെന്തും കുപിരും
രേം എടു കുപ്പു! കുറാരക്കുരുമുകുരു ലാധനു; നാശ—
സു ഒന്നാളും മരക്കശംലിവിടു ചിണ്ണനാതെവിടു? 86
- ചാതകം!—യിൽ പുന്ന—
പ്രതാശ, മുകിലുന്ന ചാള്ളും പോവക്കുപ്പും;
പുംബാദാർ ചുലക്കാരിനും—
കുറാരു നിന്തക്കുന്നിൽ നീനു തന്നൊന്തുടു! 87
- അപാദ്ധിന വരട്ടു സാഹര.
മാഡാല മ്രുവമാണിസവും നാഞ്ഞുട്ടു;
ഉദാഖലപല്ലുപ്പുരു മുത്തിവൈ—
യകലതാക്കിച്ചുപ്പു വേഴംനുവൻ 88
- ഇംടേരും കമലം ഭംഗിയിൽ വിളു.
നീചന നൽക്കുപ്പാജ്ഞിയിൽ
കുടം വാരി മണ്ണാഞ്ഞെമക്കുലുമരോ!
മുഖ്യാരു താഴീച്ചകിൽ

കേടാണന്നഭിമാനമോട്ടിര, തണ.

പ്ലിക്കൻിതക്കാർ പൊഴി-

ചീട്ടേണ്ണ പഴശക്കണ്ണവേദിയശി-

ചുവോതകം ചാതകം.

92

മയിലാൺ എം. നിന്നട.

ബഹാലി മാത്രം കൊണ്ട് തുള്ളായീടിം

മുകിലേ! നിന്നൊട്ട ജീവന്.

മിരന്നിട്ടാറില്ല ചാതകം പോലെ.

93

കുകോല്പുകക്കപോതകോകിലപകലം

കൊണ്ടെങ്ങ്റുവാ?—നേകനാം

കോകിന്ത്യാർ മലയാചലത്തിലിവിട.

എത്തെല്ലാനു ശ്രദ്ധിക്കാൽ

ആക്കച്ചേറ്റൻ പിണ്ണഞ്ഞ ചൂരിയ മണി.

ക്രൂട്ടംസ്പം വേർപ്പെട്ടപോയ്

ബോക്കാഡപാക്കിഗ്രാമം എത്ത! ശോ.

രാന്നദിനം ചുറ്റു.

94

വാഴാംകാഞ്ചവാവണജ്ഞരജ്ഞിലനിംം,

ലാളിച്ചീടിം ക്രൂരാം,

ചുഴിം മാകനാ മാതളപ്പുച്ചവും

ഒട്ടുക്കുമാം ഏതായവും,

അരുളിപ്പുണ്ണക്കണവബ സ്രീ നാക്കരജ്ഞാ—

മാനനമോട,

കുല്ലു നിജമായ ജനതരയവിൽ

ഓപാക്കന്തിനായ് ഗ്രൂക്കം.

95

മിന്നാമിന്നങ്ങേ! വലിഞ്ഞാരിക്കിൽ

മിന്നനു നീജൈന്നതു സത്യമഭ്രേ;

എന്നാൽ സഹസ്രാംഗ്രൂച്ചുമിച്ച ചാരം

വിജ്ഞേണ്ടിം വാസരമാന്നിതോക്ക്.

96

പ്രദോതനാൻ പോയ്, മകിലിഞ്ഞരയുള്ളിൽ
താരംദങ്കോട്ടുണ്ടായിരു മാനത്രു;
വദ്വോതക്കുമാ! സന്റുതി തുറിയട്ടിൽ
നാ താർ പ്രകാശക്കു നല്ലവണ്ണം.

94

ശതക്കേ പുജ്യനോ ശക്തിഹീനനോ കുശനോ ഹരി;
എക്കിലും ഘുമനാമനം ഉക്കശേകമവൻ ദ്രവം.

95

അരികിൽ വസിച്ചിട്ടെന്നായ
ഹരിണത്തൊത്തല്ലുമാറുഹിക്കാതെ
കുലജാനാത്തലവാർത്താ.
തലഭിലയയ്ക്കുന്ന ലോചനം സിംഹം.

96

കുറന്തി ത്രിച്ചം രോഷം-
കുലത്തൊട്ടു മുന്നിൽ വന്ന നിന്നാധികാ
ക്രൂകി വിളിച്ചിടക്കലും
കേ.സരി മിണ്ടാതെ കേവലം വാഴം.

97

ജുവനോക്ക് ശിള്ളുവെന്ന പുല്ലവേങ്ങ-
പ്രവരഗിക്കന്നാധികം ധന്യച്ചിട്ടും;
പ്രാഥമവരലിരസ്സിനെതക്കുക്കണ്ണം
ഹരിതനുഖ്യന്നതിൽ മാനവാന്നയുണ്ടോ?

98

ഹരിയുടെ ഹ്രഥകിൽ ഗമിച്ചുവെന്നാൽ
പ്രിദിരോദ്ധേവമാക്കതിക്ക്കുണ്ടം കാട്ടം;
കുറന്തിനിലയേ പരുക്കിടാവിൻ-
വുരുളി തോർക്കാഡിന്നന്നംപോൾ വാലുമണ്ഡാം.

99

വേടക്കു വന്നവരെ നോക്കിയുടൻ സലീലം
കോട്ടം വരാതെയലാസാക്കണ്ണൻമി സിംഹം;
വാട്ടം വെടിഞ്ഞ നിജവല്ലഭവിക്രമത്തിൻ-
ആരുംതാമോത്തവരെ നോക്കിയുമില്ല സിംഹി.

100

റാമാന്തണ്ണലിലോജ്ജുക്കിയതിയാ-
യിടന്ന ഗവ്വാത്താട.

ദ്രോമായുക്കളുന്നകർത്തിക്കിൽ വിളി-
ചീട്ടനേവന്നാകില്ലും
കംഭിനു രൂ കടവും ചുഴക്കി നിജത്വകൾ-
കുറ്റിങ്ങളാട്ടാതലും
സുംഖിച്ചുനൈര കേട്ടിടന മരിതൻ-
നിസ്പാനമന്നുാദശം.

101

കാട്ടാനത്തലവബന്ധര ദഹ്നമരനാം
ഈ സ്ത്രീ അക്കിളിക്കിൽ തരുന്നാലും
കാട്ടാനായി മതിന്റെ ഒപ്പുകയവാ
പോരിന്നാക്കീടേവ
നാട്ടാരിൽ ചിലർ ‘തുല്യരാണിവർ നാലും
കൊണ്ടുണ്ട്’നു ചുന്നാരി, എം
കേട്ടാരിൽ ചിലർ സംശയിച്ചു, മരിതാൻ
തോറിച്ചെമ്പന്നുട്ട പേര്.

102

മൃഗത്തെ മടിമേലോടി മൃഗലാഞ്ചരനായേ ശശി;
മൃഗാളിശശസ്യംമരിച്ചു മൃഗാധിപതായായും മരി.

103

മാകന്തിലിങ്ങേ മണ്ണുംരസം
ആക്കന്നത്തുകളിലും വില്ലാസരൂകവും
ശ്രീക്കന്ന ശ്രേഷ്ഠരാജാഡി,
ബലംകും നാനു വഹിച്ചിട്ടും പഞ്ചാഗ്നി
രാകനു ശല്പം ചെവാം.
ങ്ങെങ്ങോടു വരോധുക്കങ്ങൾ വിഹസി.
ചൂംലെന്തു മാലേന്തുവാൻ?

104

നിരം ശ്രൂമം തെന്നാവതിൽ വസതിയും
തുല്യമിവയാൽ
വെറും മൃഡാത്മാവേ! കരം! കുഡിൽനാ.
ട്രും തുടരെലാലുാ;

നടും തേനുടും താർമ്മണമാട് വസ-

ന്തം യുവമദം

പെറുംഗോരം ‘ക്രൂംക്രൂം’ കരയുകിലതെ-

ന്തായ്യ വരക്കുമെടോ!

105.

മെഴനാ തള്ളിക കയിലേ! പഞ്ചമ-

ഗാനം ചെച്ചുജ്ഞാനാഭ്യന്നായ് തേ

ഇന്താനം ചെങ്ങവതാർക്കിര കാക്കകൾ

മാനം വിട്ട നിറവണ്ണതായ മാവിര?

106

—

അപ്പ സ്രൂതിസ്ഥാ

(എന്നിസം ശ്രദ്ധിയിൽനാണ്)

വിഞ്ഞ സപ്രദ്യുമനനത്ത കാന്ത രവട മെയ്യ്
ഗ്രേഹത്തിലെത്തിക്കവേ

മോഹിച്ചീടക്കയോ കരണ്ണതിടക്കയോ
ചെഡ്യില്ല ശാതോപരി;

രോദിച്ചീടനമസ്തുഷ്ഠിലവഴി.

ദ്രിബാതിരേകത്തിനായ

പ്രാവിക്കം മുതിശൈന എ ചാന്നിതു തദം
തദ്ദാസിമാദോഡാം.

107

അരനോരാതവരദ്യുമാനിലിയഘം

കാമുതപദ്യം ശ്രൂഖമായ്

ചേൻം ലൈം മഹാമനസ്തയുമ-

നീവ്യാജമാം സ്നേഹദ്യം

രണനാന്നായ് മുച്ചുവാം സപരത്തിലുരചച.

ഫേററം പുക്ക ത്രീടിനാ—

രണനാല്പം മധുവാണി മെഴനമാട് താൻ

നിശ്ചേഖജ്ഞായ് മേവിനാൽ,

108

മെല്ലു പാസിരക്കാരതിഡപ്പൂഴതെഴു-
നേരിട്ടന്നോതെ പോയ് .
ചൊല്ലേറും ഭടനായകൻറുടചിന്ത-
ചാരത്തന്നേതരജ്ഞസാ,
അല്ലെപ്പുടവർ കേഴുവാൻ മുഖപടം
കൈ കൊണ്ടു മാറ്റിനിനാൽ;
മല്ലാക്കിക്കൊരിളുക്കമാരാതില്ലെ.
ശാഖാലിപ്പ എല്ലുക്കിലും.

109

തൊന്ത്രാരാണ്ടു തിക്കണ്ണതാരായ ശിത്രവാ-
യാട്ടന തൽപുത്രനെ -
തിന്ത്രം ഒക്കയിലെട്ടത്രു സാധ്യിയവർത്ത-
നാക്കതാരു വെച്ചും തന്നു;
കണ്ണീർ വന്നു പോൻ ചൊരിന്തവള്ളടാർ
ചൊന്നാൽ കനി—‘ഞൊമലും-
മണ്ണു! മഹതി! നിനക്കു വേണ്ടിയിരുമെ തൊന്ത്
ജീവിച്ചു അനാട്ടവേ സ്’

110

അപദൈന്യിതിയനാൽ കൊച്ചുതന്നുരാൻ
സി. എ. തിരമന്ത്രിലെ
സപ്രഭാംഗമണം (സപ)

— —

അയ്യോ! കാഷ്ടിവിവി! മഹരാക്കാഞ്ചമിങ്കേട്ടവതനെ-
ന്തയ്യോ! ശാമഹാ! ഭരാതമിത്രേഹാ! സപ്രസ്തുമോമായതാനോ?
അയ്യോ! ചെല്ലുന്നതിനിളക്കാട്ടന്നിപ്പുനാവിഞ്ഞുവോ-
അയ്യോ! കത്തു ഗ്രാതു മഹാസി മേ മഹതി! തൊരുന്നതു ചെല്ലു? ()

കൈയ്യോ കാലോ ചൊരുചിള്ളുകന്നിപ്പു, മോഹം കലൻ-
മെമ്മയ്യോ വാരം പ്രമാശുട തള്ളന്നായു നിശ്ചയിപ്പുമായി;
പോയ്യോ കേരാക്കന്നതു സ്വതി! മഹാവണ്ണിത്രക്കില്ലുക്കണ്ണ-
ന്തയ്യോ ചോയ്യുംതു തിവിഞ്ചിവിതാനിപ്പുവം താൻ 112

କୋଣ୍ଠାମ୍ଭୁ ତାଙ୍ଗାଖ୍ୟାତିଲେଖଣାରିଲିକଣିମାରେ
ଏହୁଣେବାରିପାଶମିଷପତନପୁରୁଷେଜ୍ଞୀ! ନିଶ୍ଚାଳୀର
କଲ୍ପିଣେତ୍ରିମଣ ନିଲାମାଂ ରାଘ୍ୟାନଶ୍ରୀପତୀରୁ
ସପ୍ରେସ୍କରତନାଳେ ବାହୀ! ମତିମାନଙ୍କାନ୍ତି କଷ୍ଟ ! 113

ଅନ୍ତିଲାଙ୍ଗାର୍ଥ ରୂପତି, ଯବତ୍ରିପ୍ରେସ୍କର, ନିତତମ୍ଭୁରୀରେ
ଶ୍ରୀ ସାପ୍ତଶ୍ରୀରତନାଳ ପିଲାମାରୀରେବାଲାତମ୍ଭୁରୀରେ
ଶ୍ରୀମତି କଲ୍ପାମୁଖଶତ୍ରୁଷୁଦ୍ଧରୀ! ଓ କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟାନିରେ
ଶ୍ରୀ ରାଜପିଙ୍କଳ ଦ୍ଵାରାମାତା ବାନନ୍ଦାନ୍ତି ରେବାରୀ ! 114

କି ଏହି ବୈଷଣିକରୁଷି ମହିତାର ନମାନିରେବା ପ୍ରମାଣି-
ବେକଣିଷ୍ଠାନାର କାନିରୀର ପୁନାନ୍ତରର ପାରାମାନି,
ଯେବୁଜୁଦ୍ଵାରୀ ପ୍ରଜା କାନ୍ଦିଲାବନୀରୁ ପିଲା କାନ୍ଦି
ଯେବୁଜୁ ଶୁଦ୍ଧାନ୍ତରୁ ଶବ୍ଦମାରୀନୀରୀ ଶବ୍ଦମାରୀନୀରୀ
ଅର ପ୍ରେସ୍କରିଟଙ୍କ ରୂପକଲାନାନିରକ୍ଷାରେ ପାରାମାନ୍ତରୀ ! 115

ମୁରଦେବ ତେବେ ରୀ ବନ୍ଦାର ରୀପ୍ରତିକଳାମାରାଜୁରୀ ଦ୍ଵାରାମାରୀନୀରୀ
ତା ରୀ ଯେବୀଟଙ୍କ ଲାଭ କରିବାକୁହାନ୍ତରୁ ପିଲାମାରୀନୀରୀ
ସାହୃଦୀତ୍ରୀପରିବାରୀ ଯାମାମାରୀନୀରୀ ଯାମାମାରୀନୀରୀ
ଉଦ୍‌ଦ୍ଵାରା ତେବେ ରୀକାନ୍ତାର ପୁରୀମାରୀନୀରୀ ପାରାମାନିରୀରୀ
ବେକଣିଷ୍ଠାନାର ପୁନାନ୍ତରର ରୀ କାନ୍ଦି ପ୍ରଜାନୀରୀ ର ନନ୍ଦକି
ପ୍ରଜାନୀରୀ ବେକଣିଷ୍ଠାନାର ପୁନାନ୍ତରର ପୁନାନ୍ତରର ପୁନାନ୍ତରର
ମୁଦ୍ରାର ପୁନାନ୍ତରର କାନ୍ଦି କାନ୍ଦିନୀରୀ କାନ୍ଦିନୀରୀ 116

କେବଳିଲୁହାର ନନ୍ଦକିରାଜ ସପ୍ରେସ୍କରିପ୍ରତିକଳାନୀରୀ
ପାରାମାନିରୀ ପାରାମାନିରୀ ପାରାମାନିରୀ ପାରାମାନିରୀ
କାନ୍ଦିନୀରୀ କାନ୍ଦିନୀରୀ କାନ୍ଦିନୀରୀ କାନ୍ଦିନୀରୀ
(‘ତକାତରୀ’ନାମରୁକୁ ତରହମାର କାନ୍ଦିନୀରୀ ତରହମାର ବେଳୁହାର
ତକାତରୀମାନ୍ତରୀକରିବାକୁ ସଭା କାନ୍ଦି ପାରାମାନିରୀ କାନ୍ଦିନୀରୀ
ତକାତରୀମାନ୍ତରୀକରିବାକୁ ସଭା କାନ୍ଦି ପାରାମାନିରୀ କାନ୍ଦିନୀରୀ
ତକାତରୀମାନ୍ତରୀକରିବାକୁ ସଭା କାନ୍ଦି ପାରାମାନିରୀ କାନ୍ଦିନୀରୀ
କାନ୍ଦିନୀରୀ କାନ୍ଦିନୀରୀ କାନ୍ଦିନୀରୀ କାନ୍ଦିନୀରୀ 117

സീമാതീരപ്രദേശനിക്കാഞ്ചക്ഷിഖാച്ച-
നീ മാഹാത്മ്യം തടവുമയമത്തുരാന്നമീഡ.

120

‘മേലാൾനിന്തെ രണ്ടുശന ഒൻപത് ദിവസാവം’.

ക്കിലു എന്നു, ദ്രാഗിരഹിതുതാൻ എവരും കണ്ണകുമാർക്ക്
അലോച്ചിപ്പിച്ചുവരാനുവാദിവാസത്താരംഗം തേരുവാൻ
താലോഡിക്കം തന്റെവും ഏതുവും തന്റെവോ എന്തെന്നും?

സപ്രതം ദ്രോം എന്നു! എലാറും ചാരണ്ണാലുവേശരംഗപ്പും?

ചുന്താവിട്ടുജുളിവിശ്വാസ കാപ്പിപ്പും മനംവും എന്നു?

എൻതു സ്ഥാപാക്കലാത്താലും പ്രഭാലാജി എന്നു ജനങ്ങൾക്ക്.

ക്കെന്തുംല്ലോ അമരാവതാന്ന പുരാനി എന്നു

യീഴുന്നുണ്ടു! ചിലപാത്രം എന്ന ചുംബക്കു കുട്ടി വാൻഡ്

കേളുന്നുണ്ടു! ദിവസിംശാ അമരാക്കലാജി സ്ഥാപാക്കാജും

മാഴക്കാഞ്ചും ദിവസക്ക് എം മണിംശാപാക്കാജും

വാഴന്നുണ്ടുടിം സപ്രശംഖയും മാന്ധാന്തിപ്പരാജ്യം.

എന്തിന്നേവം ചുന്താഞ്ചും എന്നുതന്നു കുപ്പകരാജി സ്ഥാപി-

ച്ചിരുംവേദംബരജുയായിക്കാരാത്തു എന്നു തു എന്നു!

സത്യവത്താശത്രാലബിലഭം എബ്രൂ എംബാട്ടു എന്നു.

ശ്രീനിതാലേശ്വരപാതാമാഞ്ചൽ എവച്ചാഞ്ചും മാന്ധാന്തിക്കാനി?

124

മിന്നം കുറവു ദി ചന്ദനയന്നരാജി മരാളാഹാമി.

പ്പോന്നംബുരമയു വിംബശായചാത്രത പ്പേതകും വയസ്സിൽ

ചന്നം പേരം പ്രാജകജീവൻ വാഴിഞ്ഞും എ എംബാട്ടേംകാൻ

തന്നുള്ളതാൽ അയത്താവിധി കാം ചരാഞ്ചും വാഞ്ചാക്കാ.

125

— * —

ക്രൈ വിലാപം

ഒരുന്നുംവണ്ണിതുടെ ‘ക്രമിന്നവിലാപം’ തന്റെനിന്നു
വുംവാസവുംവരിക്കാം.

ആരോധാസമോട്ടോ! മരവുന്ന ഒപ്പേ-
മാരോമലംജീവളിമന്ത്രിവിശ ഗമാച്ചാമം;

ശ്രൂരോട് ചൊൽവതശരലാർമ്മനമേ! കനിഞ്ഞി-
ണ്ണാരോതിട്ടനിതു സമാധി തവാധി തീപ്പും? 126

വന്നിട്ടെമെന്നൈതിരോതിരറ മോദം
ചിന്നിട്ടമാറു ചെറുപ്പും തുകി മനം
ചൊന്നിട്ടമോനവ ചല്ലുക, ദാ നീ, യതെല്ലാ-
മിന്നിവിധം വെടിയുവാനിടഗ്രഹി? കാലേ! 127

നന്നായ വലഞ്ഞു വശമാക്കിനാ വിദ്ധുരയന-
ഡ്പിന്നാഞ്ഞു വിസ്തിയിലായ വിഷയങ്ങളും;
അന്നാരിമാർക്കടി മാത്രമിരാനിടനു-
ണ്ണെന്നാശയത്തിലഭിഞ്ചേവതയൈനവള്ളും. 128

എലാൻ ദുക്തിയനാവാരശ്ശറം ഭവത്യാ
ലോലായതാക്കു! ഒരുയും നാത! ദുക്തിയാണോ?
നീലാശവിന്ദിഉമജ്ഞുംമായ വിളംബും
ലീലാവലോകമകളംതമയനാവഴ്ചും. 129

കുറാൻ നീഹിട്ടുമെന്ന ഭേദം കൂട്ടിൽ
കേരാ റ ചിട്ടിച്ചു മറ പാണി വിവാഹകംലേ;
വോക്കിഞ്ചെന്നാഡിമ നീ തിവഞ്ഞപ്പതിക്കു-
മാരാഡിത്തനാ രക്ഷയനു മനം നിതാന്തം. 130

തണ്ണുരനിരജ്ജുട്ടു ചിന്ത ശമിച്ചുവെന-
ഡ്പിണാഡി നിരുലമരജ്ജു നിഡാരണം
കൊണ്ടാടിട്ടനു പിക്കസമരി ശ്രീതിഭോദ റ-
വണ്ണം എനിക്കുലി! നീയിപ്പ ഫോറുലും. 131

നാമ്പാഡ്ജ്ഞാട ചാല നാളിം വാണം വിദ്ധു-
ഡി ശം ശാലവന്നാഡ മാരുപ്പുസ്വന്തരജ്ജുകി
നാമ്പാത്രംഡം റുചവര ലക്ഷ്മിക്കണക ചുണ്ണു-
കമ്മു തുലഞ്ഞത ചൊഴിതെന്ന വെടിഞ്ഞുവോ നീ? 132

പേരാന്ന മന്ദസിത്തമുതിനാൽ കളിപ്പി-
ച്ചാരാധനം നിയതമണിസുമണ്ണജ്ഞാലേ
ധാരാളുമന്നിചകളം രൂഹലക്ഷ്മിയാമെൻ-

നീരാളിഗാന്തി പിരിയാ എദയാൽക്കിൽ നിന്നും. 133

എവിക്കൽ വാനാ മധുരാക്കതികപാ ചൊല്ലിശൈനന

ദ്രോവികലാകിയ മനോഹരയായ നീ താൻ

ദ്രോവികലിപ്പാഴതു പോയക്കുവെന്നേയും

എവിക്കലെപ്പാടിലിൽ പീഴ വത്തെന്തു? ബാലേ! 134

ചുഞ്ചിക്ക മഞ്ഞൾമെവാലുകയായ്, ശ്രൂതിന്-

തുഞ്ചിക്ക കഞ്ഞസുമമാലികയായ്, മനസ്സിൽ

ചുഞ്ചിക്ക നർക്കവിതയാശതിപ്പിപ്പാശാഭാ-

പുഞ്ചിക്ക വാത്രത കലന്നവർ വാനിക്കുന്ന. 135

താപിഞ്ഞരഖവനി! നാത! നിദ്രയിലും പരക്കൽ

ആപിച്ചതില്ല തവ മാനസമാശഭ്യാദ;

നീ പിന്നു നാള്ളിന്നതയാണ് പരഞ്ഞപുമാനെ

ആപിച്ചിട്ടന്നതിനു സന്റ്റി പോയതെന്നെന്ത്? 136

— * —

കാഞ്ഞകലില

* തനപംഗിതബാൾര കരതാധനമേറ്റു പിണ്ഡം

മനിൽ പതികാലുമുള്ളംനന്നാളനു പറും!

നിന്നാശും വെള്ളിവിലായിളുമാശുലാക്കി.

തനോമനംചൂടാടി തൊട്ടന്നതിനിച്ചുതന്നെ. 137

മനിക്കാപ്പുംനാവാളുവിനാൽ ഏഴുത്തും

വിന്നികലന്നയന്നകാനതികളാൽ കുറ്റത്തും

* ഓജരാജാവ് കരിങ്കു അന്നും നാതും ക്രൈ പാരാടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും അതിനിട്ടില്ലെ അവാഡി ദ്രുതാഖാന രംഗം വെള്ളിക്കുന്ന പുഞ്ചം അവളുടെ പാദന്തിനു വിന്നുതും അണിപ്പ് തന്ത്രം സഭ്യപ്പിൽവന്നു് കണ്ണകലില ഒരു വണ്ണിഞ്ഞാമെന്ന സഭ്യപ്രശ്നാരായ കവിക്കാളാജന്നാവിച്ചുതന്നാലിച്ചു വെള്ളി, വരക്കി, കാളിലാസൻ തുവാടു കൂനാടുപയം ദാരോ ദ്രോംക്കുമും ഉണ്ടാക്കിയതായി ഓജരാജിതുമിൽ പാശാഞ്ചിച്ചുന്നു. അവാഡുടെ തജ്ജനയാണ ഈ മുന്ന രഘൂംക്കുമ്പി.

തന്നപംഗിതനൻറു കരംഗ്രീകളാൽ ചെമനം
ഭൂതനാശ തോന്നാമിയും കൗക്കരോനം തന്നാം.

138

‘കൈക്കയോടു സമമായ പാടിവാഴ.

ടിച്ചിട്ടേന്നാരിവർഡു കോപണി-
ചെങ്കല്ലും ഭറിതമാചരിക്കമീയ
നേരുത്തല്ലൃത ഭവിക്കാശ’
ശങ്കരേവായുള്ളവാക്യം കൈനോദയിക്കു-
ഡാതാ പൂജനിക്കായ സരോങ്ങവരം
മകതാട്ടക്കായാഖ്യാരിപ്പിക്കിൾ
ചെപ്പാഴൽ അള്ളിരിൽ വീണാ, ത.

139

ആളിം വെതാവക്കാഖ്യാനടാത്തിപ്പിനാ ഉണ്ടിയാ-
രംബഞ്ഞിടംവേദിത്തതാം
ക്ഷേമാരാത്രിതലാന്നം അമശ്ലവമരക്കണി-
തേതാടക്കാട്ടിലും പൂജാം
തന്മുഖ ദോസങ്ങൾം ധാന്യി പ്രധരണാഭിവയ്യം
ഒന്നം ധാരം തള്ളണി.
പുള്ളിയേഗാക്കി സേവാപ്രസ്താവ തവ സുകൃതം
കൗക്കാം! വന്നുമരം

140

—

കാവി

കാവി കാവ്യജ്ഞൻ നിശ്ചിക്ഷം, റസം വിച്ചാശവിശ്വിഥിഥം;
വയുമന്യുംമരിവോൻ വല്ലഭാ, താതനല്ല താൻ.

141

സാലക്കാരാ സരസാ

സുപദ്മംജ്ഞാസാ സൂര്യന്മാശത്രവാ
അതം യുമത്രവോത ഭാംജയ-
മാംജുനംഞ്ചേ ലഭിക്കയുള്ള മുഖം.

142

കോമളകാപ്രദായളിലും
കാംഗ്രേം പ്രിജതരം റിലോടതിൽ
കാമിനായുടെ മുഴുമയ്യിൽ
കാർഷ്ണരും കൂചതടത്തിലെന്നാരുപോൾ.

143

സംസക്കവിന്റെ പ്രശ്നങ്ങളാർ
എ വളരുന്നു സൗഹര്യ ഗാന്ധാരിമാർ
ഖവാദം ചൊലാട്ടുന്നും
പദ്ധിരുപ്പാജുവഡാം.കമാറിയാം.

144

അമരരാത്രി ദാരി മന്ത്രം
സംസരാതാസ സൗഖ്യവാരം ദാരി മന്ത്രപോര്
സാമരി ദാരി ദാരി സൗന്ത
സ്വദാനിശ്ചയ സിംഗാരുപോര്.

145

അധികാരി സാധുത്തപ്പാം
കും കുറിഞ്ഞ ദ്രാജ്ഞിഭൂ ഗൃഹത്തിന്നും
കവിതാപരിപാകരുന്നവ
യരാട്ടവരാസികതപരമജീവകരിയാം.

146

വണ്ണിത്തുവടാരു വണ്ണിം
വഷ്ണുവരും വിശാംകുന്നാലും
ദേശികൻ മനാന്തര വാലു ദാരി
ദേശികൻ നിത്ര നിന്ദ കവികളിൽ വാരം.

147

വലാംഗാഡഗാഡിൽ വെറ്റാർ
കാവ്യസ്വഭാഗം വിശ്രൂതഭാഗിടം;
അരതിനുസാലാദൈനന്ദന ഉക്കിലു-
മഹിചനക്കാനിക്കയാമ്പ്രയജീവരെ.

148

സംഗീതം സാമരിത്രയ-
മിവ വാണിഡേവിതനെറ കുചയശ്ശും;
കന്നാവാതമനോജ്ഞം,
മരൈതെതം നിന്മാട്ടു ടേനോറം.

149

സാസനശൈൽ കേപ്പാപ്പിക്കേണ്ടും കവിതപരസായനം
വിരസമുള്ളയനാരേങ്കേൾപ്പിപ്പതിൽക്കൊതിയില്ല മേ;
കൈണിമുല ചുടേണ്ടും കസ്ത്രിചയബ്രഹ്മചരണി-
ഞ്ഞയെളിന മത്രപ്പോത്തിന്നമെയ്യിൽ പുരുഷവതാങ്ങവാൻ!

150

കേപ്പാക്കേന്നുജീമ സർക്കവീറുവചനം
കാണ്ണന്തിൽ മാധ്യമിരസം
ചെക്കം തത്തളംസംശയംജീരിയ-
ചപ്പട്ടിപ്പുരൈനാകാലും;
നോക്കന്നായട നേരുച്ചുജ്ഞിരൈ ധരി.
മുട്ടിടന സേശമല്ലര-
മുക്കിൽ ചെയ്വതിനു മാർപ്പിലുമഹോ!
നമാലവർമാലിക..

151

പ്രതാപാധിക്കും പുണ്ണവനിയവിലും
ഒക്കന്തനന്തക്കാഴിലാക്കി
പ്രഭാവാൽ ചാലിച്ചുജീളം കൊടിയ ഭ്ര-
പാലകന്നാരമോത്താർ
നൃത്തിക്കം യാജതാനി. റവിരഹമണകിൽ
പാതുമല്ലതുമാത്രം
മരംതുപു ദാന്തിടം കവാമനിമെരുചി.
ഒക്കപ്പുംഭിം മുപ്പിടംനുഠ.

152

കാണ്ണി ന് ശാംനാതത വാസുകിജീവിശദം
നാട്ടിപ്പാലാങ്കിവാജ്ഞം,
മണ്ണു അ കൂദോരോ നീരുമഗതി നീളു,
നീരു അപ്പുത്താ ചരംക്കു,
വൈണ്ണംശ്രൂട്ടു എത വാജ്ഞുനന്നാഡ പാശംസം
ചുനതാരാറും വളക്കു.,
വയന്നിക്ക വവത്തളിക്കവാഞ്ഞിതികളും-
കൈമുടിക്കലാക്കംനുഭാക്കം. (സപ)

153

പയ്യാലുത്താവുടിക്കണ്ണം പുമ കളിയു, മല-
കാരബാശാലുമേരും
മെയ്യാളം, സാധുക്കീഗ്രഹക്കണമൊട്ടിസ്വാ-
ഖ്രാദ ചേന്നല്ലുസിക്കണ്ണം,

ശയ്യാവാകാഡിരാജത്സരസത കലഞം,
സാമിതിതയ്യുലോടോ.

തയ്യാറാ! മേഴിക്കിലുണ്ണാം സുവമതനുഭവി.
മൃടിൽ മാത്രം ഗ്രഹിക്കാം. (സപ)

154

ശരക്കാഡാലും ശ്രവിക്കാവോഴതിലമിതക്കു-
ആയലും ചിത്തതാരിൽ

ചേക്കാറാളുള്ളാൽ ശക്തിപ്രചരിമകയാടതിന്.
സാരമോരോന വാങ്ങം

കാവ്യമവ്യാജശാഖം
തീക്കാർലപാനമുണ്ടിനിതു ഭവി മതിമാ-
നാർക്കളാൽ സാധ്യമഭ്രു.' 155

താൺിടാതുജുളാരോമതഞ്ഞക്കുപ തികയ-
നോരമോറം പിള്ളുങ്ങം

നാണിസാരം ലഭിക്കാനു കവി, ചംനോ.
പ്രക്ഷതനഘ്ലാത്തുക്കാശാൽ;
താൺടത്താമരപ്പുണ്ണുലവരതം

വെള്ളമോര ക്കാക്കലക്കണ്ണം
വീണപ്പുാത്തിനാ ചുത്താർമലർമണമരിവാ-
രഷ്ണ സാരംസ്വത്വങ്ങാം?

156

മരറാനുണിപ്പുമനനാലതു സകലവുമെൻ-
മെശലിയിനേര വിഡേ! നീ

മുറും നന്നായ് വരച്ചിടക, സുവമൊട്ട ഞാ-
നായതൊക്കെന്നുമിക്കാം;

ഒചറും സാരസ്വതിപ്പാത്തവരക്കു ചെവിയിൽ
ചേരെന്നും കാവ്യസാരം

പറവിച്ചീടേനെമെന്നൊളിയാക വരഞ്ഞു താൻ
നി വരജ്ഞാതിരാക്ക.

157

എനിക്കില്ലോ പദ്മാവലിയെഴുതുവാൻ ഏനെപുണ്ണമേം!
മിനക്കേട്ടാലുണ്ടാകിലുമതു പിഴച്ചിട്ടമതിനാൽ
കിനക്കേന്നാക്കുവം കുവിക്കുലുരജ്ഞാമിതി? സദാ
നിന്നുന്നാണ്ടിപ്പോൾ ചിലർ പരമസ്മാഖവസ്തിക്കാം. (സ്വ)

താൻ ചൊല്ലുംമൊച്ചിയിൽ സുധിജനകന.

സ്ന്യാരം രമിച്ചീടില്ലോ.

ശ്വാശുല്പം കലക്കന്ന മുഖർ ചുമ്പിവാ-
ക്കേന്തിടിലെന്നാണ്ടിങ്ക?

ഒത്തെവ്വാല്ലുംമഞ്ചിതനന്നപാംഗകല നി.

സ്ന്യാരം കമാരകല.

പുണ്ണില്ലിച്ചുളിവാൻ ചെന്നതു യുവ-
ശ്രൂണിക്ക ചേഷം സുവബം.

159

കമനീയായ്മവിലാസം

സംസാരക്കുംയേ കലന്തിട്ടും വാക്കു
കമനീയതയോടെഴുതാൻ
കഴിയുന്ന ബുധൻ യമാത്മകവിയാഗ്രേ. (സ്വ)

160

കവിസ്തി

മനം കവിഗണനാഡില-
ചെറുവിലെയിൽ കാളിഭാസകവിയേറി;
ഇന്നം തത്സമനില്ലോ.
ഒത്തന്നപത്മയതായനാമികാ എനം.

161

ആമോദപ്രസം സദാ രസികരിൽ
ശാശ്വം വള്ളുന്നുന്ന ന-

ദ്രോമർസാഹിതിശായ മാലഖയ മഹി.

കായിപ്പുമപ്പിക്കാഞ്ച്
സിമാതിതയഗാവിലാസവിശദം
ആക്കാളിപ്പാസന്തുരം
നാമം പുണ്ട് കവീരു! ‘താവക്കപ്പാം—
ഭോജം നമിക്കുന്ന എന്നൻ?’

162

ഇംഗ്ലീഷിലും മെഡിറ്റ് സകലവുമകലെ—
അതിലും മാറ്റും വാന്നി.—
പീഡിയം ചേന്ന് നാനാ സരളം സരസകാ—
വ്യാഖ്യാപ്പാജിലും
ഇംഗ്ലീഷിൽക്കും നല്ലമാട്ട നിലനിൽ—
കാവിയം തീരു മോട്ടം
വെള്ളം അനുനവനാകം കവിമനിയുടെ നൽ—
കാലിനാങ്ങ്യായും നമിക്കാം. (സപ)

163

അരൻവേദം പ്രേയ സിക്കാളിം മുതിയിലെഴം
ചുംബമാമമ്പിഡിയ പേ
ട്ടേബു! നീത്രുന്നവനം ഫലിതമയരസ—
അതിലും ലാലുള്ളിലേററാം
ഇന്നും നൽകന്ന സാരളം വുമതിമധ്യം—
പ്രാസവം ചേന്ന് കണ്ണുകൾ.
നന്ദ്രാരാകന്ന സാക്ഷാത്കവിമനിയുടെ വാ—
ഒഗപ്പവേം ലോഭന്നീയം. (സപ)

164

ഭിജ്ഞവി.

സസികതയതിലാകലരായു
കക്കവികളും ജാരപ്പുജാപ്പണാകം
അത്യമക്കാശമപശ്ചാഭ്യം
പുഞ്ഞത്തിന്തംഗവും ഗണിപ്പിടാ.

165

ವಿಫವಚನಭಿಷಿಂ ಹೇಳಲಾಕ್ಕುಗೆ ವರಿಕಣಂ
ಮಡಮೊಚಿಬೈ ಹರಿಕಣಂ ಹೋಷಮೆರಿಂ ನಿರಿಷಿಂ
ಅರಿಯಿರೀತಯೆಷಿಂ ಸಜ್ಜನಣಾಖಂ ವೆದುಕಣಂ
'ಹಿಟರಾಢ ಕಿಟಯರೆ ಶಿಷ್ಟವಿಕ್ಕುಮೋತ್ತಾತ್.' 166

ಅತ್ಯಂ ನಾವಿರ ಪಿಟಿಕಿಲ್ಲಿಯ ಲುತ್ತಿ, ಚಿಲ ಗ-
ಎಪ್ಪಣಿಯ ನಿಂಡಪಂಕ್ತ ತೋಣಂ,
ಸಾರಣಾರ ಶಾರಿರಾಗ್ರೆ, ಮಂಜಪತಿ ತಢ-
ಕಿಲ್ಲು ಲೋಕಂ ಸಪತನ್ತಾಂ;
ಂಂರಾರೋ ವೀರತೋಧಂ ಕವಿಕರು ನಿಂತಹಿ
ಎತನಾಳೆ ಎತನಾಳೆ ಗಾಯ
ಯಾರಾಳುಂ ಚೆನ್ನ ಚೂಲ್ಲಿಂಧವಿಗಣವಾರತಂ,
ಎತನಾಳ್ಳೊ ಮಣ್ಡಕಿಲ್ಲುಂ. 167

ಹಿಷ್ಟಾಪ್ಪುಕ್ಕಿ ಕಿಟಂ ಚಿಲ ಪಡಗಿರ ಕ-
ಷ್ಟಿಷ್ಟ ಚೆಕಣವಾಗ ತ-
ನಿಂಷ್ಟಂಪೋಲೆಲಾಕಣ ವಾಕಣಾಹ್ಲಾತ ಕವಿಹೈಂದರೋ!
ಮತ್ಸರಿಕಣಾವೆಗಾತ್ರ,
ಹಿಷ್ಟಂ ಹಾ! ವಾವಿಹಾಮಿಕಳಿಯಿಲಯಿಕಮ-
ಂತಿಗಾ ಚೂಲ್ಲಿಗಾ? ಲೋಕ-
ಸ್ರುಷ್ಣಾವೋಡಣತಿಕಂಗಾತಿಗಿರ ಕಳ ವಾರಂ
ತಹಮಿಲ್ಲೋಹಂ ಮಲ್ಲೊ. 168

— * —

ಹಿಲವಾಗ್ಗಣಂ

ಸ್ವಾಂತ್ರ್ಯಾಭಯಂ.

ತಾರಾಜಾಲಣಪಿ ಮಣಿ ತರಗಿಕಿರಣವುಂ
ಮಂಮಂ ವಿಶ್ವಾಸಿ
ತಾರಂ ಕ್ರಿಪಾತ್ಮಂಗೀಸರಸಮಧುರಸಂ.
ಗೃತಮೆರಿಂ ಮಣಿ

സാരംയുംബൈഡിൽ മുളിക്കവിക്രം ഉന്നലും-

കാരത്താലുജാംഗി—

കാരത്തിനായ്ത്തുടങ്ങി സുകൃതിക്കളുംവിലേ

ശാശ്വിവത്വം വന്നംകീഴ് (സ.)

169

ഇംഗ്രേസുകരണപ്പൂർ കതിരവൻ

കെഞ്ചയലുമന്ത്രാളും പു—

ണ്ണീരഞ്ഞു പ്രിഞ്ചേഡുമടനേ—

ഡോനാംയ്ത്തുറന്നുഭരം

ശ്രൂ രാജീവദിപ്പുക്കത്തിവച്ചു—

ലാളിപ്പിൽ മേളിച്ചുകൊ—

ണ്ണാരാലങ്കു കിടന്നിടം കമലഭയ—

ചേരുന്നാൻ കാണണമിതാ!

170

— 8*8 —

സുഞ്ചാസുമരം.

പരമിമയുടെ സംശയതിൽ

പാരം രവി രാശമാന്ത്രിക കാളി

പ്രാചീ മേചക്രമവിഹായ്യി;

പ്രമകളീഷ്ട്രാസമേതമാരംഗ്രു.

171

അനുനദിമേകിയ സുഹ്രാതമനാശ സുഞ്ചൻ

മീനാംഗ്രൂവായഹമ! പിഴുരു കാശകവന്നു

ഇംവണ്ണമോത്രു നാളിനീകൃഷ്ണവാണിയുള്ളിൽ

താവും വിഷാദമോട്ടച്ചിതു പത്മാനന്തരം.

172

അനേനാരകാലതാക്ഷ്യന്നാഗ്രു കൊണ്ടങ്കു മണിച്ചം

മിനമാം ധനിതൻ സുഞ്ചമനി പീണിതു സിന്ദുവിൽ.

173

കലാനാമാശ കത്തുകിയായ്യ കരം ചെത്തിച്ചമംസ്യര

എന്നാശ്വു നിശാനാരി രവിപ്പിച്ചു കെട്ടത്തിനാൽ.

174

നന്നായിട്ടണ്ണ രാശം, നാമനസ്വകരാ

ആവാശ്വം താപമേകീ—

ടനിപ്പുനാലുമോത്തിടക്കിയ വസനിവഹം
തീന്മാഹോദാഹന്മുളം
മിനം ഭാസപാനന്മിപ്പും സച്ചി ഗഗനമാം
വീട്ടിൽ നിന്മാടിയോടി..
ക്ഷേമയ്യോ! നമി വേർപ്പെട്ടപരടിശൈത്യം
വേദ്യുത്യാം പരു സ്വാലേ!

175

—*—

ചാന്ദ്രാദിയം.

ഇഷ്ടകിന ചരുകരം ചേ-
സ്ത്രീവു തെള്ളിഞ്ഞുജ്ഞപലിച്ചു താരകക്കണ്ണാട
വിഷയം രാഗാദത്തൈഥാട
കളുണ്ണിതു സന്ധ്യാവംബാരം സ്വത! താനേ.
കാശോ! ഭാസപാനന്മൈത്യാൻ തരമിതു പരമെ

176

സോത്രം രാഗം കലാർ..

സപാഹാജാരാൻ കരത്തകമലിന്മിച്ചെയ്യുടൻ
പുത്രക്കവാനായെ നിവിത്തി;
മാഹാ! കമ്പിട്ട് പാരാതവർഖ ഇളക്കരസം..
ഗത്തിനാൽ; കണ്ണിതെള്ളും
മോഹം വിട്ടപ്പുസിച്ചാം കൂദിനി; പിളനീ
ചന്ദ്രാം ലജ്ജയാല.

177

—*—

വംശകാലം. (സപ)

പാരം ഓഗിഡാട്ടേ വിട്ടത്തിയ മയിൽ..

പ്പിഞ്ചേരണങ്ങളാഭ്യായത്ര ഒ-

ണകാരോമരൽ പ്രഭയാനന്ധന ചവലാ..

പാംഗാഡ്രൈഡ്രൈറ്റും

സാരം ചെന്ന് പാധാധരങ്ങളിലിട്ടു.

കിക്കോണ്ടു വംശാഗനം

സേരിട്ടിഞ്ചു വകനം വെള്ളവസനം

ചാത്തിട്ട് താഴ്ത്താൻമാഴി!

178

വഷ്ണുകാലത്തിൽ വല്ലിക്കുമ്പുകൾ അലപനിരയാൽ
തീരമെല്ലാം കുവിഞ്ഞി.

ഞാരാലുണ്ടായിട്ടും വൻപൊഴിവഴിയതോഴി.

ഞക്കിടവേ മനപ്പിലേക്കാൽ
കാർം പുണ്ഡരേ മാസ്യം തടവിന പരമ്പർ-
തേതാടിതേവക്ഷേമനാം

മഞ്ചാജാലംവനത്താൽ സചി ലഭ്യത വ-
നീട്ടേമനോതിട്ടും.

179

—*—

* ക്രിഷ്ണ നാഥൻ (സ.)

അമോ! വിചിത്രം പ്രകൃതിക്കൈശം അം.

മമോവില്ലാസം മഹനീഖമഞ്ചു;

ഇമോവവേരിച്ചതുനേരദളിക്ക്

മമോദിയം ചെറ്റു ക്രത്തുമലം മേ.

180

ഉയൻ പുക്കണ്ണടുക്കുമെല്ലാം

നിരു ചാർപ്പദണ്ഡിലിന്തു തിന്തി

തങ്ങു കണ്ണിനാതിമോദമാകം

വിക്രനിതാ! പച്ചനിരത്തിനാലേ.

181

അതിനു കീഴായി നിലങ്ങളേറ്റും

മതിന്ന് നെല്ലിന്തനിരയാന്നിനുണ്ട്

വിള്ളണിട്ടും പാരിൽ വിന്മറിൽത്താന്

ധനങ്ങളുന്നണ്ണു പറഞ്ഞിട്ടും.

182

നിലങ്ങൾതാംതീരതലങ്ങൾപുതോരും

ശ്രദ്ധങ്ങൾ കാണാം വിവിധങ്ങളായി;

* ഈ കന്ന് കടവും സി. നാരായണപിള്ള അവർക്കുടുടർന്നു ഗ്രഹശിരം സാമീപ്യദശിതാക്കന്ന്. ഇതിനേരം മുകളിയജി ബംഗാരാവിൽ വച്ച് രേഖാം എഴുതപ്പെട്ടവയാണു് ഈ ഉദ്ഘാടനങ്ങൾ.

ഇന്ത്യക്കേരം കുശരായ് ചിലേട്-

തമന്മാദിച്ചനാഭത്രമസ്തകം താൻ.

183

നേരേ പടിഞ്ഞാറു കരയ്ക്കുന്ന
കാണന്ന ക്രവിന്ന നടക്ക പാരം
കാർക്കാണ്ഡൽ പോലെ വിള്ളേം ചിഞ്ചിച്ചന
'ക്കോട്ട പാറ' തലവൻ മനോഹരനൻ.

184

വീണ്ടും പടിഞ്ഞാറമ നോക്കിച്ചേന്നൊപ്പം
നീങ്കിട്ടുമോ! വിതി കരത്തു മട്ടിൽ
ഇഴഗമം പോൽ ക്കിട്ടിജന്താടോരു
വിള്ളേം ദാരിധ്യ കണ്ടിച്ചന.

185

വടക്കഭാഗത്തിലതീവ കുറ-
സ്ഥലം വിശാലം വിച്ചസു ഗ കാന്ത്രാ;
ഇട്ടിട്ടിട്ടാരു ചലഞ്ചപം നെട്ടിപ്പിൾ-
പുജാദാഹരിതാദാമഞ്ചിമയാന്തിച്ചന.

186

കിഴക്ക് സഹ്യാദ്രിവൻ ശ്രീരം
കിടന്നിടം കാഴ്ചയതീവ രതു;
ഇട്ടി മേലംബം വിചിത്രമായോ-
രാലേപ്പുഭാവത്ത വമിച്ചിച്ചിച്ചന.

187

എനിക്ക താനന്നതിച്ചെന ചച്ചല്ലി.
തനനിച്ചയന്നങ്ങനെന വിണ്ണിലെത്തി
തഴച്ച പുഞ്ചാവലി പുഞ്ച 'കോട്ടർ.
ക്കാന'ഞ്ചു തക്കായ് വിലസു ഗ പാരം.

188

ഈവിള്ള മധ്യ ത്രിലെഴുന 'കുള്ള സ-
കനി'ക്കൽ നന്നനിരമൊന്നിവണ്ണം
ചമച്ച നാരായണാചിള്ളയാമെൻ.
സൗത്തിനെള്ളച്ചിതി മാന്നമത്ര.

189

ചുടേറു വേനല്ലെ ശരീരമെല്ലാം
പാടെ വിയന്ത്രംതെ വലഞ്ചിച്ചനോൻ

- ഇഹാഗമിച്ചല്ലമിങ്ങവെന്നാൽ
മഹാഗിതംസന്നിധിവയണ്ണാതിക്കം. 190
- അരതീവ നെന്മല്ലുമിയനു വന്നി.-
ങ്ങണംതിട്ടം കാററിനു വേണ്ടവള്ളും
സുഗ്രന്ഥമെക്കന്നതിനണ്ട് 191
സുന്നംപം തിരുന്നുന്ന ലരംവാതാനം.
- പ്രശാന്തഗംഭീരത ദൃഢം മേരും
പിശാവകാശണജിമ സ്വന്തിചം
വിശാലഭാവത്തെ പിശാഷഭാം.
വശാൽ മനസ്സിനാകിയരിട്ടും. 192
- കരിക്കലിമ്മന്തിരവാസസ്വാം
ലഭിക്കവാൻ ഓഹ്നുമിചന മ ത്തുന്ന
മരിക്കവോള്ളം എന്നരായതെന്നം
സൃജക്കമനാള്ളതിനില്ല വാദം.

— :- —

ചിത്രപ്രക്ഷേപം (സ്വ)

- തണ്ണാർസാധാകനാകമേക പദമായ്
ക, ണാം; —ലാതിൽത്തെന നീ.—
യുണ്ണാൾക്കുതെന്നാരത്മകളുവാം
രണ്ണാൽ മരിച്ചീട്ടകിൽ;
വണ്ണാർപ്പവന്നിവേണ്ടിമാർക്കം ഹരിഷിൽ
കൈബാണ്ണാട്ടവും വാദം
രണ്ണാം; —ചൈനതിനു? റാറത! കൈപ്പരാശവരി നായ്.
ക്കൊരുംകാശാലയുണ്ണാരേണ്ണ. 194

ഉ റാ റ റ

‘എപ്പോലുസംസ്ക്രാന്തിക്കാഡാലു—
‘ക്കരേവുകവി ഒരാണ്ണ ചിത്രപ്രക്ഷേപം’

ക്ഷേമാദിത ഗതഃസംശോഭ-
ശ്രേഷ്ഠമ ചും എ ചുപ്പൽവെന്നതരം മാട്ടു്,
ഒരു വം വലിയ ഓരു കിന്തയുരാൻ.
അ ലൈ ० (സപ)

വെവദേഹിഖയജ്ഞനിപ്പിച്ച
അദ്ദേഹിക്കം റൂചം അരു നാം
വെവദേഹിക്കാറതാം നാം-
മാദേഹിക്കണമെന്നു താൻ.

195

196

ഉ തത റ ०

‘കൂദാശവാദിക്കേ സർവ്വവിന
പ്രേശാലഗാരാധികാരി’ । ഒരു വിനി
വിതാശങ്ങൾമായാൽ റ-
എതാഴുളരാറ്റി ആന്താക്കാരാ

197

ക്കരുച്ചവർണ്ണ വലിയ ഒരു കിന്തയുരാൻ

അ ലൈ ० (സപ)

വൃന്താണ ചായേഖാത്തു ഔംഗ്രേഗാവാ?..
നാന്താശ്രൂഷിക്കണ്ണിതു പാംഗ്രീതരല്ലോ?
വൃന്താശിട്ടം തോല്പ ചൊള്ളിതെ ചെണ്ട?..
ഉന്നതാമിതിനന്നതരമേക്കത്രുവാ?

198

ഉ തത റ ०

‘കന്നാമത്തും ദിവാലമമ്മേന
വിഡിപ്പടിപ്പാലേ പിൽക്കമത്തും
ഈതാനാനിംഗേ വള്ളിം
മുന്നാമത്തുമൊത്തായത്തരമുരുള്ളോ.’

199

ക്കരുച്ചവം വലിയ ഓരു കിന്തയുരാൻ

അ ലൈ ० (സപ)

ചെവതന്നും കലരാത്ത ദേഹിയുമേം!
സത്തുക്കളിൽ ക്രൂഷണം

ചെങ്ഗുനാലുമ മന്ത്രാനിയുള്ളവാം

നാവും നാഗിക്കും പ്രഥമം

എന്നപ്പോൾ വാത്ര യഷ്ടിമാനു തിശ്വരതും

അദ്ദീപ്പിച്ചട വാഴുമ്.

ചുനാവായ്വന്നിട്ടെന്നും സർവ്വഹനകൾ..

കാമ്പിൽ ധരിച്ചിടന്നു.

200

എന്നതനാലുംനോതിട്ടുംരാജം;

സംഭാവനാന്തിട്ടും നാം

പ്രഭവ വാംശം താൻ നീറു കുഞ്ചിം

ലാസ്തുന്നാരു ഉപരി വാംശം

മഹാദാനരാ പൂണ്ട നാവുംനുഭവായ്വ

വായും നാഗിക്കച്ചുന്നം..

പ്രേരണാപത്തിള്ളു! താങ്കൾന്നാണ ഏട്ടാം

മാശാരവും വിള്ള താര്.

201

പ്രതിഭാമഹിമാതിരാഃ

മതിയിൽ വിജയിംഗാ സർക്കവിശ്വരരേ!

ഇതിനുടെ ഭാവം സൗഖ്യം

കത്തുകാക്കലമന്ത്ര ചൊല്ലുവിശ്വർ സരസം.

202

ഉത്തരം.

‘അന്നാവലിക്കേമായമാതിരിശീലമിള്ളു

പ്രഭവാവു കിട്ടിടക്കിൽ മെച്ചപ്പെടുവാക്കം;

എൻതോഴർ ഫേ. സി. കവി കാട്ടിയ സ്ത്രീയമത്തി..

ലെന്തോ നമ്മു ചുനരേട്ടിട്ടവാൻ പ്രയാസം?’

203

ക്രതിക്കട്ടംതവരാൻ.

അംഗി. (സ്വ)

ഇപ്പാരിൽ പ്രാണികർക്കെന്തെയിക്കുതകിട്ടം

പ്രാണസ്ഥാരണാത്മം?

ചൊംബല്ലാഞ്ചും സജജനത്തിന്തുചികിപ്പം പറയവാൻ

ഭിഷ്മരാഞ്ചരൈയിപ്പേ?

ഇപ്പഴക്കമാക്ക ചെരം പ്രതിവചനയുഗം
ചേര്ത്തുടൻ ചീത്തമോഡാൽ
നബ്ലൂം വിനുഹാലംകുതികളിലധികം
മദ്ധ്യമെന്തനു ചൊൽവിൻ.

204

ഉത്തരം.

‘കൈത്തനാം സൽക്കവി കേ. സി. ദൈനനാം-
തരത്തിൽ വിട്ടുകൊള്ളാക്ക ചോല്ലുമാത്താൽ
കൈത്തിൽ നന്നാഞ്ചാക്ക് വെള്ളിരണ്ട്
തരത്തിലാക്കം റസമോട്ടുകൾം.’

205

എവും എൻ. വെല്ലുമ്പിജ്ഞ.

പ്രഭ്രം. (സ-)

പത്തു മട്ടിപ്പീലഡിലായ്
വവനായിരമുട്ട് കെട്ടിവെങ്ങുണ്ട്;
ഇഷ്ടാപ്പുവട്ടായ തുകയെ-
അഴുവിന നൽക കെട്ടുചിക്കാതെ.

206

കന്നമുതൽക്കായിരമാ-
കന്നതുവരെയെള്ളാറേതു സംഖ്യയെയും
എറു മട്ടിപ്പീലകഷ്മായ്
നർക്കിലും ദോഷമില്ലുചിക്കാതെ.

207

ഇഞ്ഞെന നയക്കിട്ടുന്നതി-
നെന്നെനെ ഭാഗിച്ച പത്തു സഞ്ചിയിലും
വെള്ളാമെന്നതു ചിന്തി-
ആർക്കിക്കുകാർ സൗക്ഷ്മതിക്കിയിൽ ചൊണ്ടുനും.

208

ഉത്തരം. (സ-)

* നന്നാമാത്തെറ്റപ്പുവെഡി-
നെല്ലാദപവനാട്ട രണ്ടിൽ വെള്ളു രണ്ട് പവൻ

* ശ്രൂ ക്രാനരം സപ്പരാ റൂട്ടുവിജത്താക്കന്ന. ദ്രാഡ് ‘ബുറ്ററിസം’ എന്ന മാസിക്കയിലാണ് ദ്രാഡ് അഡിഷൻ. ശ്രൂ ലഭ്യതയുടെത്തുടർന്നിട്ടി തന്ത്ര മാസി സംബന്ധിച്ച ഒരു പാതയാണ് ദ്രാഡ് ലഭ്യതയും ഉത്തരം ദ്രാഡ് മാസിൽ ഇടയാണില്ല.

കുന്നാമത്തതിൽ നാലും
നാലുംതിരില്ലെമ്മേ കയറ്റേണം.

209

ഇങ്ങവെത്തെന്നാഡിരട്ടി.-
ചുവാൻപതിഞ്ചും വെജ്ജു; ശിശ്യമള്ളിവരയ
പത്താമത്തതിൽ വെച്ചു.-
ലൊത്തുവകം കെട്ടുമീറ്റേണേ ദ്രശ്യം.

210

ചിത്രമെഴുത്തു കോയിത്തന്നുരാൻ
തി ഒ മ ന ല്ലു ഒ ല
സപ്രഭാരാധനം. (സപ)

ഡാതാവായിമ ഞാനിരിക്ഷമള്ളവിൽ
ഭ്രവിക്കലണ്ണന്നന്.
ഉംതാവെന്ന ഇന്നൈൽ വാഴ്ത്തിട്ടവതി.-
ഞങ്ങേന്ന അവിക്കുന്ന എന്നാൻ!
എതാഡാലുമിനിഷ്ണമിച്ചിട്ടകയി.-
ബ്ലൈനോവമസ്ത്രതമ്മാ.

ചേതല്ലുംകലിച്ചുഞ്ഞെന്നായ മഹാ-
സ്ത്രേം! നാണ്ണു മുളാ.

211

നീക്കുവാ ചവാല! ചതിച്ചിട്ടകയം-
ലാംഡിളുവക്കംഖജപല-
ആദിവിന്ന ലോകാന്തരേ
വോക്കുന്നാക്കിലുംജാരി പ്രകരവിലും-
സത്തിര സ്തര സത്തപം പരം
ചാന്തിന്നാളുവന്തിജ്ഞാനവർ സത സാ
ന്നടിഞ്ഞ കയറ്റേണാട്ടിട്ടം.

212

എന്നു? തീൻ നാ നാക്കി നൃഥയും നിഛജാ-
കതല്ലു ഭവിക്കിട്ടു; നീ.

യെന്നം മേൽ വിലവിച്ചിട്ടുണ്ടിരിക്കാം-
ഒപ്പിക്കൊരുക്ക നിന്റുണ്ടോ;
വന്നഞ്ചീ രവിവമ്മത്രേപമണി തു എ
തരുംവി ചിത്രാളിയാൻ,
മനം ധാരുംശല്ലുംനാശ്ശുംഭാസം
ഒക്കെക്കാളിട്ടിട്ടും ദിദം.

213

* * *

ചിത്രം തീർത്തിണ്ണു ജനാഗ്രഹണിയ്
ചിത്രം ചേരുന്നുണ്ടു മാരാന്മാരാ എ
ചിത്രം! സപ്രേഖാകാരം രജാത്രുംതുറു
ചിത്രംശാക്കനാ ജിവാത്തെവയ്ക്കു

214

—

തത്തപാനോപാചിനാ എന്ന ദിവസക്കും ഇത്

മാനും ശ്രീസ (സ്വ)

ശരിയായുള്ളവിനാം
ശരിയപ്പോളുള്ളതാവാരിവിനാം
പ്രമാഡനാം ഭൂമാമനാം
പ്രകാരം ചായനാ വിശ്വധരായ ഇനാം.

215

ഇതുകാളിലെബാട്ടവിൽ ചൊല്ലിയ-
തീയുലക്കത്തിൽ പടന്മ പട്ടതെങ്ങാടെ
ഉള്ളവാക്കനാ വിവരിക്ക-
ജീവിപ്പാൻ ഫോലുമാവത്തുണ്ടോ.

216

മനത! അക്കാത്മ നിജപതി-
ചിന്തനാസിന്ദുവിൽ വിശ്വാസായ് വാണാമാം;
അരതു മനിഷവമതിയായ്ക്കാ-
ണ്ടങ്ങളിയ ശാഖാക്കരിക്കു പങ്കാതരം!
കതിരവനകളിയ നന്നണി
കാണാണെന്തു കയറ്റു അഭവൻ മനം

217

- കമലംകാടുകനായതു
കവൻവവന്നോതിളിപ്പേണ്ടോ? കഷ്ടം! 218
- തമസാംദ്രൂഢി തംചെസ
തനയൻ കുംഭം നിാച്ചിടം റിന്ദം
ഗജബുംഹരിതമന്നോത്താ).
ട്രജിസ്താന്പാലവന്ന മുരാർ ഫോർഡാന്റ് 219
- സാധ ദിവുകൾ ദൃട്ടിഞ്ചി
ചാൽവാട്ടു തന്മാനം രൂപം പ്രിഞ്ചവന്ന
'അപനാദ്യോ'പാന്ധുലാന്ന.
ബോത്സ്വും വിന്ദം വധിച്ച ഒരു. 220
- മനകളിലും താൻമകൾ
കളുംവബതിവിജ്ഞാനരച്ച 'റിഖൽ'നും
അവച്ച വെട്ടിവന്നാരാൻ എന്ന.
വഹതുംത്താരു പിണ്ണാരച്ച ദിവനീഡം. 221
- നന്ദി കലൻ 'ജിലൈട്ടി'നന
നായകന്നേം! കംാരിയാൽ കുത്തി
കെറിന്നട പദ്മവത്താപം
കൊണ്ണഡിക്കം പരവശതപ്രമാന്നങ്ങളും. 222
- അരയമാത്മജഭന്നാനത്തു—
ലവനാഡിലാരജിനമിവണ്ണുള്ളവാകം
അരതിക്കരേജ്യാദിതദ്ദിം.
ക്രതിരിജല്ലുന്നള്ളതവിലസമ്മതമേ. 223
- ഒന്നിച്ച മരണാന്നാഡി—
തേതാനാനിടയുണ്ടനേകമേതുവശാൽ;
അതിനാൽ തത്തപം വഴിവാ—
ലറിയാതൊന്നം നടഞ്ഞാലു ഡിമാൻ. 224
- ഉന്നതമാകം തത്തപമി—
തന്നെപ്പാടിക്കുന്നതായ ശീലത്താൽ

മാസ്തകാന്തി മാസിക
മനിക്ക് ചിരകാലമിങ്ങ വിലസട്ട.

225

—:0:—

ഒ ദ ഉ ഷ്ടീ ഓ. (സ.)

സപാത്മം തീരെ വൈകിണ്ടു വ.
കാത്മം സാധിപ്പിക്കു താൻ തുനിയു
സഖതമനാക്കം പുഞ്ചഷ്ടനെ.
യുത്തമചനാനോതിട്ടനു ബുധാലുകം.

226

സപാത്മത്തിനു മാനി വരം.
താത്താമോദം പരാത്മവും വഴിപോരു
പാരുന്നു നടത്തിട്ടനുവ
നോത്തിട്ടനോകിൽ മധ്യമൻ ഒന്നം.

227

സപാത്മം സാധിപ്പിക്കു
സ്ന്യാത്മവിനാശം വക്രതിട്ടനുവനാം
ധൂത്തംഗാജയയമൻ താരനു
നോത്താവിവൃജ്ജുവർ ഗണിപ്പിട്ടനു ഭവി.

228

സപാത്മത്തിനാല്പൂശത നി.
രത്മഭിറാന്യാത്മമാനി ചെയ്യാനായീ
മേരുപ്പ് ത്രാവിയും നാരാം
നോത്താവാധനാധമൻ ജുഗത്തിങ്കൽ.

229

കീത്തിയാഡിക്കൂക്കം
സപാത്മം ചക്രതിശു ധാനിയുൽക്കവനാഡി
ഉദ്ദാഹി നാ അപരതാമനം.
ജുവാ ഫുവാ ചേവരന്തു് ?

230

പിച്ചകപ്പുവ് (സ-)

പിച്ചകമലരേ! നിന്മാട

മെച്ചുമേഴം ശ്രാവഗണം നിന്മച്ചിടിൽ

സച്ചരിതം പലതുമരി.

ഞൗച്ചുതരംനുമാന്തിടാഹാക്കം.

231

മണമെന്നും ഇളാങ്ങ നിന്മാട

ശ്രാവമൊന്നാൽ നിടിൽ നിന്മസചീപത്തിൽ

ഇണാഡായണയാനിന്നല്ല.

ശാമതിലേതാണു ശാശ്വതമിഹം ഭവനേ?

232

ജാതിയിലോന്നാമത്ര താ-

നോതിച്ചവാനുള്ള മഹിമഹാൽ എന്നം

ജാതിയിൽതെന്നു ഒഗത്തിൽ

വ്യാതി വധിക്കുന്ന നീ മനോജ്ഞത്തണ്ണു!

233

മലർന്നിര തിങ്ങി പിള്ളുങ്കും

പല പല വല്ലികൾ കലൻ പുക്കാര്യാ

മാലതി! നീഈശാനിപ്പു-

നാലതിശോച്ചും; പിവാദമിപ്പുള്ളും

234

പരിചേറിട്ടും നിന്മാട

പരമാണഗണത്തിനന്തിനേരത്തിൽ

പരമാനുദമാമി.

പുരിമുളേവിടനു വന്നുചെയ്യുന്നു?

235

സത്തുകൾ ശിരസാ ധാരം

മത്തു കലൻാദരിച്ചിട്ടനവരിൽ

സഹജം മാദ്ദവഹുന്നാമ.

നീരു നിന്മാട മേനി കൊണ്ണവിന്നതിടാം.

236

കാരണവാളതിനുംഗം

താങ്കളും ക്ഷണികമാനന്തിൽ ശവ്യം

ചെങ്കയിപ്പുന്നതു നീൻ-

ചാങ്ങശ്രീം പിളിച്ചുചൊല്ലുന്ന.

237

- ഉണ്ടു നിന്നുമ്പോൾ നിന്നുടെ
വെണ്ണുകുമിരു സത്തുകർഷ്ണ സഹജം താൻ;
ഭംഗതികളിലെബാങ്കാഴ്ചം
നിമ്മലാഡാം വേദിക്കുപ്പുപ്പേം. 238
ഉറുത്തെയാട ചില മലർന്നിര.
യറുസാതപാ നടിച്ച തൈളിയുകിലും
വിശ്രൂതരഹായവർ നി.
നാഃഗ്രാഡാവമരിയുമെന്നാക്ക. 239

അക്കമും. (സ്വ)

- കൊല്ലും താനെഴുവപത്തൊടഞ്ചിൽ മക്കരേ
ഷധ്യപിംഗമാം നാളുതിൽ
ചെല്ലും രാത്രിയിലറു മുന്നമണിയാ-
യീടുന്ന നേരും പരം
എല്ലാവക്ഷമനല്ലവിന്നുചുമ്പി-
പ്രിച്ചിട്ടാണറുയും
ചൊല്ലുംപുന്നായ മേഖിനീചലനമി.
ഞ്ഞണായി വിസ്തുച്ചുമായ. 240

- കിടക്കം പല്ലുക്കം കിടക്കിടരവത്തോടുമിള്ളകി-
അതിടക്കേന്നാട്ടേന്നും സുവത്രസൂഷ്ഠുക്കു സഹസ്ര
മടക്കം ചേന്നിട്ടിങ്ങവിലക്കമിത്തതന്നിള്ളകിനാ-
ടടക്കം സാഭ്രാന്തസമിതിയിൽ വിശ്വമിച്ചാർ പലതരം. 241

കാരേ കാരണക്കുമാന്തപോലവിലങ്ങം

- സംഭാവനം ചെല്ലുകൊ-
ണ്ണോരോ പുത്തികർ ചൊല്ലു വാസ്തവമരി-
തത്കീടംതെന്നാടോക്കേവ;
നെരംപോക്കുള്ളിപ്പുകാരമൊരുപാ-
ലെഞ്ഞു നടക്കംവിധം
നേരേ നാലുമിനിശ്ചരാളും ധരിണിയി-
ഞേവോ ചലിപ്പീടിനാൽ 242

വൈദ്യുതം (സ്വ)

നാനാസുപാനഭവസാധാപൂർത്തിയോട്-

ബുന്നാധികാരബലമാന്മരം രൂപനം

പാനാശനാശ കവങ്ങ ആജയികയും വൈദ്യുതം-
താനാശണാരാത്രുയമനാമമുമേകവാനായ്.

243

ഞാനാഗ്രഹിച്ചിട്ടകയില്ലെവനേയുമേവം

മാനാതിരേകമിയലും നരം ഗദത്തായ്

നാനാവിധ്യാത്തി വശങ്ങൾ ശാഖികയും വൈദ്യുതം-
താനാശം സൗഖ്യവുമരാളിനാ മഹാമനസ്സൻ.

244

കരത്രുന്തവേദനയെഴുനാ മഹാഗദത്തായ്

നിത്രുന്തക്ഷിന്വശനായ് വലയുനാവനം

കുത്രുതരത്തിലറിയുനാ ഭിഷക്കണ്ണത്തായ്

സത്രുന്തവേദവ എന്തം ഗിരിമിഭവിക്ഷം.

245

ഡാരാളമണ്ണ പല പീഡക, ഇല്ല നോധം,

മേരാ മരനം, പായനം പരം പ്രലാപം,

പോരാ, മുതിന്റെ മുതിലക്ഷ്മണ, മീ വിവത്തി.

ലാരാശം ദൈയന്മരാളിനാരു വൈദ്യുതനന്നേ?

246

ധന്മം നടത്തനാമതേ പുരാശാത്മഃമാത്തായ്

ധന്മതതിനുള്ളരിയ സാധനമാശം ദേഹം

ശമ്മം വിടാതെയതിനെപ്പരിക്ക്ഷാചെയ്യം

കുമ്മം കലബന്നായ ഭിഷഗപരനെന്തു മാന്ത്രാ!

247

രാരഥംവിലംപാ (സ്വ)

(കയ ഒന്നുമിരണ്ണൻ അഭവക്കയാൽ എഴുതിയത്.)

ഹാ! കഷ്ടംമരംജനകനാകിയ ചാന്തുമേനോ-
നാകം മഹാരസിക്കലോകകലാവത്തംസം

ശോകത്തിലെന്നാണിഹ നിഷ്ടപമായ വെടിഞ്ഞ
നാകത്തിലെ സഹസ്ര ബാതി! പോകിൽപ്പോ.

248

എന്നുള്ളെന്നെന്ന വഴിപാലെ വള്ളത്തി മേരുകൾ
തന്നിച്ചുപോക മഹിമ ചേപ്പുള്ള കാണ്ടതിനായ്
കനിച്ച കൈതുകമിയനു വസിച്ചിരുന്നോ—

രൊന്നിച്ച കേഴുവതിനിനിടയായിരുന്നോ.

249

ഉണ്ടിപ്പോവിക്കരിയ പുംജയായ ഗ്രാനണ്ണമം

കൊണ്ടണ്ഡശുന്നതി കലന്തിട്ട് മിറ്റുംവാ

വാങ്ങാർത്തോഴം കഴലിമാർ കലരമുലിയാമ—

തതാങ്ങാർ ദളാക്കിയുടെ വൈദവമെന്തു ചൗത്തവു? 250

നന്നായ വള്ളത്തിയവെള്ളുന്നപുള്ളന്നായി

മിന്നാന കാംതെന്നുട്ട താതനന്നച്ചവല്ലോ;

എന്നാധിവിള്ളുമതികുച്ചുമനുമയാണോ.

രെന്നാത്തിത്താത്തിയ പുലഗ്രൂവതാരികാനീം?

25

എൻകാഞ്ഞമെന്തു വിധമാണ് കി വേണ്ടതെന്നു

ശകാവാഹിനമകളുണ്ടാനിട നയകിടാതെ

ഉള്ളാർഖായ ഇനക്കെന്നുസ്ഥസാ നയിച്ച

വാരകാവലാരജീജുംവാദേവകമതത്തു ചൗത്തവു? 252

ഞംവാരുത്രാനംഡാരു കാരംതുഴല്ലുനോ? പാത്താർ

ഒരും റാംചുവരക്കല്ലുനുഞ്ഞായെന്നുറ താരൻ;

മാനം റാകംതയ ഇനക്കപ്പുറിയമിറ്റുമാണോ.

രുവാദല്ലുതാവയുംനാ പിലസുനുവല്ലോ.

253

രുംധരതാരാഖാടകർിയ കോരുവമ്മംട്ടു—

ചാറതുമന്നാം ചെരുത്തല്ല മതപ്രമോത്താർ

എംഗരതാപഭാരമകലാനവാടേജ്ജുമുള്ളിൽ

ചാറതുലവം വരണ്ണമന്നതിനില്ല വാദം.

254

അരുരാണ യാഗ്രതമകനെന്ന വള്ളത്തി മേലിൽ

നേരായ നടത്തുവതിനെന്നവിടന്നതെന്ന

പാരാത്തയോത്രു മര സകടമാളു തീപ്പ്-
നാരാലണ്ണത്ര ചമണ്ണങ്ങൾ വണ്ണങ്ങിട്ടേൻ.

255

ശ്രൂംഗാരദ്ദോഷകങ്ങൾ.

കമിംകുവള്ളുമെന്തിനു കണ്ണ്ടതിലണിയുന്ന നീ?

കടാക്കു തന്നുയിക്കാൽ നിധ്യമിക്കുന്നതിലുണ്ടോ?

256

ചേണാൻ ശംഖിൽ നിന്നുംപുംഗാതിപ്രിയമായിട്ടും

വീണാനിനാദമുണ്ഡായിക്കാണാറായതു വിസ്തും!

257

ബാലേ! കസ്ത്രികൊണ്ണേവം ധാലേ കരിയിടായ്ക്കു നീ;

ചാലേ ഞാൻ തുല്യനെന്നിപ്പോൾ പ്രാലേയാംതു തെളിഞ്ഞിട്ടും-

കാഡേണിക്കുന്നിള്ളുക്കിട്ടും മാർത്തിക്കുന്നതെന്ന സന്തതം

പ്രവർത്തിക്കുകയാൽ മാരനവർപ്പനക്കിക്കരൻ ദൂഢം.

258

അഞ്ചില്ലപ്പാത മാധ്യമും വിളയും നിന്നുന്ന കണ്ണുകൾ

തക്കിൽ കണ്ണിട്ടവാൻ എന്നമിളക്കിട്ടുന്നതിന്നുണ്ടെന്ന്.

259

അംഗക്കാഴകും മിചിയതിൽ മഷി.

ഹൈതക്കുതയി തെനിച്ചിഞ്ഞിട്ടെമ്മാഴി! നീ;

സ്പയമേ ഭീവിതമരമാം

ശരമതിലെന്തിനു വിഷം പുരുഷനീ?

261

നാസാമെഴുക്കതികമിതു നീ.

നാധരതാലരിയ പവിച്ചമായി ഗ്രൂഡേ!

കണ്ണാൽ കന്നിക്കുയുവായ്

പുണ്ണിവിരിയാൽ വീണ്ണുമായതായ്ക്കുന്നും.

262

നിന്നുവസമമാവാൻ നിജ-

ബിംബം പുണ്ണം ചമച്ച ശീതകരൻ

നന്നാക്കാഞ്ഞിട്ടതിനോ-

സ്ത്രീനമതാക്കനു പിന്നുയും എനും.

263

തുലയതിൽ നിന്നുവദനത്താട

തുലനംചെയ്യേപ്പാളുന്നായീടു

- ശരീര്യട ഓഗേ ചെന്തായ
കൈലുസ്തുമണ്ണള്ളിണര താരങ്ങൾ. 264
- ഒംഗിയിണങ്ങി എത്തങ്ങി വി-
ക്കുഞ്ഞുരോജ്ഞങ്ങളുംപരിപ്പാനോ
തിങ്ങിന ചൊന്തകയുകൾ കൊ-
ണ്ണിങ്ങനെ നിന്തവയർ വരിഞ്ഞു കെട്ടി വിധി? 265
- പ്രാണാധികപ്രേഷസി! നി.എപ്പെരുക്കും
വേണം തനിവക്കന്ന ദ്രാഗുമത്തായ
ചേണാൻ ചെന്താമര വാരിയിങ്കൽ
വാണാചരിക്കുന്ന തച്ചപ്പു കാഞ്ഞ.
കട്ടിക്കരംഗമതിചി! നംഭിക്കേഠാദമേറി. 266
- പ്പേട്ടുന്നായന്ന് വഴുങ്ങം കളിർക്കാക്കക്കപ്പെട്ട്
തിട്ടം, വസിപ്പുതിനു നിന്ത്തുജവല്ലിക്കർഡം-
പ്പേട്ടും ദേഹമിതു കെപ്പം മതിയുകയില്ല.
കണ്ണാലെരിച്ച മലർസായകനെപ്പുലീലം
കണ്ണാലെ തനെ വഴിപോലുള്ളവാക്കി നിത്രം
കണ്ണാഗ്നിയായവനെ വെങ്കേവായ താമരപ്പു-
കണ്ണാപാംജനത്തിനു കനകത മുംബ തൈഴ്വനോൻ. 268
- ഉണ്ടായിട്ടും ലത മലയിൽ നി-
ന്നായതല്ലാതെ പാതയാ-
മുണ്ടായിട്ടാ മല ലതയിൽ നി-
ന്നുന്ന ലോകപ്രസിദ്ധം;
ഉണ്ടായിപ്പോള്ളിയ മലകൾ കു-
ണ്ടകീലെപ്പോയമേരെ-
കൊണ്ടാടിട്ടം കനകമണിയാ.
മീ ലതപ്പുള്ളിൽ നിന്നും! 269
- പാരിൽക്കേരംവിശ്വാസം കൂടുകമതിനെന-
പ്പോക്കീട്ടവാൻ തിക്കപ്പം നിന്ത്-
ചാതഗ്രീമുവക്കായ് ചമരഞ്ഞ, പുനരെ-
ന്നാലും കൂടുകമത നീ

സിംഗാക്കും!—യവന മന്ത! തിലകം
വൃജേന ചെക്കണ്ണടോ!
നാലിസഞ്ചമാന്ത്രിതങ്ങ് നിയതം
മാലിന്ധിമക്കന്തേ.

270

വിണ്ണിൽ കാണന്ന ചേണ്ടാണ്ടായ കളുമധ്യീക്ഷ,
ചൂക്കുന്നാകയതിൽ മേൽ

പൊന്തിംഗ്രേഡിന്യാനമാന്ത്രികിന ചെറുവഴിയു—

ബൈറ്റിലോപ്പ് ദിം
കിനം നൽച്ചുന്നം ചെന്നിക്കുലക്കൾ വിഴി—
അഞ്ചിത്തനുത്തിലോകത്—

ചുണ്ട് സ്തരംസന്നിധിനാലംതവിഞ്ഞാന—

ഞഫീച്ചവോക്കാസപ്രകാം.

271

പ്രേയം ഒവാക്കാൾ വിരഹത്തിലഘനിശ്ചാരാ—

രിഷാത്തിയിഞ്ചേ ചിരകരലമിരിഞ്ചെല്ലുാ;

പേരുംബുമാരു ബത! പോകണമെക്കിലിപ്പും—

ജായാസമോട് വല ചിന്തക്കൈന്തിന്നല്ലിയും!

272

നുചുംസകം താനിലമെന്നു. ചിന്തി.

ചുഞ്ചു ഞും ചിത്തനുഡിപ്പുക നേക്കായും;

അംതന്ത്ര മാറ്റാത രമിച്ചിട്ടുാ;

ചതിച്ചുതെ പാണിനി മന്ത! നന്നാ

273

നീരം നാദേയമാണോ? കടമതിലമാലും;

യന്മ! നാദേയമത്രും;

നേരേ നാമാസപദിക്കം; വിവരതയുമോ

പീതമായും ലാമമെന്നായും?

പേരിനും വള്ളുണ്ടോ?; വള്ളേരു. യതുകൾ ദും—

ക്രാട്, വിന്ധ്യക്കോക്കു—

താ?; —ചുഞ്ചിന്താണാത; —നാൽ ഭവതി ശ്രീനി; ത—

നുഞ്ചി വാദമെല്ലും.

274

എല്ലാക്കരവുമെൻകനല്ലീവയി മക

അംഗോഡോ! നീ മരംാരാ-

ഖിപ്പംതേക്കന്തായി മനഃ ക്ഷവീ-.

ചന്നന്നിങ്ങനീടില്ല.

പൊല്ലാതുജ്ഞവർം എംഗെംറിക്കലുമിനി-

കന്നില്ല നിന്നുജില്ല.

സംശ്ലാരാനപരാധ്യാനന്നത്രെ!

നീ താൻ ചൊരുഞ്ഞിട്ടും.

275

—::—

സ । മ । സ്ര നീ തി ക റ

ഹരിപ്പാർപ്പം ഗമിക്കാതെ പുസ്തകങ്ങിൽ പലിച്ചുവ

നാരിതന്നജ്ഞാരഗംം പോൽ ശോഭിക്കില്ല സഭാന്തരേ. 276

ഉള്ളകം പകൽ കാണ്ണിലും, കാകൻ കാണ്ണിലും രാത്രിയിൽ; കാമാസ്യം പകലും രാവും കാണ്ണിലുള്ളതെമ്മത്രയും! 277

ഈല്ല കാമസമം രോഗമില്ല കോപസമൻ രിപ്പ

ഈല്ല വിത്രാസമം മിറുമില്ല ശ്വോധ്യസമാ സുഖം. 278

പുരജോതത്തമനം പെണ്ണുചാൽ കേപാക്കിലോ ത്രുപ്പവന്നിതൻ
പരപ്പേരുന്നവനിയിൽ സഞ്ചരിച്ചുചല്ലും ദ്രുഥം. 279

നെയ്യുംഉപ്പോശല മജ്ജുണ്ണാം തീങ്ങന്നെല്ലും സമൻ പുമാൻ;
തീയുംനെന്നുമാരേത്തു വെയ്യുാലും ബുധനാഡിവൻ. 280

ണാന്നരവില്ലാളിമാക്കണംവൈദ്യനാം രണ്ടാക്കിവാൻ ക്രമി;

രണ്ടാന്നാക്കന്നമാരൻ താൻ മഹാവിപ്പൂജിയുള്ളതം. 281

മാനവും കാമവും തഹമിൽ മഹാ ശരൂകൾ നിന്ന്‌ഈം;
മഹാനിൽ ജിന്നുംവാം മാനാം; മധ്യക്കൽ മരിച്ചുമാം. (സ്വ)

മദമില്ലാത്ത വിദ്യാരം ചതിയില്ലാത്ത വേശ്യും
വരമഹിംസാരചിതനാം പ്രാഥിതാനം ധുജക്കമാം. 283

അനുദാ സ്രീക്ക നാണ്ണംവാൽ പുമാനാഭരണം ക്ഷമി;
രതിശിനു ധാർശ്രാമന്നേന്നാനന്നച്ചകര പരാക്രമം. 284

മനഃകൃതം താൻ കൃതമാം ശരീരകൃതമല്ലത്;
ഭാന്താവുല്ലത്തുകിടംപോശല പുൽക്കന്ന മക്കരാതെന്നാജം. 285

യാചകൾ ലുഡ്യോം, നൃഗവേംധകൾ മുക്കൻം, തമാ
വേദ്രുജ്ജ പതിയും, ചാറു ചോരനം ശരൂവായിട്ടും 286
പുരാണാന്തം സൂര്യാന്തം സൂരതാന്തവുമിങ്ങനെ
മുന്നിലും തോനിട്ടും ബുദ്ധിയൈന്നടിശ്ശിം വിഭേദവാൻ. 287
പരാധിനാ മുമാ ഇന്നം, പരസ്പീസുവവും തമാ,
മുമാ പരമുഖനുംജും, പുന്നുകസ്ഥിതവിശ്രൂഷം. 288

പല്ലുകളിളിക്കിടന്നു
തലദട്ടിനായല്ലോ വെള്ളത്തു ചമയനു
കണ്ണുകളിക്കൽ കൈക്കൊള്ളി-
നെന്നാലും ധനവയ്ക്കുവരും ചിത്തം. 289

എന്നാൽ വാരാജു വാരാജുലർക്കരും-
കണ്ണായ തീ കരുതകില്ല ചിത്തത്തിൽ
അന്നാൽ വരെ നിലനില്ലോ
വിന്റു വിവേകം വിത്തുലി മഹിമാവും. 290
നിന്നുകളിട്ടണെന്നാലും
കാകൾ കംബോട്ടകം കടിജ്ഞംപോൽ
നിജസ്വർണ്ണയിരിക്കേ
നീചൻ പരനാമിയൈക്കൊതിക്കുന്നു. 291

വികവാണികളും ദള്ള-
പ്രകരം മധ്യത്തിലില്ലയൈന്നാകിൽ
ലഘുവാം നിരന്തര വഴിയ്ക്കി-
ല്ലകലം സംസാര! തെള്ളേമയ്യരിക്കും 292
വേദ്രാധരമധുവികൽ നി-
വേദിപ്പിച്ചിടകാലം മനസ്സിനെ നീ;
സൂര്യനാക്കു പൂജിന്നൻ
വൈദ്രൂജ വിഷ്ണാണിരിപ്പുത്തിലവിക.
വിചുവോട് സമമാകും യത്രമാണാമിത്രം;
തടിയതു വിചുവജ്രു മിത്രമായ്തന്നായിശാഖയും 293

- വിഷ്ണുമതിവേദം നൽകിട്ടു വിള്ളുവാത്താം
ലറ്റു; മരുതിവനാക്കം നാമിയാദ്ദോ വിശ്വംതാൻ.. 294
- വയസ്സു് പോങ്ങിടക്കിലെന്തു കാമഃ?
ധനാദാരം തീന്തീടക്കിലെന്തു ഭർത്താ?
ജലം നഗിച്ചീടക്കിലെന്തു പൊങ്കു?
തതപം ഗ്രഹിച്ചീടക്കിലെന്തു ദിവഃ? 295
- ഗോരസമീനം ലോജനമരസം;
ഗോരസമീനൻ കഷ്ടകന്തസന്ധഃ;
ഗോരസമീനാ കാമിനിയരസഃ;
ഗോരസമീനൻ പണ്ഡിതനരസന്.. 296
- ബുദ്ധം ധനം പുന്നുകവും പരക്കൽ
പോഡാൽ നഗിച്ചീടമത്ത്വായകിൽ
പ്രത്യാഗമിച്ചീടമത്തുലഭയായും
പലപ്പുംശായും പരിജീവിന്നമായും. 297
- കേരംകണാവനാറിവു ലേശവുമില്ലെങ്ങനാൽ
വാക്ഷനാതനം പരകില്ലും വിലസുനാതില്ലും;
വേദാക്ഷനാവനം നമി കണ്ണിനായകിൽ മക-
യാർക്കാളും രാഗമിളിതം ലളിതം നിരത്മം.. 298
- ഇഴിച്ചിടാതൊട്ടുമനാമതം സം-
അമിച്ചവവള്ളുന്ന നരരണ്ഠര വിത്തം
തനിച്ച താൻ കന്നുക പോൽ പരന്നായെ
നിന്നും, ശേഘത്തിലിക്കനിടനം. 299
- എല്ലാഞ്ഞങ്ങളുമിന്നണ്ണി മഹിക്ഷ വാരം
ചൊല്ലാഞ്ഞാരാജരണമാകിന ഉത്തരതാം
നല്ലാഞ്ഞണ വിരചിച്ചതു സതപരം താ-
നില്ലാതെയാക്കമജ്ഞനാക്കിലതീവ മുഖം. 300
- ചിനം തിള്ളുഡ്യാട വെള്ളത ശിരസ്സിലേറ്റു
കനിച്ച നിന്ത കലവരചനാരിളിച്ചംകന്റ്സിൽ

ഇന്നും കിലിമ നാട്ടു നമ്മു മേഖം
വന്നിട്ടെന്നു വിചാരണയേജുമില്ലോ?'

301

കല്ലിന രതാമിതി നാമകയോ! ഇന്നേപ്പറ്റ
ചൊല്ലുന്നതോക്കിൽ വൈദുതേ, യതിനില്ല വാദം;
ഉള്ളാസധാടി ഷ്വരജേ സതതം വളരുത്തും
നബ്ലൂം കാവുനിര താനിയ ഫനജാലം. (സ്വ) 302

ശലീരരക്ഷാവരദനക്കുതാങ്ങനം
ധനഗഞ്ചലരക്ഷാവരദനലഭരിത്രിയും
വരം ധസിക്കനിതു പ്രതുലാളിനം
വരൻ സ്വദാന്താവിനെ വേദ്യേയന്നപോൽ,

303

ശത്രുഹാരനിദ്രായേശമെട്ടിന്നേപ്പറ്റ
പരുക്കാഴ്ചം വാക്കിലംചർപ്പിച്ചു;
വിഹിഷ്മാഡ്യാരവിവില്ലുംയനായ
നന്ന് ഇഗതരിൽ പരുത്തലുന്നഞ്ഞു.

304

സത്രുക്കളായവരാടോത്തു വസിച്ചുവെന്നാം
ബലത്തുന്ന മാനൃത വരം മലിനാഡ്യേക്കം;
നൽതേന്തുന്തോഴംമൊഴിക്കിപ്പാതന്നമിഴിയോട്. ചേന്നാ
ശത്രുംഗമജിക മഷിക്കമുടിക്കമല്ലോ. (സ്വ) 305

കലാരത്നം ഗാനം ഗഗനതലമത്താം ദിനകരൻ
സഭാരതാം വിഭപാൻ ശ്രവണപുട്ടത്താം മരിക്കമാ
നിരാരതാം ചന്ദ്രൻ ശയനതലമത്താം ശാന്തിവീ
മഹിരതാം അനീമാൻ സകലകലമത്താം സുതനയൻ,

എ സ്ത്രീ

നദോരതാം സുന്തുൻ നൃത്യവനരതാം മധുകരം
വചോരതാം സത്രം വരവിവെരതാം വിതരണം
മദ്രാരതാം പ്രേമം മധുസമയരതാം മലർശരൻ
സഭാരതാം സുക്രതാം സകലജനരതാം വിനയവും;

ശ്രീ

ഇണ്ടായിക്കുംതുകംരാ, പ്രജകവസതിയിൽ
പുക്കാ, ചെണ്ടാണിവൈശ്വലം

കൊണ്ടാടി, കണ്ണു കായസ്ഥരെ, നണ്ണയമെയെ-
 പ്ലാം യുണന്റ്, ക്രവിത്രാൻ
 വേണ്ടുംവള്ളും വണ്ണങ്ങി, ദ്രോണികക്കളുടെ ന-
 നായിണ്ണങ്കീട്, വാസം
 രൂപങ്കരം വാണിജ്ഞാരഹാട്, കൂദയു സുവി-
 ശന തട്ടാനെൻ്റെ വീട്ടിൽ.

308

നീലിംഗംഡാക്കിമാർത്തൻനിയപമസുഷമാ.

പുരിതാപാംഗകളീ.

ജാലാംഡാരാഗിയിൽ പെട്ടുപുമവന വ-

നൊത്തിട്ടം കീത്തിഡോഷം;

വാലാഴിക്കെട്ടിയെന്നല്ലുകൾ പെങ്കുന പു-
 നതികളും സ്വാധയംഡാതൻ..

ലിലാലോലാലത്രമാൻറിട്ടാടവിലവമതി.

അക്കണലാൽ മദ്ദിയപ്പേം. (സ്വ)

309

ഇംടേഡം മൃണംകളിവക്ക് മൃണംകി.

നത്രം വിരോധത്തിനാൽ

പാടെ ശരു വരക്കുകിൽ പുനരത്ര-

ബാക്കണിതന്നും മൃണം;

ക്കേടേറം ശരി നഞ്ചിയുള്ളായ സദ്ധാ.

ജാതങ്കൾം നാമീകച്ച.

ദിനതാടക്കളുണ്ടാ മനോഭത്തകാനതിവിവേം

ചിക്കേന കൈക്കെടുത്തെ.

മൃഡുവോക്കും മൃണമിതി, മൃണമി

ദ്രോഷമെന്നം വിചാരി.

മൃട്ടബോക്കുംതുക്കണാലതിനെനാൽ ശരണം

കേവലം പണ്ണിത്തനാർ;

മുംടുവേന്നാരതിന്നേനിവർ ബത! വിവരി.

ക്കന്തില്ലുന്നവനാൽ

പാടെ കൈക മെലിയിൽ ചേത്തിമഹൃണമതിങ്ങാൻ

രോദനം ചെയ്തിട്ടേ.

310

1

311

പുരവൻിടം മരത്തിൽ കയറിടമതുപോക്ക്

സാരപ്പുഷം മരിക്കും

കാഡേൻഡി കൊല്ലിമാരപ്പുന്നയ മുകളി.

ചേളാങ പേശം കഴിക്കും

താവും പ്രവും കലഞ്ചാനൊട്ട് ധനരഹമിതൻ

ബന്ധുവും യാചനരൈ-

ചെച്ചപ്പു; ലോകത്തിൽ നന്നാണളംഞ്ചത; ഇണ്ട്

ണംകിലാപത്രത തന്നെ.

312

ഇംഗ്ലീഷിക്കതിയായ കാന്തിയുള്ളവാ-

ക്കീടുന വാർത്തിക്കപ്പതൻ-

പിയുംപ്രയേസ്സുമിക്കവതിനായ്

ജാരൻ കൊതിക്കുന്നപോക്ക്

വൊയ്യുല്ലിഞ്ചു വലനു സജജനമതിൽ

സർക്കിൽതിവിധപംസനം

ചെയ്യാനായിടയായിടേണമുടഞ്ച-

നാമാത്താരിലപ്പുറമം.'
313

വെതക്കാക്കത്തടമൊന്നാമത്തിയതിൽ നി-

നോലുന പാലത്രയും

വാദ്ദുംണംഞ്ചു നീറച്ച ഏക്കുത്തിയൊടെ

ആപ്പിക്കളിച്ചുണ്ടനെ

താല്ലുജേളാങ മുവത്തിൽ നോക്കി വിഹസി-

ച്ചീടുന നഘ്പാമന-

കൈക്കണ്ണത്തായ് വിലസുന തന്റനയെന-

കാണണ്ണവൻ പുണ്ണവൻ.

314

മില്ലപ്പുമൊട്ട് പോലുള്ളമലക്കച്ചി വിള-

ഞ്ചുന എസുവദംഞ്ചുമേരും

പല്ലപ്പും കാട്ടിയെരുക്കാട്ടുള്ളമതിമയുരം

പുഞ്ചിരിക്കൊഞ്ചുലോടെ

ചെബാല്പുപ്പോകാത കൈഞ്ഞുമലരേമകളും

കൊണ്ണന്തുണ്ണയുള്ള കണ്ണതിൻ-

ചെപ്പുപ്പുമെനി പുൽക്കനിതു സൈമംടലം
പള്ളുരാം പുണ്ണ്യവാനാർ. (സ്വ) 315

കൊള്ളിം പാരിത്രവാനൈക്കിലുമവിലകലം-
നൈപുണം ചേൻ വിദ്യാർ;
കൊള്ളിം തതാദിപരം ചോനം പണവുമധികര-
ണക്കിലും മൃഗശാഖാൾ,
കൊള്ളിംതുള്ളിങ്ക ഭീമ്മന്നാംഗക്കിലും
ചാതവാം നേരുഭജ്ഞാർ
കൊള്ളിം, നൽസപ്പന്നംക്കണിരയണികിലുമി-
ണബ്യാം കാന്തയാമോ? 316

തയ്ക്കാലം പറമം സുവം പലവിയം
നൽകിടിലും വേഗ്രുപോത
വിയ്ക്കാലത്തുതകനാ നല്ലിചയം
വൈക്കകാണിടാ ഭാർത്തി;
എക്കാലത്തുതമാഡരവിലും കലവയു-

തുല്യം ദിവ്യപ്രേമമോ.
ശ്രദ്ധകാവിനാ സുവം വള്ളത്തിട്ടവത-
ചെറാർമൈണം വാദ്യവിതാർ.

എനിൽ ചെരുള്ളായ നിന്ന കൊണ്ടിമജനം
നന്നിച്ചിട്ടന്നാകിലോ

നന്നോ! ശോനേരത്തംഗ്രഹമനാ-
യാസം ലഭിക്കേണ ഒരു;
തന്നെത്താനും ചെട്ട നേടിയ ധനം
പോല്യം പരാരാധന.

ഞകിനായ് പുകയർ പുണ്ണ്യമെന്ന കയതി
തതജ്ഞനാവഴ്സ്സു ത്രവി. 318

ഇത്താവോട്ട സദാ സുവിച്ഛമവാൻ
സൗകര്യമുണ്ടാകയി-
പ്രൂഢാത്താർ തിംബിയവനുഞന മെത്ത-
ജ്ഞാനധാനമാകിലു താൻ

എന്തൊരം പണി യോഗ്യമായ തന്നെന്ന്
സ്വാസ്ഥ്യം വേഖിച്ചാടക്കി.
പ്ലുംതുഭലാമസമ്മാനവനിയിൽ
സ്വപത്രതാപം ദ്രോ. (സ.) 31.3

രംഗേം വീണാവരങ്ങ്, മഹാദികമാഫേരി വിളി താ,-
നോരേം ശ്രീ തിരുവു യുവതി, മതുമത്തല്ലിഹയേരിം,
രംഗേം വിച്ചാനാർസമിതി, കടിയന്നാർക്കലധമം.
തന്ത്രാരംഗം, സാസാരം ഫരമഞ്ഞതമോ എന്താ? വിഷമോ? 32.1
ഭോഗജാലമവിച്ചം ക്രാനപ്രൂഢ കണക്ക്.

ചാഞ്ചലവന്നരം, സുഖാ-

ദ്രോഗ്രാഹനത്തിലിപ്പി, തത്പൂർമ്മത്തു ചിത്രം

വാസമടക്കം പാഠ

വേഗമിരുക്കുതയുന്നതാണിതി മനസ്സിൽ

ബോത്തു പരകാമരിനി.

രാഗുമാനാവിലവചിത്തിടാഞ്ച പ്രക്ഷേപം
മഹാത്മ മാടിതലേ? 32.2

മിറുദ്ധംക്കതലുണ്ടാവതു ചൊഴിതു പരീ.

മാരമാള്ളം നിസ്ത്രാ.

ലെത്തു ദൈഡം ചെയ്യുന്നവനിധനിയതരം

സത്താവൻ പ്രത്യുമിയിക്കൽ;

മുത്തോട്ടം ക്കാണ്ട. പും ക്കിവന്നമന്നാ..

യബ്ദിയുത്തിൽ നിന്ന്.

വൈത്തിക്കാളിജപലിച്ചിടിനുക്കിനവിഷം.

ശക്കരൻ, ശക്കരയന്നു? 32.3

വാരം ധിരം ചാകിലു പരിപ്പുവരക്കാലയത്തുനാൾ.

സ്ത്രാരം ചേരാതെനായവകജാം കാളി മോടിപ്പുതിനായ്

വാരം വാരം മുഹമ്മദി കഴിക്കാനിതീരും ചുരുവു്

വാരം വോരം ചുരിത്തെന്തിനായ്ത്തനെ സന്ദേശമില്ലു് 32.4

വണ്ണം മഹിപ്പുന്തിരു മുഖരാഖേരം.

ക്കണ്ണാക്കിയോരേശനി കേട്ട രാമൻ.

വേണാ നടക്കുന്ന വെടിന്തുതോത്താൽ
‘വേണാത്തതും വേണിവകം ചിലപ്പോൾ’.

324

വിവിധവിഷയങ്ങൾ

വിക്ഷ്യാർ മടിയിൽചെറ്റുവിരുക്കുന്നുതലോടവേ
കമന്നിയതരം “രാഗം കുട്ടിടനു വിപണ്ണിക്.”

325

മായുഞ്ഞമുണ്ടു്, ധരമദ്ദീനയോഗ്ഗുമരു,
സാദം സൗഖ്യസപചനവും കലങ്ങം ഭജിപ്പാൽ,
ഉള്ളം മഹാകരിനമാം, പുരാതേ മുടിപ്പാം
കൊള്ളിനു, മാന്യശമിഡം വനിതാമനോളം.

326

ക്രൈവല്ലിംഗ്വിഡം ഒലു—
മൊരവൻ കത്രക്കരിത്താടു കടിക്കുന്നുവാൻ
പുരാജനഗസ്സു നന്നയോത്താൻ,
തങ്ങീമണി നാഡു സാഗരങ്ങളും.

327

നീലാംഞ്ചോകയമത്രല്ലമാം നയനവും
ബിംബുംജവും ചേന്ന നൽ—
ചുലാന്താള്ളാക സുന്ദരാംഗി വിവിനേ
സംകേതമെതിട്ടേവ
ചോരംബാരവിടത്തിവെന്തിയവമംതന്ന്
ആശാഗ്രാം സർവ്വവും
മരാംതണ്ണ മരിച്ചുവെങ്കിലുമുണ്ടോ!
തൊക്കീട്ടു നാസുമണി.

328

കപ്പാൻ കിള്ളൻ തുരഞ്ഞെംവോഴതു ചുവരിടി—
ഞരായവൻ ചാക്കളം

തൽഭാങ്ഗം വയ്യുണ്ടാവം ധനികിലഘട്ടിനാ,-
 ക്ഷായവൻ കാരാവികൾ,
 ഉൾപ്പെടെ കാപ്പണം ചെയ്യോരു വയ്യുവിലിലാണ്
 നാരി തട്ടാനിലും, ‘ഞാ
 നല്ലാംഗൻ, ചെട്ടി നന്നൻ’ എവരുമുണ്ട്.
 ചെട്ടിനായത്തുകിലിട്ട്.

829

* മനിൽ പെട്ട പദാത്മമാക്കാനും
 വൃത്ത്യാസമത്താതെ താൻ
 തന്നെ ഇളംതിലുടൻ ധരിക്കു, മെതിരാ-
 യിട്ടനാവക്കജ്ജസ്സാ
 തന്നെത്താനാറിയുന്നതിനു പഴിയു-
 ണാക്കിട്ടമീവണ്ണമീ
 മനിൽ പണിയിത്തുല്പന്നമുണ്ട് വിവസ്വം.

ക്ഷണ്ണാടിയാനദിം. (സ്വ) 830

ചന്ദ്രികാപറുതേക്കരിച്ചു
 അരുന്നാതു ക്ഷീഡുവചോവിലും സമതിനാൽ,
 മാറാതെ കൂദലും
 പോറുള്ളവരിഷ്ട് തുതപെമ്പുലും
 വേറാക്കിട്ടും ‘ചന്ദ്രികേ?’
 അരുന്നാമാണിക്കു പുണ്ണ നീയതിമരം.
 ക്ഷീഡാന്ത മുതിന്തിനിയും
 നീറാ മെനിക്കിലും നിട്ടനാ പരാശ്രാം.

ക്ഷീഡാന്തമാറാക്കണം. (സ്വ) 831

സുധമ്മാപറുതേക്കരിച്ചു
 അധികം മാലാ ലേവാവലിമററിമയാൽ തീരുത്തുമിലും ദി. വി. വരമേന്പരം പിഞ്ഞായിരുത്തിലിലും
 വിധമാണോടും പ്രകാശത്രബൈവരായുധമെടും

* ദരികൾ മിസ്റ്റർ സി. വി. വരമേന്പരം പിഞ്ഞായിരുത്തിലിലും ഫോറ്റോഗ്രാഫും അവിടെ ഇരുന്ന ക്ഷീഡാന്തിയേക്കരിച്ചു പ്രസംഗവശാൽ ഏഴുതിയതു്.

സ്വയമ്പന്തി നൽകം വിശ്വയവരസംരക്ഷയെണ്ടതിം.

“സ്വയമ്പന്തി ഭരിപ്പാനും സൗഖ്യാദിവാഴ്സു ചിരം. (സ-.) 382

പ്രീജവരം പത്രത്തോടും.

അച്ചുവസ്ഥിതി പുരസ്കാരിച്ച സ-

ക്കാച്ചുനിശ്ചയേരടലം സ്വപ്നതന്നാൽ

വള്ളുള്ളിവിശദം വിള്ളിച്ചിടം

ധന്യനാം ‘പ്രീജവരം’ മംഗളം. (സ-.) 383

കരാർക്ക പത്രവച്ചി കൊടുത്തു മറ്റൊടി. (സ-.)

വിപ്രാപത്രാഡിലപ്പിടി-

മദ്ദാസമംനം വാണിജംനുമതേ!

അരപ്രഭവാഡ മുദ്രം

പദ്മാ ഞാനാറു കണ്ണിതനവപ്പം. (384)

മേലേ മേലേ ജോലിക്ക-

ക്കാലേ മാലേ നിശ്ചന്തതിനാലു

ചാലേ കൃതിശ്ലോവനമിരം

കൂലേ മേ അവിനിഷ്ഠ കരയുന്ന.

384

385

കല്പാണി ക്ഷേമനിമതിയേതിൽ ചന്ദനവാക്കിൽ

കല്പാശയതപമിയച്ചുനാവർ ക്രിന്നടപ്പിൽ

ചൊല്ലാൻ നമ്മുട്ടെ ഏകരം യാത! മേലി-

“ചിപ്പാതെയായിവരുമെന്നിലും തോനിഞ്ഞു.” (386)

ക്രാന്തിയും കലഞം മണോജഞ്ചവദവി-

സ്രാസാ രസസ്സുത്തിയും

മേളിക്കം വരവള്ളുവും പ്രണയവും

ചേരം വേൽപ്പത്രികാം

മേരുതോടിയ കൈയിൽ മനുഷ്യമിഴിപ്പോ—

ലെങ്കി പ്രമോക്ഷക്കുടൽ

ക്ഷാംകിൽ ചെത്തു വലച്ചിത്തെന്നായികും

സാമ്പ്രദായാനിയേ!

(സ.പ.)

337

ഉണ്ടാകുന്നണ്ട് പാറുാവഴി പരമധനം

കേരളീയോക്കിവല്ലോ—

തനാശാനന്ദനാശിതോന്താലതിക്കരുക്കരസം

വീഴ്മാക്കം പിതക്കം;

കൊണ്ടാടുന്നുന്ന കാലാന്തതിനമു മടിയോ

മുടക്കം വരയുവരി—

കുണ്ടാക്കം വാട്ടൊമന്നാശിതു മിയ നിയതം

കണ്ണിടുന്നണ്ട് പാരിൽ.

(സ.പ.)

338

കാലുതുനിന്ന തിരുവന്നെപ്പും തുള്ളുവാകുന്ന അവസരങ്ങിൽ

ഇംഗ്ലീഷ് മെഹസ്ത്രിക്കിൽ അാറു ഓയിലുംനായി തുടിയ

സുരയാൽ ചൊല്ലിയവ (സ.പ.)

പ്രാണങ്ങൾിയ തുല്യമായി മാവും

വില്പാത്മിസംഘക്കതയും

പ്രാണപ്രുമവിലുസമോട്ടുക്കും.

യല്ലാപക്കാഡലാതയും

ചേണ്ടാന്തിനിന മംഗളപ്രഭേദയും.

നാംഗ്രീഷുമെഹസ്ത്രിയും

കാണാത്തുവസിച്ചിട്ടേണ്ടതു നിന്ന്

ശ്വർക്ക്രൂഡയുന്ന മേ.

339

വഞ്ചാരി വല്പതായിടുന്നവിരഹം

തെല്ലും സഫിക്കാവത.

ബ്ലൂനാലും റുചക്ക്ലൂനാനസമണം

പോക്കെന്നാരെന്നിൽ സംശാ

കനീക്കം പ്രണയം കലൻ വേതാ-

മല്ലേതമാരലുഹം

നടിക്കാസ്ത്രമായും മും വിലസുമെ-

നോത്താശപസിക്കുന്ന ഞാൻ

340

—————

* ഭാരതദ്വീപനം (സപ)

ധാതാവമനങ്കതുകും ത്രിവത്തിൽ നിന്നു -

മേതാനമംഗമവനിക്കു കൊട്ടത്തവള്ളും

ആ താവുമുന്നതശ്രാംക്കാം കലചന്നാരിൻഡ്യു -

മാതാവിനായും മഹിതക്കതിയൊടെ തൊഴ്സാൻ. 341

ഭ്രഥാനക്കും മതലായ മഹാമുന്നത്തായു

പുതാനഭാവദേരമാഡൈപ്പത്രജാലം

ജാതാനമോദമുള്ളവാക്കി വിള്ളേമിൻഡ്യു മാതാ..... 342

‘ശീതാ’ദിസാധിതികർ കൊണ്ടലമാംഗലേയ -

ലുതാദരഭേദയമിയന്ന നിജാതമുള്ളനാർ

സ്ത്രീതാദമേകിയ യശോദരമാന്നാരിൻഡ്യുമാതാ..... 343

—————

മേറിനിക്കുമുരുന്നാമ്പനാണ താൻ;

ധമ്മരക്ഷ നിയതം നിജലുതം;

മുല്ലേപതി ചിരം സൗഖ്യപ്പതി -

നൈരു വേണ്ടതിതിലപ്പും മുണ്ണും? (സപ) 344

ബാഷാലിപുലികരമാകമനേകകൃത്യം

നിത്യം നടത്തു ചിവിട്ടും തിരിഗ്രഹകാലം

ബാഷാപിതാവു സുഖജിവിതമേകമോക്കി.

ലാക്കാശയില്ല ഓടി തനകൾ നന്നയിക്കൽ? (സപ) 345

തന്റെക്കയിക്കൽ വിള്ളിട്ടുനോക ശാര.

ഞാരേശ്വരസങ്കാരമാം

* കരാഴുടെ അംഗവക്ഷയാൽ മിച്ചമിയത്.

വെണ്ണക്കാരക്കുട കൊണ്ട് നാടവിലവും

നന്നാൽത്തണ്ണല്ലപ്പിക്കവേ

വക്കതയം കലക്കം വലക്ക് സ്വത! സ.

നീതാവം വള്ളഞ്ചിട്ടി.

അക്കപ്പുന്തികമെന്തി മുലധാരണി..

വാദൻ ഒഴിച്ചീടുണ്ട്. (സ-)

346

നാട്ടിയും ചേന്നജ്ഞു രിപ്പാലക്കത്തികളിലും

നവുമാഹാവിഘ്രാനം

നോട്ടിനും കായലിനും നടവില്ലറിട്ടം

ബോട്ടിലും ചേന്നിനേണി

പാട്ടിയും ചേരുന്ന ധൂമം കഴക്കുവഴി കൂട്ടിയും

ശ്രൂപമെന്നജ്ഞു കൂട്ടിയും

കാട്ടിഗ്രീറുലരാട്ടിക്കുഞ്ചയപടമക്കി..

ക്കനിത്രിയപ്രതാവം (സ-)

347

മാടാവനിമാനിനി മെശലിതനിൽ

മാനിച്ചു ചാത്തുന മനോജ്ഞതരതം

മാലോകർത്താന്മോധതമസ്യകരി

മേവേണമേവം ചിരമേവ മേല്യം. (സ-)

348

വിമർശനാഗതിക്കു സന്നിക്ഷിപ്പനായമാനമാം

‘സുദർശന’വ്യച്ചത്രമേ! ദയാദ്രുനാം ജനാദ്രുനൾ

അഭിംഗമായ് വിള്ളണിടന്ന മംഗജ്ഞാപയങ്ങൾ തേ

നിരന്തരം വരുത്തരം വരുത്തരം പരന്തപരം. (സ-)

349

* മരിപൂർഖ തേകാതേ

രാ തീരം; തിരിയാരിതി;

* അനബ്ലാമമായി വായിച്ചാൽ ഒരു ദ്രോഹം. പ്രതിഭലാമമായി വായിച്ചാൽ മരാരായ ദ്രോഹം. ദണ്ഡിനം അത്മം എന്നായിത്തന്നെ ഇരിക്കണം.. എന്നൊരു ചിത്രത്രസ്ഥാനം വലിയ കൊംഘിന്തന്യുരാൻ തിരുമനസ്യുക്കാണ്ട് മരാരമാപ്പാരാ ഹോമിച്ചതിനാ എഴുവിയ മരാവടിയാബാിരു

ತುಖಿರಾಖಿತು ತೆ ಮಾತೇ!

ಪೋಡಿ ಪೋ; ಲತ ತೆ ಹೀಲು. (ಸ್ವ)

350

* ಪ್ರತಾಪಮೇಧಂ ಘೃತಂಜವಂಶ

ಪ್ರಕೀಪಮಾಗಣಿತವೀರಣೆಸಂಗಂ

ಶಂಕರಾಂತಾಯಿಕಮೊಕಿತಾತ್ಮಾ

ದಿನಿಂ ಷಾರಿರಂ ಶಾರಿಯಾಂ ಸಮಂಗಾರ. (ಸ್ವ)

351

* ಕಾವ್ಯಾಂತಾತ್ಮಿತ ಕೆತ್ತಿ ಕಲಂತಿರಣ್ಣಂ

ಕಾಣಾಯವಣಂ ಪೋಷಕಣಾಂತಿರಂ ಪಾತ್ತಾತೇ;

ಕಾತ್ಯಂ ಮಾಣಣಂ ಪರಮಂತಾಂತಿರಂ ತಿಂತ

ಕಾತೇಸುಂಗ್ರಾ ಕಾಣಾಂತ ಕುಚಿಯಾಂತಾತ್ಮಿತಿ. (ಸ್ವ) 352

ಸ ० ಣ್ಣ ತ ० ದ್ರೋ ० ಕ ० ನಾ ० ರಿ

ತಿರು ಗ್ರಂಥಿತಿರು ದ್ವಿತಿನ ಕೊಟಿಫೆಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಿನ ಪಿ ಅನ್ತ. ರಂಧೂತಾಯ
ಬಳಾಂತ್ರಿಕಾರೆ ಸಂಬಂಧಿತ ಅಂತರಾಂತ ವಿಭಾಗಾಂತ ಅಂತಂತಾಂತ್ರಿ ಸಾಯಾ
ದ್ವೋಽಂತಾಂತ್ರಿ, ಅಂತಾಂತ ಅನು ಗ್ರಂಥಿತಾರೆ ಮಾತ್ರವಾದಾಂತಾಂತ ಸಾಯಾ ಮಾತ್ರವಿಂತಿಯಂ

‘ತವಿತಾ ಕಿಲು ತಾವಡವ ವಾಸ್ಯಾ

ತವಿತಾ ತಾವಡಿತಾ ರ ವಾಸ್ಯಾರ ಮಿ

ತವಡೆ ತವಿತಪಾತಿ ತಾಸ್ಯಾರ್ತಾಂತಾಂತ್ರಿ

ಯಿತಾಂತಾಂತ ಯಿ ರ ನಾ ರಾಸ್ಯಾರ್ತಾಂತ್ರಿ

1

ತ	ಸ	ರ	ನಾ	ತಿ	ರಿ

ತಾತಂತಾತ್ರಾ	ಸ	ರಿ	ನಾತಾತ್ರಾ	ತಿತಾ

ದ್ವಿತಾತ್ರಾ	ರ	ನಾ	ನಾ	ರ

ತಾತಾತ್ರಾ	ರಾ	ರಿ	ನಾ	ರಿ

* ಣ್ಣ ನಾತಾತ್ರಾ ನಾತಾತ್ರಾ

ಎಂತಾ

ಮಾತಾತ್ರಾ ಮಾತಾತ್ರಾ ನಾತಾತ್ರಾ

എത്രാനവദ്ധപദ്ധവത്സജാഹ്നും
പ്രാക്തിഃ കുതാരിയം കവിക്ക്ലൈബ്ലൈ
അപ്പുരാതകേരജ്ഞാവിശാഃ ഒ റസ
ഘ്രേഖ്മാജപലാ ലസതാ കാവ്യക്രമഭവദ്ധം 3
കേരളകവിക്ക്ലൈബ്ലൈ-
ത്രിഖണം കവിരാജക്കോഡവാക്കിതാ
രാവസുമച്ചുസമവാണി
രമഞ്ഞതി രമഞ്ഞിവ മാമിഡം കവിതാ.

‘കേരളവാർമ്മവില്ലാസം’
സരസാലജാരച്ചാരവദ്ധലളളിതം
ദേശവദവിവരക്കലാതാം
കാലാരുളു കവിജാലമാനസാമോദം’

(സ-)

ഗ്രീക്കെട്ടാറ സാരാറ നൗഥാരാപ ലഭി-
പ്രായുജ്ഞാവാലാധിരിവിവശാനതരം
ഇണ്ടേ റ കിഞ്ചിത്തുവി വരദ്ധനിരംദ്ധ സാ-
തൈപ്പവദ്ധജാജി എദ്ദേശ വചാസാം കുപ ശക്തിഃ 6
അംമ്രാവി താൽസാംഘു :സാംഗ്രാംയ.
സംജ്ഞ തായ, ഏന്താജത ഭര പ്രക്കാരാഃ
പ്രക്കുപ്പുംഘുഭു! പ്രതിചോദനാശ
പ്രസമ്പ മം പ്രേരയരി പ്രകാമം. 7

റാമുണമവി മലിനയിത്രാ,
ബാഹവസ്സുന്തുപ്പു പണ്ണിതാ ഭ്രമം;
ലാഡ മാനമവി ശംസന്താ
വിരളാ ഏവേദ്ധാന്ധുഭേ! സന്തഃ 8
എ ചാമക്കുത്രിമമുണ്ണോപ്പസിതാശയാനാ-
മേ കൈവ നിമ്മലതരാ മഹിതാ പ്രശംസാ

അനുഭാദം ചെയ്യാൻ സഹായിക്കുന്നതാണ്
പ്രത്യുഗ്ര കാവ്യരചനാർന്നുകഴിത്തെങ്കെന്തും.

8

കാനവിനു ഒരു പ്രഥമന്ത്വം അവൻകരിക്കു
ശ്രദ്ധ ദായി (സ്വ)

ബാവനവരത്താലാം
നൃത്തിയസഹായസമാഗമോന്നം
പ്രവേഗമാലാമവി ഭോ-
സ്ലൂപ്യമാവൈഷ്ണവി ഗൃചാലകവിമേഖലേ!

10

വിദ്യപ്രാണിക്ക, വിത്തപ്പുജ-
പ്രഭുന്നേബാലൈവവിവിധരംസലഹം
അംഗസ്തിയാലാഭി മഹാ
അയാ, കുപാശയ നടമാനുഭേ തജൈസ്തു.

11

ക്ഷോൺിന്റുണ്ണിവര! ശൈർ-
വാണ്ണിചരിപ്പാലാജനകതാന്തപം
നാണ്ണിയന്നുവ ചാന്തർ-
വാണ്ണിപ്പണയം ന കേ, സ്ത്രവന്ത്രധനാ?

12

വിദ്യുധാനന്നമമനം
കവ്യനേബം കലാഭിരമലാഭി:
ആക്ലൂമിമാക്ലൂ
രാജൻ! ജേജീയതാം ഭവാൻ ഭ്രമേ.

13

കപചന വിലസേപ്പുനാമാത്രം ദിവാകരാർ സ്ത്രീ
കപചന സുതരാമവ്യക്തം സ്വാലിയാപി ദിരാസദം
കശലമവിലം കവ്യാണം തദ്രമാസുക്തതം സതാം
“സ്ത്രീയു മുദ്രാ പ്രേമാഭാരം കിമപ്പുമലം മഹഃ.”

14

அரஸ்பூஷ்மனுசுதாவெடு கைதிருவத்
யது ஸாதம் வாதி ஸாப்சராவரேஷு

தஸுகவான் மகாஸாகாவரலாவருவா

“கன்ன மே ஜாதி செவதமாணிக்கிணவித்.” 15

விவியவிவோட்டுஸே வாஸே, மஹீயஸி தேஜஸி,
ஸ்தமயிஶதே ஶாஸ்தி, ஶாந்த நவேவதயஸிஸ்பிதே,
ஸமஞ்சிம யோவவஂ சவஂ ஜஹாதி உஹாமதி-
“நிவிலங்கநதாமாணு யான்ஸு ஏவ மி நாவர்.”()

கொஷ்டிகிள் வலியதவுரங்கிகைன்ஸு கொஷ்டி
திகவநநவுறது ஏஷிக்கிய ஸமங் கொட்டாரனில் வெஷு
ஸமஷ்டிசு டேஷாக்கங்கள் (ஸப)

ஞீமார் மாடமஹீஸுயாக்ர விழே!

ஸப்ஜன சூயாமளி०

நாநா சுங்ககலாவிலாஸவிழைவ-

றாநங்குநகம் ஷுயாந்

ஓஷ்பா ஹாத! ஓவந்மது கலிதா..

நாந் சிராச்சில்லிதா

துஷ்டி० நேந்துகோரகோ மம ஸதா.

மாலங்கா! நாலங்காதே.

17

செஶவாளிी மஹிதான் ஶல்பி நாவதி०

வாளிी பு லக்ஷ்மிஸுப்பா

யம்ஞுரீந்வி யாங் ஜாந்தி ஸாஸஂ

ஸாப்தாவைவஂ விகா

தசெஸுதஸு விழேவிமாஜிஶமிஹா

தோஷாதிரேகேள ய..

ஐஹாதா தப்பேஸ மஸ்தியங்குத-

ஸேஷாஷுங்கிதஂ ஸாந்தஂ.

18

ರಾಕಾಶೀತ ಕರಾಡುತ್ತೇ ಸಭಿತ್ತೆ-
 ವೃತ್ತಿತ್ವ ಪ್ರಾಣಸಪದರ್ಥ
 ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಅನ್ವಯಾಗ್ನಿವಿಶಲೋರಿ ನೂ
 ರಾತ್ರಿನಿತರೆ ಶಾರದೆ
 ತಾಙ್ಗುಮನ್ಯಿತವಾನುಭಿಮಾಕ್ರಾಚಿಯಾ-
 ತತ್ತ್ವಂ ಗಾಳಿಯಾರ-
 ರ್ವಾಸುತ್ಪಾದಿತಾಖೋರಿಹಾಲ್ಪಿ ವಿವರಾ-
 ಲ್ಲಿಂಗ್ರಾಮಾಕಲ್ಪತಾಂ.

19

ಆಂತ್ರಾಂಗಾಲ್ಪಿ ಸಂಘರ್ಷಣೆ ಸಂಪನ್ಮೂಲ-
 ವಿವಾಹ ಚಿರಾತೆ ಸಂಕ್ರಿತಂ
 ವಿಜಾಯದಾಂತ್ರಿಕ ನ್ಯಾಯಾರ್ಥ ವೈಶಿಕ್ರಿತವಾಂ
 ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುಮಾರ್ಡಿಲ್ಲಾಂಕಾಂ
 ಯವರಂತಿಯಲ್ಪಿವಿಂದಾತ್ಮಾಂತಿಕಾಂ
 ಕೊಂಡಾಂತಿ ವಿಷಯ ವಿಷಯ
 ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುಮಾರ್ಡಿಲ್ಲಿಂ.

20

ಸಂಸ್ಕೃತಾಂತರಾಂತರಿಕಾಂ ಮಹಿಳೆ ಮಹಿಳೆ
 ವಾಂಗ್ಲಿಂತರ್ (ಸಪ)

ಇಂದ್ರಾಂತಿಕಾಂಪಿತಿ ನೀತಿತೆ ಸಂಸ್ಕೃತ-
 ವೃಂದಾಂತಿಕಾ ಕಂಬಾ
 ಯಸ್ತ್ರಾಂತಾಂಕಾಂತಿಕಾಂತಿ ಚ ನವಾಂ
 ಅಂತಿಕಾಂತಿಕಾಂತಿ ವಿಷಯಾಃ
 ನಾಂತಿಕಾಂತಿಕಾಂತಿ ವಿಷಯಾಃ ಮಿಂದಿರ-
 ಲ್ಲಿಂತಿಕಾಂತಿ ಸಂಸ್ಕೃತಾಂ
 ಶ್ರೀಮಾನ ಕೇರಿತಿವಂತಿವಂತಿ
 ಲ್ಲಿಂತಿ ವಿಷಯಾಃ ಜೀವತಾಂ.

21

நுவாழ் சீவஸுக்கரையிலே (ஸப)

விலங்கி சீவஸுங்கி:

ஷுரதோ ஹ ஜவாயுவூரவசஸ்ராயம்

ஶ்ரீமத்துக்கரங்காயக் -

கெற்றுக்கூட்டுறையம் ஹவ.

28

கோயோ அஸுக்ளேஷபேசஸு ஸகல-

பூஷேஷ்சுப்புஷேஷ்.

வெஷ்சும் யதிமாக்குப்புக்கவும்

வெஷ்வானி ஸுக்ஷுமதமானம்

வேவாஶாரகிராமதபையினங்காம்

உள்ளம் க கண்ணு கபம்.

பேப்ருவா யோ விவதீவதீதி மஹித-

ஸ்ஸுமும் விஜேஜ்வதாம்.

28

—ஈடுபாடு—

நா சொர்வுங்கி! ஹு சும் காம் ஸ்ஸுஷு சிதா

ஏா! காலுசுவேஷ துவாக

கே பினுமுதித; பாவநாஸ்ஸுவ ஹ ஞா—

காலுபுத்தாராபுபாம்

ஏா! புயுத்தித்து பிரஸு விவாதாம்

காலுபுத்தாரா முத்து

ஏா! 3 பாலார முத்து

ஏா! ஸு ஸுபாம! (ஸட)

29

—புது தா

புது தா (50)

புது தா.

புது தா தாமுதாரோ ஸுதா?

புது பித்துநாஸ்ஸு நாரா

ସୋଯଂ ସମ୍ରକ୍ଷ ଗୃହନୀଯିବି-

ଲ୍ଲୁଣ୍ଣତଂ ପ୍ରାଣ୍ତର୍ଯ୍ୟିତାଙ୍କ-
ସ୍ଵରୋଦ୍ଧିତାକଣି'ଦ୍ୟିଗତଃ-

ଶ୍ରୀଲକ୍ଷ୍ମୀଂ ଲାଲ ଶୀତି. (ସପ)

ବିଜନ୍ମାନ ପିତାମହି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣଚକ୍ରମାଣ୍ଡଳୀ

സാഹിത്യവില്യം

ടിസ്ട്രിക്ട് ബോർഡ്.

ഒ-ഒ ദ്രോം—നുവി—ഗ്രാമഗത്തിലെവരുൾ; റിവൻ എന്നും. അവളും—പറ്റിയും കുടംഞ്ചേരം (ഇലക്കുടം) കുടംഞ്ചേരം; അവളും എന്ന പേരാട്ടുടിയും കുടംഞ്ചേരം. പാഠി—പാഠസംഖ്യാബന്ധിനി; പാഠവുത്തി എന്നും.

എ നമ്മും=പുജ.

എ രാത്രി റിഡോമാത്രനാകയാൽ കൈതയെപ്പുണ്ടാരാൻ അശക്തനായി.

എ കുള്ളപ്പത്തി=പാപാശ്വാഹം. കൂദാരകളും=അതിമിച്ചനാമരഹായ സ്ഥാനം. കംബപ്പും=മാഖവല്ലം.

എ ഇവന്നും=ജിവിതം, അവക്കും.

ഒ വു അല്ലെങ്കിലും സംശയമാണെന്നുമായ യമത്തൊട്ട് (മംഗലനിഗ്രഹത്തൊട്ട്) തുടിയുണ്ടോ അനുഭവി! എന്നമായെതിരെയിരിക്കുന്ന മായയേംടു തുടിയുണ്ടോ! ചാക്കളേണ്ണ രത്ന=നല്ല മുണ്ടാനീക്കൽ അപ്പേക്ഷയിൽ നല്ല മുണ്ടാനീക്കൽ ഉള്ളവനിൽ. താങ്ങപ്പത്തുജ്ഞയുണ്ടോ! രംബംവു=രംബും=ശ്രമിക്കും=അമവാ രംബാനിനും=പരമാനന്ദരംബത്തിനും ആത്രുആധാരവുണ്ടോ! മേ=എൻകിക്കും ഇരു=തുടക്കമായും—വബും=വൈറപ്പത്തും—ക്രമൈഴുമല്ലെന്നും. മംബും=വഴി ചോഡി. തരണാം=തരണാംമേ.

ഒരു ഗോ—പരാഗം=ഗോക്കളുടെ (സഖ്യംരം നിമിത്തത്തിലും) പരംഗം=വൈംടി; ഗോപം=മേരു ഗോപാവ. മാഹം=ഡിനിബ്ലൂജ് അനുഭവം എന്നും. പതിതു=പതിച്ചുവരിം=വിണവരിം; പതി (അത്താവരിം) എന്ന അവസ്ഥ എന്നും. അബവലാവബിം=അബവലനായടെ (ബലവിനന്നുംടെ) അഭവബി=തുടം. അബവലകളുടെ അഭവബി എന്നും. അതരവാപം=പഘതായ ദിവസം; കംമംത്തി എന്നും.

ഒ ഒ തുജ...പെമ്പി=ഗോപിക്കുടെ പെട്ടുന്നും അതുകൂടിക്കുന്നതിൽ സമത്തം—ഒ വാംപതി=സുഞ്ജൻ. (ബംലസുഞ്ജൻ എന്ന ദേവം) ദിഷ്ടണാം=ബുദ്ധി.

ഒ മു മും, അമും, തുംര എന്ന പദംചും.

ഒന്നു മേ=എനിക്കും—ഇതും ഇവിടെ വിശക്കിലുതിന്തുപക്ഷം അവ്യായം. മേരു ലതാനും=വരാധൂതേരം! മെരിതാഫിരാഗതുക്കളും അക്കമനാവുണ്ടോ!

ഒരു മേരു=ബക്കും—തവ സമർപ്പം എക്കാടി എന്നനപ്പെയം. ലഭ്യം=മേരു കേഷം=മേരുക്കം ചടിച്ചും എന്നത്തം. ഏതില്ലും=എത്ര കാംത്തുസഹിയും (എനിക്കും) വിഹിതമേഖലിക്കുട്ടിഞ്ഞിരുത്തുന്നുണ്ടോ. ഹിന്ദുക്കാം=വിതമായിരേഖയുണ്ടോ.

നുവ് കൂട്ടംയും കൂട്ടായും. തുപരിക്കും-വേർപ്പംടം.

നുവ് അവേദ്ധനരഹിതി! മേ-എനിക്ക്. വിക്രൈപ്പതിരുപ്പക്കല്ലെൽ
അക്കൂറഡ്-നിപ്പുഴയ്ക്കുചുപ്പി അവന്തംവന്താനു-അവന്തരമഞ്ചെട (നമ
സ്റ്റീച്ചിച്ചവജ്ഞെട) അവന്തരകിങ്കൽ താന്തരവുംസന്ദേശവനേ! കെതരക്കുണ്ണ
തുപരാ! എന്നനുമം... ജിതേഹമം-സപ്പന്നു എന്ത ഇന്തിചുതു.

എ0 മാഡെമംതു-പാബതി. സമരസംമരസംപ്രമാദേ-തലു സംഘംരംഭ
(തലു കെട്ടിയുള്ള) അമരമാക്കെട സംപ്രഭേദംചു(സമാഖ്യഭേദംചു) കൂടി. മഹിമാനം-മഹിക്ക് മനനത്തെ ഒന്നം ചെയ്യുന്നവനേ! തെന്നുമധിമാ (ക
ത്താവ്) യമാസമഖം-സമാഖ്യാനത്രവം. ഉമം ആമധം. ആകെ ശിക്കി.

എ1 രക്കാവരദം-രമാശു അക്കഷിക്കുന്നതു. നരക...ബേദവനം-ഭരകൻകു
ഉണ്ണാക്കുന്നതായ ദമ്പാർഥനിന്നും ഉസവന്നതെന്ത. ത്രിജ-നീ തവേക്ഷിച്ചു
ഇം. നിംബ...നപിതു-തന്നും അജനികിൽ (പുന്തുമുന്നിന്നും അജ
വന്തിൽ) ഇംഗരാഡേത്രംചു (കാഞ്ചപ്പുംതെന്നും) കൂടി.

എ2 ചെവടി...തപം-ഭാനിമംരം യിത്തിന്നിരിക്കുന്ന സുരംഗന്മംഞെട അ
രിക്കുട (അസുരമഞ്ചെട) നിധനത്തിൽ-നാംതെതിൽ ഉണ്ണ ഉണ്ണായിം..

എ3 എരുക്കിൽ-എരിക്കിൽനില്ലിപ്പിക്കുമെങ്കിൽ.

എ4 കമാംബാക്കരുതി-ക്കുതിമാഡ കമരത്രവം. കമരം-ആമ. വിത്തകാക്കൽ
=വിജ്ഞ. ഹനനം-വയം. സൗക്രാം-എറംവും കോപതേരുംതുടക്കിയതു.

എ5 വെരി-മധു. കാഡാമും...പ്രജ-ം-വളരെ വുമുഖി ടിക്കവംബസ്തുധാം.
ആശീര്ണ്ണു-അന്നറുമം.

എ6 ദരി-മുഹ. അവനിക്രൂപംപാംവൻ- വംതരംജൻ- ഹിമവാൻ.

എ7 തപം-നീ. അവം-ശരനു അക്കന്ന.

എ8 മെള്ളി-ഞുഹി-ംഗനം, ചെച്ച് എന്നനുമം. അൻബേംബു-അൻബിന്നു
(ഭയജ്ഞെട) മെള്ളി-പ്രകാം.

എ9 വിരവിൽ-മനോഹരമാധി. വിഭാസകംഡായ്-വിഭാസകംഡിൽ ശയി
ക്കുന്നവൻ—വിജ്ഞ. വിഭാസകം- (വാദാരുദ്ധേംഡ) വിഭാസകം-ഡി
വേദായം—സൃം.

എ10 വാന്താളി-കേഷകവരയരയെ, സപാന്താളി-തനന അജിക്കുന്ന അ
ന്തജനസ്തുവരെത.

— — —

എ11 മദം-അവക്കരം, മദജലമെന്നാം.

എ12 ശിവവച്ചുപ്പും-ശിവനും ഫഹും- ശിവനും അഞ്ചുന്തികളിൽ ഒന്നു
വാഡ എന്ന പ്രസിലും.

എ13 അസുരന്നരം-നാം തന്മില്ലെ വൃത്രുംസം.

എ14 കുങ്കാളി-പാദത്രുകളുടെ കൂടിം.

എ15 വാതകം, കാർ പെംചിച്ചിട്ടുന്നായ പയക്കണ്ണങ്ങൾ അജിച്ചും അജും
തെ (മടിച്ചാരെ) താഴും രബപ്പുക്കുന്ന എന്നനുപയം.

എന്തു കുറുക്കുണ്ട്. വരദനം=ഭദ്രനമരം: അടിത്രുമ്മം=പ്രംഖിക്കപ്പെട്ടവും
എന്ന ദയംമുഖം.

എൻ പ്രശ്നംതന്നെ=സൃഷ്ടി. വലേരംതം=മിന്നാമിന്നാണ്.

എൻ ഫതി=സിദ്ധം=യുമനാമൻ=ആരുന്നതെലവുൻ,

എൻ ദധാ=കരക്കൻ- ഫതിതനയൻ=സിംഹക്കട്ടി,

എൻ ഫോമാധ്യ=കൂടാക്കൻ, കടം=കവിപ്പിത്തതം. അന്നുംദശം=അഥസാധ്യ
രണ്ടാം.

എൻ വരേംബ്രൂ കണ്ണപാ=കഴുതയും കടകവും. വിവഹിക്കപ്പതിന്തനിൽ.

എൻ കരം=കരംദി! യുദ്ധമം=യുദ്ധക്ക്ലോദിട്ട മണം.

ഫോനു സമാധി=സമാധാനം,

ഫോനു ഫിഡിംബക=കപ്പുരം. കണ്ണസുക്കം=താമരപ്പുമ്പുമ്.

ഫോനു പരഞ്ഞ=അന്നും. നിന്ത്രണതയാന്ന്=ഇണായീനന്നംയ; സന്തപ്പം
ഇണാസാഖഗമിച്ചാതെ എന്നം. പരഞ്ഞപുമരുന്നു=അന്നുന്നംയും പുരങ്ങ
നന്നു; പരഞ്ഞപരമ്പരയെ നൽകിന്നു.

എൻ സാവക്കാരു=ഉപമംപ്രയക്കംരജ്ജങ്ങളുടുടക്കിയർ; ആരുണ്ണങ്ങളുടു
ടുടിയുമും എന്നം. സുപബ്രഹ്മംസം=ഗേരംഗമക്കംയ പദ്മപ്രംസംസംതാട്ടുടക്കി
അത്. പദ്മപ്രംസം=പദ്മപ്രയാഗാ; കാൺവൈയ്യു് എന്നു, സുവർണ്ണം=നല്ല
അക്കാം; സപ്തഭ്രംം എന്നം. അതു=പ്രദാക്ഷുഗിശേഷം. അതുമാം=പ്രദാ
സ്ഥം.

എൻ ക്രമരഹിതം=ക്രമരഹിതം (അയമംത്വിജ്ഞം നാരാതാട) ത്രിംതകത്;
ക്രമരഹിതംകഴ ഫിതമെന്നം സരസവിത്രം=സരസവിത്രം ഫിതം, സര
സത്രാട (ഭൂതതമാഖായാട) ത്രിംതകെന്നം. പുള്ളം=സൂര്യം), സപക്ഷതവീഡി
ഷം=പീഡിഷം; പോലെയും നല്ല അക്കാശങ്ങളുടുടക്ക ത്രിംത; ഏഡം=എററ
വും, അക്കാശം=ബാഡിക്കാശ താരയ (തീവ്ര നാലിക്കാശത്താലു) അക്കാശംടക്കു
കിയുതെന്നം.

എൻ ഒരേ, നിയമഗതിക്കിഴ്ച്ച=കംബുത്തിനിംബ നിയമരീതിക്കൈ, ദ
ണ്ഡിക്കം=തിരുപ്പുരിക്കും. “നിരക്കും കവയി” എന്നാണുപ്പോ; അധിവം,
സ്രൂഷ്ടിയുടെ നിയമഗതിക്കൈ വംശവിജ്ഞാ എന്നമാം.

എൻ സാധ്യലിംഗല്പക്കണ്ണം=ശരിയായ ദേശാവോചന; മരുന്നാം മരമുഖ
നീംബ കബ്ലിനം. ശരൂം=പദ്മങ്കൂട്ടം പേശ്വർ; മെന്ത എന്നം.

എന്ന അനന്തരാത്മകതാത്മിഥിരുത്ത്. നാമരത്താട്ടുടങ്ങാത്തത് എന്ന് അവ
യഥാത്മം.

എന്ന് അത്യർക്കിയും=പൊതുളിനിംബ സ്റ്റുന്നത; ധനക്കാര്യമെന്നു, അപര

స్వంతం తథాశ గణ్ణుఁ; ఉష్టితిని ఏణం. వ్యాయం=ప్రోకణ్ణెత వ్యాయం
అంచం ఏణం.

మృగు కథమాత్రి=అయితపావయిజ్ఞ ర్థంచి; గ్ర్హి ఏణం.

మాత రాగం=ఎచ్చమప్పు; అంగంగామగమణం. మెచ్చతుబి=కథంత దుపటిలు;
కళ్తితితాతఁ; విషాధ్యజ్ఞివిం ఏణం.

మాత కథాగామగం=వగ్రును. అంచపట=అత కంశతతితఁ; విష్ణు తికిలవణం.
కంశంరఘై; ఒకఁ ఏణం.

మాత రాగం=ఎచ్చమప్పు; అంగంగామగమణం. తంపం=చ్ఛట్టఁ; దీవమగణం. వ
ిష్ణుగివింతం=రఘైనుంచి; యగుస్మానమగమణం. ఆచించిలిఁ=పకింణించి
లికిఁ.

మాగు కంశంరఘై; ఒకఁ ఏణం. తాతకకరీ=గంఖశగ్రజంపఁ; కణీళికిరి
ఏణం. రాగం=ఎచ్చమప్పు; అంగాధారుతిగణం. అంచపట=అతుగాణం; వ
ిష్ణుమగణం.

మాట జ్ఞాకథ్యంగం=ఇచ్చమయిదంయ రఘైయికఁ సంస్కర్ణం; జ్ఞాకణం కర
గుంగమగణం. గ్యాంత్యాగ్యుమయం, వాంత్యాయం, తికితిలిభజ్ఞ వగ్రులుణం
చెచమప్పు, వాగ్నికియికఁ ప్రూగణం, తంచరఘైస్తికఁ ఇంట్లించివం,
అంచప్పుఁ స్తికఁ వికాసం, వగ్రును ఉంచై కణోకశియువాం అంల్యం
తిగాయికఁ చెచమప్పుకండా త్రుమగు యావచ్చిగణఁ ప్రంపిషికఁ: ఇ
త్రయిఁ విష్ణుయిషిత వెంచుకొణ్ణఁ కప్పఁ ఇంపుకండం వాంగిణ
సా:— గ్యాంత్యం అంగ్యుమిచ్చ కఁింతికుఁడఁ వగ్రును^ కామో! గ్యాంత్యం పెం
యాంప్యు. తస్మిలు గాచిగియాయ కంచిసియి ప్రంపిషికణుతినీ ఇతర
గెన గస్త నీ బిశ్వా^ ఏపించియి అం రాగుఁ తింతాచుకుఁ అతుకమచిన
తయ పుంకణు తింతాచి కండాకు లికి. అంతర్ముం ప్రయతనికియాంత జి
ఇగాయితికఁ చెచ్చుకుఁ వగ్రులుణం ఇం కర్మాంపుఁ చెయి కణుఁ అంబి విసుయఁ
యాంకు కణుఁకుఁ కణుఁ. ఇంతట్టం కణుఁకాణుకిణు కములికఁ (చుగుణం)
కమీ గాతయిపరిఁ ర్థించుచ్చికి అంత్రం ఇంట్లునీచ్చ. కమీగ్యాంత్యు కాంగాఁ
సపకాణఁ పంగ్రుషిణు అంగాంతగాయతుఁ ఇంట్లుగాసతిగఁ కంటణం
అం పంగ్రుఁ విధిసంశాయికుఁ అం చాగు తార్ముఁ చింతుఁ అం కణఁ. తాను
పం గ్రుఁ గెన్ఱ అం గ్రుఁ కాయాంపుఁ వచ్చిలు గాయాయ అంబి తిగణ.
కిరిఁఁ పించుతుఁ కణుఁ కాంతుగాయ అంపి గుసిచ్చుతుఁ అంకయాంత
తిగాయ లంధు గింపిణుఁ వగ్రును తికఁ గాలు విషిలఁ ఇంచుచ్చిపాకయు
చెప్పు. ఆంగ్రుఁ గిందితయాంకఁ అం రికయఁ ఇంతాపాణిగాణుఁ సంశాపఁ
చోపించుఁ ఇంవికఁ గ్యాంత్యుమాయి గ్యాంత్యుఁ గాణుఁ: ఇలటికిబుఁగితకణు
గ్యాంత్యు గాయి కాంతుగాయిఁ సంపాదించుఁ ఉన్నఁ. ఏపిం ప్రంపిశాగిచ్చుతుఁ సంపా
తిగికఁ కాంతుగాయిఁ అం తుగామాయికుఁ ఉన్నఁ. వింగ్యు రియిసతాంత ఏపిం
ఇంప్రోకణుఁ కణుఁ ఇంతుగామాయికుఁ ఉన్నఁ. వింగ్యు రియిసతాంత ఏపిం

മനുഷ്യ വായണം-തവരുട്ടി- വച്ചവായവാംഗങ്ങൾ- ചപ്പവകർ (മിന്നലുകൾ) എന്ന അവാംഗങ്ങൾ. പദ്ധതിയരങ്ങൾ- മേഖലങ്ങൾ, കവങ്ങൾ എന്നീ.

മപ്പം മഹാവിലാസം-തേജോവിലാസം.

മന്ത്ര ഭിരാ=ഭിക്ഷ

മന്ത്ര മംഗള-മായിൽ (വക്ഷ്മിയിൽ) നിന്ന വീഴ്വവൻ-കുമൻ. മം ആഃ-നീ വീഴ്വക്കുത്, മാ—ലക്ഷ്മി. ആ-ആമിദവി.

മന്ത്ര അനക്കണ്ണമാതാം-അനക്കജ്ഞുടെ മാതാവ്—മുഖവി, അനക്കൻറെ അമംതം വ് എന്നും, അമംതരവ്—മക്കളുടെ തെതാവ്—ആരംമൻ.

മന്ത്ര അലബ്ദപംനം—പ്രയതിഃ: അധ്യചംവിനൈ-വഴിശേഷഃ: ധനംന (ശബ്ദം) ഉത്തരാട്ടിടംനൈതെന്നും.

ദന്ത പന്നാവ് എന്നതിനേടും സർ എന്ന പദം പെത്തപ്പുംഡാ സർപ്പ മം എന്നായി. അംപ്രാം മഹാന്മംഗിനു പന്നാവ് എന്ന ശബ്ദം അം ദ്രോഹാഡി- അംഗതം-അന്തരാക്കന്ന അന്തരേതാട്ടുകിയത്. അന്ത്—അക്കം റോ; അദ്ധ്യം—മന്ത്രഭാജനം അന്തരേതാട്ടുടംനുത്തരമെന്നും. നാവുപോഡി—നു എന്നത് മ എന്നാഞ്ഞതിനും നാവ്—നുകംരം—വേണായി. നാവ്—ജിഹപ എന്നും- വക്കം രം ഭോപിച്ചതിനും വായും നശിച്ചു. വായ്—വാത്രം എന്നും. ആകംരവും വിട്ടം—വകംരം തിനു മുൾപിക്കുന്ന ആ പ്രാണ അക്കംരവും ഇല്ലാതെയായി. അനുകംരം—ശ്രൂതി എന്നും.

രഥി ത്രിവജ്ഞദാനീ ത്രിവജ്ഞം തണ്ട്; വൈജ്ഞവശ്രൂതിനും..

രഥി ക്രദ്ധവിലാസം-ക്രദ്ധക്രദ്ധം; രജീവിലാസം എന്നും.

രഥി ചിത്രാജം-ചിത്രപടങ്ങൾ, ചിത്രാജം-ചാരുളതുണ്ണാൻ. ചിത്രം— അരുളതം, ചിത്രാജം-ചിത്രാജിൽ എഴുതേപ്പുട്ടവരേപ്പുംവ നിക്ഷേപം ഫും

എന്നത്തിലും;

രഥി അബവസ്തു—സന്തുഷ്ടിനീ?

രഥി അഖണ്ടത്തു—മഹാമഹി.

രഥി പരിപ്—ഒംഗി.

രഥി വിശ്രൂതരഥി—മുകുളജ്ഞവർ.

രഥി ക്ഷുദ്രതിനും ഗംബിനും അംഗേണും ക്ഷുദ്രിച്ചി ഉപദ്രവത്താശ ക്ഷുദ്രതിനു പാഠംവരെ അംഗിനും സ്ഥാനത്തു് തുപമാനക്കാരും ശംഖിനു പറഞ്ഞിനു ക്ഷേമം. ഇഞ്ചുനു പാഠനുതിനു ‘നിശിഷ്ടാധ്യവസ്താനം’ എന്ന വേദം.

രഥി ആയതംയേന്തിനീ—മഹാക്രികക്രാഡി (ചുത്തായി)തന്ത്രം.

രഥി ക്രാഡി.

രഥി കിംബിംബിയുവസാനം ഇവിടെയും കംണക.

രഥി ഘടനം-ഘടനമരം; ഘടനക്കവിജ്ഞാട്ടനും. ഇവിടെയും നിപീംസ്ത്വം യുവസാനക്കാനും. വിജ്ഞൂ മരഭായ ശബ്ദങ്ങളുടെക്കരണം വീണ്ട് അാഭന്ന യിക്കുടു മധ്യപ്രദേശം, പൊപ്പക്കിൻ, വച്ചിത്രം, ദരാമാവലാ, കവങ്ങൾ, മുഖം ഇവബു ക്രൂമുന്ന ക്രൂമുന്ന ഗ്രഹിക്കുന്നും.

രഥി ഇതു നാഡിയിൽനിന്നും ഒരു ക്രാഡിനും ദക്ഷാറിക്കാണ്ടു പഠിക്കുന്നും.

സ്ത്രി=വെള്ളിനേതരൻ മുഹം, പെറ്റംഗിക്കൊമ്പം=പുരംഞ്ചകത്രം ക്കു സ്വന്ദര്ശനം സന്ദൃഥമെന്ന്- കായസമർ=കണക്കുള്ളതുകംൾ. കവിരൂപം=കവി ശ്രദ്ധിയാരെ. ടാനികക്കർമ്മ=വേഗരൂപകൾ. വംബിജന്മം=കച്ചവടക്കൾ; ഓ ഫു അഹ്ലാന്ത=ആളില്ലാങ്കു.

നൂറ്റ് വിപ്പംമാർ സമിതി=വിപ്പംക്കംങ്ങെ സക.

നൂറ്റ് രാഹം=നാട്രോതബാധയർ; അന്നതാഗമക്കം.

ഒമ്പു സംഭം=കഷിണത. സപ്രവന്മ=നില. വനിതാമനോജനം=സ്ത്രീ എൽപ്പംലെ മനോജനം.

ഒരു അഹ്ലുന്നാനിതരൻകിൻ അധികനേരം വൈദ്യം കടക്കംകായിര അന്ന ഏന്ന പുഞ്ചക്കം; നാലു സമുദ്രപദ്ധതിലെയും വൈദ്യം ഉണ്ടായിരുന്ന കുഞ്ഞിൻ അധിക ക്രന്ധം വൈദ്യം ഒഴിച്ചുകൊണ്ടു നില്ക്കുമായിരുന്ന ഏന്ന ശ്രീ ആം പരമ്പരാദർഘനംവിഖ്യനകൾ കാഞ്ഞ്.

ഒമ്പു മുക്കണ്ണതി, കള്ളിപ്പെട്ടം കുപ്പ് മേൽക്കുശ്ശത്തും അധികനേരം വൈ മപ്പ് കീഴ് കാശത്തും സംക്രമിച്ചതിനാൽ കനിക്കുന്നവാണെന്നു തോന്തിയതു കൊണ്ടു ചോരംമാർ അതിനെ ആഗ്രഹിച്ചില്ല.

ഒരു 'അഹ്ലുംശവും' രാജ്യത്തിൽ 'മുംതി' എന്നൊരു രാജംപുണ്ഡം ആണ്. അവിടെ ഒരു ധനവാഞ്ചൽ മുഹമ്മദായിൽ ഒരു ക്ഷേത്രം മേഖലക്കുന്നം ആ ചുവക്കു തുരന്നു സമന്വയം ചുവരിക്കിണ്ടു വീണ് അവൻ മരിച്ചപോയി. അങ്ങനെ ദിന്യംമായി ചുവക്കുചുവക്കു തന്നോൻ തന്താവിനു മരണം വരുന്നതിയ ധനവാഞ്ചൽ വയ്യുന്നാണെന്ന് ക്ഷേത്രം കാഞ്ഞു രാജസന്നിധിയിൽ അ വഡാതിപ്പേട്ടു. രാജംവും ധനവാഞ്ചൽ വക്കത്തി ചേംബിച്ചു. ചുവക്കു ചുപ്പിയാണ് കുറക്കാതൻ എന്ന്' അയാൾ വാബിച്ചു. ശില്പി, താൻ ചുവക്കുക്കുന്ന സമയം കടന്നവോയ ശ്രീ തന്നോൻ മനസ്സിനെ അകുക്കിച്ച തിനാൽ അവക്കാണു കുറക്കാരി എന്നറിയിച്ചു. മനസ്സിനെ അകുക്കിച്ചതു തന്നെ അഭിജ്ഞത്തിനു ആക്രഹിക്കാക്കുന്ന അരു തീരുത് തടങ്ങാൻ കുറങ്ങാതെന്നു' അവൻ തുന്നതിച്ചു. തട്ടാനെ വക്കത്തി തുക്കിലിടം തീ ത്ര്യാക്കി കഴുമരജതിനടക്കൽ കൊണ്ടുവോയി. അപ്പോൾ സ്വല്പക്കംയും ഒരു ചെട്ടിയാർ അതിവേ വക്കാനു കണ്ട് തട്ടാൻ, 'ഈ വഘതം കുഴവിൽ കുഞ്ഞായ എന്നു തുക്കിലിടുന്നതു ശരിയല്ല. ഈ ചെട്ടിയാർ തട്ടി ആ അക്കുകക്കാക്കുന്നതു ഇരുംഖാണ്' ഈ കുഴവിൻ പെട്ടുവും അരം' എന്ന വേംബിപ്പിച്ചു. ശരിതനെ എന്നാക്കിച്ചെഴുയ്ക്കു രാജംവു ചെട്ടിയാംരെ തുക്കിലിടിയും ചെയ്യു, ഇതാണ്' ഈ ദ്രോക്കത്തിലെ കമ, 'ആശാന്തരു ചേംബാനിക്ക്' എന്ന സംസ്കൃതത്തിലും 'കുഴവിൽ കേരാൻ കേരമട്ടി' എന്ന മഖാജ്ജ താഡം പരായനത ഇം കമരയെ ഉദ്ദേശിച്ചാക്കുന്നു.

ഒന്നരു ചേംബാവലി=ചേംബനസന്ദൃഥം; ശരിവസന്ദൃഥമെന്നും ചെവരായയം=ചെവരം (വിരോധം) അനുകന്ന അരുജ്യം; വഴായുധമെന്നും. വിനുധയവര സംരക്ഷിച്ചാണിതുപ്രാജ്ഞവാഞ്ചെ സംരക്ഷണം; ഇല്ലെ നും സംരക്ഷണാം

ತಮಗಂ... ತುಕ್ಕಿಸಿಂಗುಯಂ... ರಾಜುಂದಿನೆಂ ಅಂತುಯಂ; ವಿಫ್ಫಿಲಿನೆಂ ಈತುಯ ಮೆನ್ನಂ.

ಇಂದ್ರ— ಇಲ್ಲ ಹ್ಯಾಂತಹಣಿಗೆ ಪತ್ರವರಹಂಧುಂ ಶ್ರುತಿಮಣಿವರಹಂಧುಂ ಹಣ್ಣಿಪರ ಮಾಧುಂ ಅತ್ಯಂತಂತ್ರಂ. ಕಾಂತ್ಯವಸ್ತಿತಿ ಪುರಣ್ಯತಿತ್ವುಂ-ಪರಹುರಾಮನ ನಿಷ್ಟುಕಣ ರೀತಿಗಿಲ್ಲಿಂದ ಈ ಪದಂ ಯಶಿತ್ವಿತ್ತ; ಪರಹುರಾಮನ ಏತಿದ್ದೃತಿತಿಯ ಸಮಿತಿ ಯೆ (ಅಂತಂದೇ) ಅತಿರಿತಿತ್ವಿತ್ತ ಶ್ರುತಿಕಂಪತ್ರಾತಿನಿರ ಸಂಹಿತ್ಯಾಣಾಂತಿಕಾ ನ್ನಿಂದಿ ಎಣಂ. ಸುಖಂತ್ರಂ-ಸಂಪಂಥಂ; ಅತ್ಯಂತಂತ್ರಂ-ಮಂತ್ರಮಹಂ. ಸುಪುಣಿನೆಂ-ಗಲ್ಲ ಕಾಮಕಂತ್ರಂ-ಕುತ್ತಿತಿಯತ್ತ; ಗಲ್ಲ ಪ್ರಪುಣಿಯೆಂಂತ್ರಂ-ಕುತ್ತಿತಿಯವನ್; ಗಲ್ಲ ಪುಣಿ ಕಾರಣಿತ್ವವನ್ ಎಣಂ; ವಲ್ಲಂ-ಜಾರಿಪರಂ; ಜಾತಿ; ನಿರಂ ಎಣಂ.

ಇಂದ್ರ— ಮೆರಿಗಿಕೆ ಅಂಮರಣಾಮನ್ (ಹ್ಯಾಂಗ್) ರಾಜುಂವೆಯಾತಮಂ; ಅಂಮರಣಾಮನ್-ಮರಣಾಮಿಲ್ಲಂತಹವಿಂದ ಇಹ್ವನ್ ಎಣಂ. ಯಂತ್ರರಹಿತ-ಸಂಧಿಷ್ಟಿರು ತಿಪಾಂಗಂ; ಕಂಪಣೆಂ ಸಂತರಹಿತಾಮೆನಂ.

ಇಂದ್ರ— ಹಂಪಂ-ಸಂಪ್ರಾಂತಂ ದುತಳಾಯ ಹಿಂಸೆ; ಸರಸಪತೀರೆಯಿ ಎಣಂ.

ಇಂದ್ರ— ಸಂತಂಪ್ಯಂ-ಷ್ಟು; ಉತ್ತಿವಮೆನಂ.

ಇಂದ್ರ— ಸಂಗಿಂಬರಂ-ಗಳ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞಂತಂ.

ಇಂದ್ರ— ಇತ್ತು ಸ್ವಾಪಣೆಂಬಣ ಅಂಜಾವರಂತಿಹಿತೆ ದ್ವಿಷ್ಟಿಯಂ-ವಾಣಿಯಿತಿಗಿಂತ ಇತ್ತು ಗ್ರೀಡೆಯಂತ ಪಾಂಯಾಂತಾಕಣ. ಯಂತಿಪುರ್ತಂ-ವಿಫ್ಫಿಲಿಪರಹಣತ್ತ ವೆಯಹಣ್ಣು ಣಣ. ‘ಆಹಿತ್ಯ’ರಿತ್ಯಂಲಿಕೆಹಾಣ್ಣಿಂದ ಅಂಕಾರಂ ಸಮಾಸಾಂತವಿಯಿಷ್ಟುಕಾ ಈ ನಿತ್ಯತಪಣಂತ ಸ್ವಾಪಿತಿತ್ವಿತ್ವಿಪ್ಪಿಲ್ಲ. ‘ತಿಳಿವಂಪುರಂ ಶಿಲ್ಪಿ’ ಇತ್ಯಂಲಿಪ್ಪ ಯೋಂಗರ್ವಧಣಾಂಭ್ಯಂ. ತೆಡಾರೆತ-ಯಿಫ್ಫಿಂಜಣಂ ಹೆಹ್ತುಂತೆ. ಇಹ-ಇವಾದ್ಯ- ರಂ-ಇತ್ತಂ- ಮೋಹಂ. ರೀರಾ-ತಿರಿತ್ವಿಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಅತ್ಯಂ ಇತಿ ತಿರಿ-ಗೀ ಅತ್ಯಂತಾಣಾಗ್ರಂ ಅಂಮ್ಯಾ ಅತ್ಯಂ ರಿಫ್ಫಿಲ್ಲ ತಣೆ ಅತ್ಯಂತಾಣಾಗ್ರಂ ತಿರಿತ್ವಂತ್ಯಂ. ಈ ಲ್ಲಂ-ಯಂ ಮಂತೆ! ತೆ-ಗಿಂಗಾಗ್ರಂ. ಇತ್ತು-ಹರಿಂಜಣವಿಧಿವಮಂಯ ಸಮಿತಿ. ಇತ್ಯಾಂತ ಅತ್ಯಂ-ಡೆವಾಹಾಯಿತ್ಯಾಣ ತಿಗಿಂತಿರಿಕಣಾತ್ಯಂ. ಸಂಘಾಪಣೆಂ ಕೆರಿಣಾಂತ ಯಾ ಎಣಿ! ನೀ ಪೋ ಪೋ. ಏ ತಲ-ಗಿನಿನೆಂ ಬುಳಿವತ-ವಲ್ಲಿ- ಅತ್ಯಂತಾ. ವಲ್ಲಿಪ್ಪಾಲೆ ಏತಂತ್ರಂ ವಹಿಷ್ಟಂಬುಣಾತ್ಯಂ- ಅತ್ಯಂತ ವರಣಿಗಣಾಂತಿಗಣಾಂ ವಿಶಪಿಸಿಕಣಾಗ್ರಂ ಅತ್ಯಂತಾ.

ಇಂದ್ರ— ಪುತ್ರರಾಜಾವಂತಪ್ರಾಂಪಂ-ಪುತ್ರ ಎಣಂ ರಾಜಾವಿನೆಂ ವಂಶಾಂತಿಗ್ರಂ ಪ್ರಲಿಪಾಯಿತ್ವಿವನ್; ಅಂಗಣಕಣಾಂತಾಯಿತಿಕಣಾ ರಾಜವಂಶಾಣರಿಂ ಪ್ರಲಿಪಂ ಯಿತ್ವಿವನ್ ಎಣಂ. ಅತಣಾವಿತವಿರಣೆಗಾಂ- ಅತಣಾಪಿಪ್ಪಿಕಣಪ್ಪುತ್ತ ವಿರಿಸಣಾಂತ (ವೀತ್ಯಂತ್ರಂ ಸೆಗಣತ್ಯಂತ) ಕ್ರಿತಿಯವನ್; ಅತಣಾಪಿಪ್ಪಿಕಣಪ್ಪುತ್ತ ವಿರಣೆಗಣಾಂತ (ಸಪವಿತಂತಾಂತ) ಕ್ರಿತಿಯವಣಾಂ. ಶಾಹಣಂ-ತಮಂತಾ ಕಣತ್ಯಂತ- ಅತಣಾಂತ ಅಂಯಿ-ಹಂ ಮೋಲಿಪ್ಪಿಕಣಪ್ಪುತ್ತ ಮಣಣ್ಣುಂತ್ತಿತ್ವಿತಿಯವನ್; ಶಾಹಣಾತಿತಿಗಾಂ- ಪ್ರಿತ್ಯಂತಾಯಿತ (ಅಂರಣಾಂತಿಗಣಾಂ) ವಾಹಣಾಂ-ತ್ರಾತಯೆತ್ತಾ ಇತ್ಯಾಂತ ತಿರಣಾತ. ಅತ್ಯಂತಾ ಮೋಲಿಪ್ಪಿಕಣಪ್ಪುತ್ತ ಮಣಣ್ಣುಂತ್ತಿತ್ವಿತಿಯವಣಾಂ. ಯಾರ್ಥಂ ಹೀಂಡಣಿಸ್ತುಂಗಾ-ಪ್ರಾಣಿಯಾಯಿತ್ತ.

* * * * *

പാരമ്പര്യം

	കു. നൂ. ന.
അരുള് ശല സംഗ്രഹം	1—8—0
ഓഷണാരായൻസിയം	... 0—12—0
സ്കോളിന്റത്താക്കരം	... 0—8—0
സാമ്പിരൂപിഡാസം	0—12—0
സഭാരം- സംഗീതനാടക്കം	... 0—8—0
വിക്രമാധികരം ടി	... 0—6—0
അഭിനയഗാനമാലിക	... 0—1—9
സാമ്മാലിക	... 0—1—9
സംഗീതമാലിക	... 0—2—8
ഷണ്ടിപ്പുത്തിഷ്ടാഡി	... 0—1—2
ശാന്തിവിലാസം	... 0—1—2
പജ്ഞിക്കൈക്കവസ്ഥനം- തുജ്ജപ്പംട്ട്	... 0—6—0
ഇൻസ്യൂചരിത്രകമകൾ	... 0—4—6
തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രകമകൾ	... 0—4—0
വാക്കുമചന- ദന്താംഭാഗം	... 0—3—0
വാക്കുമചന- മുന്താംഭാഗം	... 0—6—0
ഗദ്ധമാല- ദന്താംഭാഗം	... 0—12—0
ഗദ്ധമാല- രണ്ടാംഭാഗം (തയ്യാറായി വരുന്ന)	

മന്മംഗള് പി. നാരായണപിള്ള,

തിരുവനന്തപുരം.